

T R A N S K R I P T
33. SJEDNICE ZASTUPNIČKOG DOMA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE
ODRŽANE 29.7. 2008. GODINE, S POČETKOM U 10,10 SATI

PREDSJEDAVAJUĆI
NIKO LOZANČIĆ:

Dame i gospodo zastupnici, poštovani gosti, otvaram 33. sjednicu Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH.

/INTONIRANJE HIMNE/

Na sjednicu su, osim zastupnika, pozvani naši redoviti gosti: predsjedatelj i članovi Predsjedništva BiH, predsjedatelj i članovi Vijeća ministara BiH, predstavnici OHR-a, OSCE-a i drugih međunarodnih organizacija u BiH, koji redovito prate rad našeg doma, predstavnici određenih nevladinih organizacija. Pozdravljam sve nazočne zastupnike, naše goste, kao i predstavnike medija.

Prema informaciji službe konstatiram da je sjednici nazočno 35 zastupnika. Odsustvo su opravdali: Husein Nanić, Hadži Jovan Mitrović i Zlatko Lagumdžija. Evo, sad me obavještavaju da je i drugi zamjenik predsjedatelja, zbog bolesti, gospodin Živković opravdao odsustvo. Konstatiram da sjednica ima kvorum za rad i odlučivanje.

Vi ste u pozivu za sjednicu dobili prijedlog dnevnog reda. I ovaj put imamo određene izmjene i dopune o kojima ću vas kratko upoznati. Na zahtjev mjerodavnog povjerenstva s dnevnog reda skinut je Prijedlog zakona o izmjeni i dopuni Zakona o porezu na dodanu vrijednost, predlagatelja uvaženog zastupnika Branka Dokića. To je bila točka 10. U svom zahtjevu, Povjerenstvo ističe da odgađa raspravu u prvoj fazi do dostavljanja mišljenja Uprave za neizravno oporezivanje.

U dnevni red je, kao 3. točka, uvršteno: Potvrđivanje Odluke predsjedatelja Vijeća ministara o imenovanju ministra vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH.

Kao 4. točka u dnevni red je uvršten: Zahtjev Ustavnopravnog povjerenstva za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama Zakona o kaznenom postupku BiH po žurnom postupku, sukladno članku 127. Poslovnika.

Kao 5. točka uvršten je: Zahtjev zastupnika Jerka Ivankovića Lijanovića za razmatranje Prijedloga zakona o potpori domaćoj proizvodnji po žurnom postupku, sukladno članku 127. Poslovnika.

U međuvremenu su od Povjerenstva dostavljena negativna mišljenja o prijedlozima zakona pod točkama 10., 11., 13. i 14. pročišćenog dnevnog reda, pa su u tom smislu preformulirane te točke.

I na kraju, u posljednjoj točki, Davanje suglasnosti za ratificiranje, dodali su:

- Sporazum o kreditu između Bosne i Hercegovine i Bank Austrija – Projekt izgradnje vodosnabdijevanja općine Srbac;
- Sporazum o financiranju između Bosne i Hercegovine i Međunarodne asocijacije za razvoj – Projekt putne infrastrukture i sigurnost na putevima;
- Sporazum o kreditu između Bosne i Hercegovine i Raiffeisen Zentralbank Austrijsko dioničarsko društvo – Modernizacija Univerziteta u Zenici.

Evo, to su izmjene i dopune predloženog dnevnog reda. Pročišćeni prijedlog dnevnog reda ste dobili.

Otvaram raspravu o prijedlogu dnevnog reda. Nemam prijavljenih. Zaključujem raspravu.

Konstatiram da 33. sjednica Zastupničkog doma ima sljedeći

DNEVNI RED

- 1. Usvajanje Zapisnika 32. sjednice Zastupničkog doma;**
- 2. Zastupnička pitanja i odgovori;**
- 3. Potvrđivanje Odluke predsjedatelja Vijeća ministara o imenovanju ministra vanjske trgovine i ekonomskih odnosa Bosne i Hercegovine;**
- 4. Zahtjev Ustavnopravnog povjerenstva za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama Zakona o kaznenom postupku po žurnom postupku, sukladno članku 127. Poslovnika;**
- 5. Zahtjev zastupnika Jerke Ivankovića Lijanovića za razmatranje Prijedloga zakona o potpori domaćoj proizvodnji po žurnom postupku, sukladno članku 127. Poslovnika;**
- 6. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju političkih stranaka – predlagatelj: zastupnici Šefik Džaferović, Niko Lozančić i Milorad Živković (drugo čitanje);**
- 7. Prijedlog zakona o dopuni Zakona o službenom glasilu Bosne i Hercegovine – predlagatelj: zastupnik Adem Huskić (drugo čitanje);**
- 8. Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave Bosne i Hercegovine (drugo čitanje), Zakon broj 01-02-9-47-1/07 od 12.9.2007.;**
- 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu, sa Izvješćem Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost, Zakon broj 01-02-6-58/07 od 17.9.2007.;**
- 10. Prijedlog zakona o kontroli kretanja oružja i vojne opreme, s Mišljenjem Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost;**
- 11. Prijedlog zakona o graničnoj kontroli, s Mišljenjem Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost;**

12. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o carinskoj politici Bosne i Hercegovine (prvo čitanje);
13. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine – predlagatelj: zastupnik Milorad Živković, s Mišljenjem Ustavnopravnog povjerenstva;
14. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave Bosne i Hercegovine – predlagatelj: zastupnik Milorad Živković, s Mišljenjem Ustavnopravnog povjerenstva;
15. Prijedlog odluke o usvajanju Prometne politike Bosne i Hercegovine za razdoblje od 2008. do 2020. godine;
16. Odluka o sudjelovanju postrojbi Oružanih snaga Bosne i Hercegovine u operaciji potpore miru „Iračka sloboda“ u Iraku radi potvrde – podnositelj: Predsjedništvo BiH;
17. Izvješće Zajedničkog povjerenstva o usuglašavanju teksta Zakona o jedinstvenom matičnom broju;
18. Informacija o izdanim dozvolama za promet oružja, vojne opreme i proizvoda dvojne namjene za 2007. godinu;
19. Izvješće Povjerenstva Kolegija o nastojanju postizanja suglasnosti o Prijedlogu zakona o javnim cestama (prvo čitanje);
20. Izvješće Povjerenstva Kolegija o nastojanju postizanja suglasnosti o prijedlogu za primanje k znanju Godišnjeg izvješća Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine za 2007. godinu;
21. Izvješće Povjerenstva Kolegija o nastojanju postizanja suglasnosti o prijedlozima zaključaka i amandmanu povodom razmatranja Izvješća o radu i financijskom poslovanju Javnog poduzeća Novinsko-izdavačka organizacija Službeni list BiH za 2007. godinu, i to:
 - a) Zaključaka Kluba poslanika SNSD-a (u tri točke),
 - b) Zaključka broj 1. zastupnika Momčila Novakovića,
 - c) Amandmana zastupnika Remzije Kadrića na Prijedlog zaključka Povjerenstva za financije i proračun;
22. Izvješće Povjerenstva Kolegija o nastojanju postizanja suglasnosti o Zaključku broj 4. iz Izvješća Povjerenstva za promet i veze i Prijedloga zaključka zastupnika Jerka Ivankovića Lijanovića povodom rasprave o točki: Poslovanje Javnog RTV servisa BiH i mjere za prevladavanje stanja utvrđenog revizorskim izvješćima za 2005. i 2006. i godinu;
23. Davanje suglasnosti za ratificiranje:
 - a) Ugovora o kreditu između Bosne i Hercegovine i OPEC Fonda za međunarodni razvoj – Projekt rekonstrukcije željeznica dionica (I) Sarajevo - Bradina,
 - b) Sporazuma o kreditu između Bosne i Hercegovine i Bank Austria Creditanstalt AG – Projekt izgradnje vodosnabdijevanja u općini Srbac,
 - c) Sporazuma o financiranju između Bosne i Hercegovine i Međunarodne asocijacije za razvoj – Projekt putne infrastrukture i sigurnost na cestama,
 - d) Sporazuma o kreditu između Bosne i Hercegovine i Raiffeisen Zentralbank Austrijsko dioničko društvo – Modernizacija Univerziteta u Zenici.

Prelazimo na prvu točku utvrđenog dnevnog reda:

Ad. 1. Usvajanje Zapisnika 32. sjednice Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine

NIKO LOZANČIĆ:

Otvaram raspravu. Nema prijavljenih. Zaključujem raspravu.

Prelazimo na drugu točku:

Ad. 2. Zastupnička pitanja i odgovori

NIKO LOZANČIĆ:

Do ove sjednice odgovor na pitanja dobio je Milorad Živković od Vijeća ministara, na pitanje postavljeno na 30. sjednici. Zastupnik Rifat Dolić je obaviješten da je Kolegij uputio urgenciju za dostavljanje odgovora na pitanja na koja nije odgovoreno. U primitku je dostavljen pregled pitanja, na koja nije odgovoreno od 25. lipnja 2008. godine.

Od Kolegija Doma odgovore na pitanja postavljena na 32. sjednici dobili su zastupnici Šemsudin Mehmedović i Denis Bećirović.

Komentari na odgovore. Nemam prijavljenih.

Zastupnička pitanja! Ja ću vas samo zamoliti ako je moguće da se elektronski prijavite da mogu lakše redoslijed utvrđivati.

Evo, vidim, uvaženi zastupnik Sadik Bahtić.

SADIK SADO BAHTIĆ:

Zahvaljujem.

Ja ću u kontinuitetu i kazao sam da ću na svakoj sjednici Parlamentu postavljati poslaničko pitanje o imovini bivšeg Saveza komunista koju SDP nezakonito koristi. I još jednom upozoravam Vijeće ministara da radi po odluci ovog parlamenta da se ta imovina popiše i vrati stvarnom vlasniku.

Za danas postavljam pitanje Pravobranilaštvu BiH. Tražim da mi Pravobranilaštvo BiH odgovori na pitanje:

Šta će i kada će poduzeti da se direktna i indirektna šteta koja je nastala korištenjem bivše imovine Saveza komunista od strane SDP-a nadoknadi državi BiH?

Obrazloženje:

Kao što sam i ranije na sjednicama Parlamenta BiH, putem poslaničkih pitanja, ukazivao na ovu nezakonitu radnju, tj. najveću otimačinu državne imovine od strane SDP-a, i danas ću ponoviti. I svaku sjednicu ću ponavljati dok se ovo pitanje ne riješi i vrati stvarnom vlasniku.

Vaš posljednji odgovor, znači od pravobranioca, zadovoljan sam, za nekretninu u ulici Alipašina, zato što je bio kratak rok; potvrđuje da SDP nije tular prava svojine niti posjednik predmetne nekretnine jer ista nije upisana u javne knjige, te je spomenuta nekretnina u vlasništvu BiH. Vidjeli ste katastar, vidjeli ste sve, izvod, znači sve je to kristalno jasno.

Kako se radi o velikoj imovini bivšeg Saveza komunista na cijeloj teritoriji BiH koju je sebi SDP nezakonito prisvojio, tražim da se ova najveća pljačka i otimačina državne imovine što hitnije riješi i vrati stvarnom vlasniku – državi BiH i da Pravobranilaštvo BiH pokrene proceduru da se sva novčana sredstva koja je SDP dobijao za zakup ove imovine, sa zateznim kamatama, vrate državi BiH jer država BiH godišnje za zakup i smještaj državnih institucija plaća oko 20 miliona KM. Koja bi to država u svijetu ovo dopustila?

Imam podatke u Istočnoj Njemačkoj da su bivši komunisti otvorili sebi, ovako kada su raspolagali, tajne račune u inozemstvu i sada koriste te tajne račune. E, da ne bi naši presvučeni komunisti isto radili, možda su već i uradili i određeni dio para prebacili, tražim da se ovo što prije riješi i da se to zakonski uredi.

Također, pitam Pravobranilaštvo:

Zašto do sada ovo nezakonito korištenje od strane SDP-a nije poništilo, u cilju zaštite državne svojine, a imajući u vidu i Odluku Visokog predstavnika o privremenoj zabrani korištenja državne imovine do donošenja Zakona o državnoj imovini?

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći je prijavljen uvaženi zastupnik Rifat Dolić.

RIFAT DOLIĆ

/isključio mikrofon/

NIKO LOZANČIĆ:

Službe molim da uključite mikrofon uvaženom zastupniku Doliću.

RIFAT DOLIĆ:

Gospodo, predsjedavajući, cijenjene kolegice i kolege, uvaženi gosti, ja imam danas jedno poslaničko pitanje upućeno Vijeću ministara, resornom ministarstvu i nadležnim državnim institucijama, a glasi:

Šta možete i namjeravate poduzimati na profesionalnijem odnosu osoblja i organizovanijem rješavanju gužvi na graničnim prelazima sa Republikom Hrvatskom, posebno u dane vikenda i praznikom kada su kolone naših građana zaposlenih na zapadu, dolazeći kući i vraćajući se na posao, nepotrebno izloženi čekanju i maltretiranju na granici i tako nose ružne utiske i masovno iznose ružnu sliku o BiH?

Kratko obrazloženje:

Na postavljanje ovog pitanja potaknut sam zaista brojnim i ružnim utiscima koje, sa naših graničnih prelaza, nose naši građani i gosti prilikom prelaska granice BiH, posebno, dakle u dane vikenda i praznike, kada veliki broj naših građana, zaposlenih na zapadu, dolazi kući i vraća se na posao.

Ja mogu razumjeti da se uvijek ne mogu predvidjeti gužve na granici ali nikako ne mogu razumjeti da se iz vikenda u vikend, iz praznika u praznik stalno može vidjeti ista slika na nekim graničnim prelazima u kojoj kolona, duga po nekoliko kilometara, čeka na ulaz ili izlaz iz BiH i da to nije znak Državnoj graničnoj službi i Carinskoj upravi da se u to vrijeme organiziraju, da profesionalnije i racionalnije obave graničnu i carinsku kontrolu i da taj naš građanin i gost izbjegne nepotrebno maltretiranje i nose bolje utiske prilikom ulaska i izlaska iz BiH.

Lično mi se obratilo više građana da postavim ovo pitanje i doslovno su rekli da im je, recimo, vikendom ili praznikom ulazak i izlazak iz BiH na graničnom prelazu Maljevac kod Velike Kladuše – ne više maltretiranje već mučenje. Osobno sam na graničnom prelazu Maljevac, dakle kod Velike Kladuše, svakog vikenda i praznikom, u prilici gledati takvu sliku a Kladuša je tada redovno izložena .../isključen mikrofon/

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem uvaženom zastupniku.

Sljedeći je prijavljen uvaženi zastupnik Slavko Jovičić.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Poštovani predsjedavajući, uvaženi gosti iz nevladinih organizacija, gospodo predstavnici medija, dame i gospodo poslanici, uvaženi članovi Savjeta ministara na čelu sa predsjedavajućim, naravno da ću stalno obnavljati svoja poslanička pitanja na koja ne dobivam odgovore.

Dakle, prvo poslaničko pitanje:

Hoće li u našem mandatu, sljedećem mandatu, nekada ili nikada početi se vraćati imovina Srpske pravoslavne crkve radi mirnog života, jer to Međureligijsko vijeće daje ipak neku nadu da može se ovdje mirno i normalno živjeti?

Ali, ako Srpska pravoslavna crkva po Odluci iz '91. godine kada je bilo Izvršno vijeće i donijelo odluku da se vrati ta imovina, ništa se ne radi do danas, pitam: *kada će se početi i kada ću početi i ja dobijati odgovore na ova pitanja?*

Drugo pitanje.

Mislim da je bespredmetno da u 2008. godini raspravljamo o revizorskim izvještajima za 2005., 2006., ne znam koju godinu, a da naše nadležne institucije ne daju nam barem informaciju. Ovim ne želim da vršim pritisak na Tužilaštvo i SIPA-u, ali barem možemo dobiti informaciju, kao poslanici državnog Parlamenta, da li je ijedna institucija predmet obrade ili istražnih radnji, je li tamo bilo nezakonitih radnji i poslova, a jeste, to smo utvrdili, i naša komisija nam je sada dostavila knjigu od 455 stranica i stanje se gotovo nije promijenilo. Ne ubrzavam, ne tražim, ne vršim pritisak nego, kao poslanik, tražim informaciju:

Jesu li krenuli u bilo kakav posao da se vidi ko je tamo šta uradio, sa akcentom na BHTV1, Javni RTV servis, je li se krenulo sa raščišćavanjem negativnih radnji i poslova u tim institucijama?

Hvala lijepo.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći je prijavljen uvaženi zastupnik Selim Bešliagić. I nemam više prijavljenih.

SELIM BEŠLAGIĆ:

Poštovani predsjedavajući, poštovane kolegice i kolege, poštovani gosti, poštovani članovi Vijeća ministara!

Vijeće ministara – Ministarstvo pravde BiH nadležno je za obezbjeđivanje da zakonodavstvo BiH i njegova provedba, na svim nivoima, budu u skladu sa obavezama BiH koji proizilaze iz međunarodnog sporazuma. BiH je Sporazumom o pitanju sukcesije i Zakona o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje preuzela odgovornost za staru deviznu štednju položenu kod komercijalnih banaka, sa sjedištem u BiH.

Prihvatanjem Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i elementarnih sloboda, BiH se obavezala na zaštitu prava svojih građana utvrđenih Evropskom konvencijom i njenim protokolima. Međutim, ovako preuzete obaveze se ne izvršavaju zbog čega se pred Evropskim sudom za ljudska prava nalaze predstavke desetina hiljada štediša koje su podnesene protiv BiH, a također i Slovenije i Srbije.

Evropski sud za ljudska prava donio je presudu u četiri predmeta, i to zbog odbijanja izvršenja sudskih presuda Vijeća Evrope i zatražilo od BiH da do septembra 2008. godine dostavi Vijeću Evrope kopije presuda, odnosno rješenja o izvršenju presuda iz osnova potraživanja stare devizne štednje. Traže se informacije o izvršenju presuda Evropskog suda i izvršenju zahtjeva Vijeća Evrope.

Prema ... navodima udruženja deviznih štediša, sudovi u BiH odbijaju vođenje sudskih postupaka vezanih za staru deviznu štednju iako ih član 5. Zakona o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje na to obavezuje. Umjesto suđenja neki sudovi, npr. Opštinski sud u Sarajevu, po nalogu Suda BiH, predmetne spise šalje agencijama za verifikaciju koji ih ne vraćaju sudovima. U Agenciji za finansijske, informatičke i posredničke usluge d.d. Sarajevo ... više od pola godine zadržani su spisi po tužbama koji se odnose na potraživanja više od dvije hiljade štediša.

Direktor APIF-a tvrdi da nema nalog Federalnog ministarstva finansija da sudski predmet vrati sudu. Među sadržanim sudskim predmetima je i tužba Udruženja za zaštitu deviznih štediša BiH, podnesena 11.11.2004. godine za utvrđivanje vlasnika računa stare devizne štednje, izvadila potraživanje i nosilaca obaveza, kako za domaće banke tako i za banke sa sjedištima izvan BiH, gdje nikako nije mogla biti poslana na ratifikaciju, a naročito ne nakon što je po zakonu istekao mandat ovoj agenciji.

Evropski sud za ljudska prava traži da se za štednju položenu kod slovenačkih i srbijanskih banaka okončaju postupci u BiH, budući da su Slovenija i Srbija uveli zabranu sudskih postupaka za štedišu iz BiH pred njihovim sudovima. Odbijanje sudova BiH da sude, posebno po tužbama za utvrđivanje kao i nepostupanje Vijeća ministara u skladu sa odlukama Ustavnog suda BiH; htjeli su nepokretanjem postupaka protiv Srbije i Slovenije pred Evropskim sudom, u skladu sa članom 33. Konvencije, sav teret odgovornosti sa Slovenije i Srbije prebaciti na BiH.

Moje pitanje je sljedeće:

Ko je odgovoran u BiH i zbog čega sprečavanja i odbijanja vođenja sudskih postupaka, izvršavanja sudskih presuda i odluka vezano za staru deviznu štednju? Koje su materijalne i nematerijalne političke posljedice po BiH? Tražim odgovor u pisanoj formi, i to od predsjedavajućeg Vijeća ministara, gospodina Nikole Špirića, Ministarstva pravde BiH, gospodina Bariše Čolaka, predsjednika Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Milorada Novkovića.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći je prijavljen uvaženi zastupnik Muhamed Suljkanović. Mehmed, ispričavam se.

MEHMED SULJKANOVIĆ:

Uvaženi predsjedavajući, cijenjene kolegice i kolege, cijenjeni gosti!

Moje pitanje upućeno Vijeću ministara i resornim ministarstvima glasi:

Šta su Vijeće ministara i nadležna ministarstva dosad uradili na preuzimanju evropskih direktiva, kakav je plan i dinamika preuzimanja i da li je moguće taj proces ubrzati i prilagoditi potrebama bosanskohercegovačke privrede?

Obrazloženje:

Parlamentarna skupština i Vijeće ministara BiH sa svojim odlukama, zakonima i potpisanom ratifikacijom SSP-a i Sporazuma CEFTA, preuzeli su obavezu da će BiH započeti proces preuzimanja evropske regulative u bosanskohercegovačko zakonodavstvo, čime bi se uklanjale barijere slobodnom protoku roba i usluga i dostizao visok nivo zaštite i sigurnosti naših građana.

U oba entiteta i u Distriktu Brčko danas je na snazi većina tehničkih propisa iz bivše SFRJ, a u BiH se, prema tim propisima, još uvijek koristi veliki broj JUS standarda, sa obaveznom primjenom. Neki od tih propisa bit će zamijenjeni implementacijom zakona o tehničkim zahtjevima za proizvode i ocjenjivanje o usklađenosti i preuzimanju direktiva novog pristupa Evropske unije prema Programu preuzimanja tehničkih propisa datih u „Službenom listu BiH“, broj 35/06. Taj proces se međutim odvija presporo. Ne obuhvata sve aspekte sigurnosti, posebno u oblasti ujednačavanja regulative iz oblasti koje nisu obuhvaćene novim pristupom. Čak i proizvodi koji su pokriveni novim pristupom ne mogu biti sigurni za građane BiH ukoliko se istovremeno ne reguliraju i drugi važni aspekti – ugradnja, korištenje, servis, održavanje, obuka. Primjena novih međunarodnih i evropskih standarda koje je BiH preuzela, kojih je u BiH preuzeto oko 15.000, uvođenje i korištenje novih tehnologija u sektorima bh. privrede, donošenje

i ujednačavanje propisa entiteta, Distrikta i kantona i, konačno, podsticanje višeg nivoa sigurnosti građana, značajno su uslovljeni ovim procesom. Njegovo kašnjenje posebno utiče na porast rizika, broj nesreća i žrtava u svim oblastima života i rada.

Odgovor tražim u pisanoj formi.
Hvala.

NIKO LOZANČIĆ

Zahvaljujem.
Sljedeći je prijavljeni uvaženi zastupnik Slavko Matić.

SLAVKO MATIĆ

Hvala lijepa. Gospodine predsjedatelju, kolegice i kolege zastupnici, uvaženi predsjedatelji Vijeća ministara i predstavnici Vijeća ministara, poštovani gosti!

Moje pitanje Vijeću ministara:

Dokle se stiglo u implementaciji sredstava predviđenih u ovoj godini za povratak izbjeglih i prognanih, kakvi se problemi pojavljuju u ovom procesu, te koji su način i mjere za uklanjanje istih?

Kratko obrazloženje:

Svjedoci smo da se ranijih godina često događalo da su sredstva predviđena za povratak dodjele krajnjim korisnicima tek u jesen ili čak u zimskim mjesecima kad su građevinski radovi na obnovi obiteljskih objekata, radi vremena, vrlo otežani ili neizvedivi. Stoga bi trebalo učiniti sve napore kako bi se proces implementacije ubrzao i sredstva povratnicima bila dostupna što je moguće prije.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ

Zahvaljujem.
Sljedeći je prijavljen uvaženi zastupnik Denis Bećirović.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Poštovani predsjedavajući, uvažene kolegice i kolege, cijenjeni gosti i mediji!

Ja imam jedno poslaničko pitanje i prije nego što ga postavim samo u najkraćem podsjećam. Prije nekih šest-sedam mjeseci Predstavnički dom Parlamenta BiH je razmatrao Inicijativu o donošenju strategije borbe protiv korupcije u BiH i moram reći da je tu inicijativu, koju sam evo lično podnio, Predstavnički dom Parlamenta BiH i prihvatio. Po sadržini te inicijative, Vijeće ministara BiH, (ja bih sada zamolio predsjedavajućeg Vijeća ministara za malo pažnje, s obzirom da upravo njima postavljam pitanje, reći ću vam zašto, na kraju), naime, rok za Vijeće ministara je bio tri mjeseca. Taj rok od tri mjeseca, dakle rok koji je Predstavnički dom Parlamenta BiH definisao, dostavljen je i Vijeću ministara BiH. I, evo kao što smo čuli, sam predsjedavajući kaže da će doći do njega. Ja se nadam da je to došlo do njega i ovom prilikom

Podsjećam da je taj rok istekao, više od tri mjeseca je prošlo kako taj rok ne poštuje aktuelno Vijeće ministara BiH.

Stoga postavljam jedno jednostavno pitanje za predsjedavajućeg Vijeća ministara i tražim usmeni odgovor sada, na kraju završetka ovog dijela pitanja, u skladu sa Poslovnikom Predstavničkog doma, zato sam govorio ako je moguće malo pažnje.

Dakle, moje pitanje:

Zašto Vijeće ministara BiH nije do sada ispoštovalo ovaj zaključak Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH, kojim je obavezalo Vijeće ministara BiH da izradi i dostavi Parlamentu BiH ovu strategiju? Dakle, pitanje postavljam predsjedavajućem Vijeća ministara i tražim usmeni odgovor ovdje na sjednici, s obzirom da je ovo rijetka prilika da možemo postaviti neko pitanje nekome iz Vijeća ministara, a pogotovo ako imamo u vidu kako nam završavaju odgovori na pitanja u kojima tražimo odgovore, je li, u pisanoj formi.

Stoga, evo dakle, u skladu s Poslovnikom postavljam pitanje i nakon završetka pitanja tražim od predsjedavajućeg Vijeća ministara da nam kaže zašto nema te strategije, s obzirom da sve analize govore o porastu kriminala i korupcije u zemlji?

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Ima li još prijavljenih za zastupnička pitanja? Uvaženi zastupnik Todorović.

JOVAN TODOROVIĆ:

Poštovani predsjedavajući, dame i gospodo!

Moje pitanje je upućeno Agenciji za sigurnost hrane. Nedavno smo dobili materijal od spomenute agencije koji se odnosi na genetski modifikovane organizme. Autori ovog materijala su označeni kao eksperti. Moj zahtjev, a i pitanje je: *da mi se dostavi njihova meritornost, odnosno reference, koliko ovaj materijal, koliko košta njegova izrada, koja literatura je korištena, a kroz njihove reference vidjeće se i njihovi radovi iz ove oblasti, opredijeljenost autora kada su u pitanju genetski modifikovani organizmi. Tražim pismeni odgovor.*

Hvala vam lijepo.

NIKO LOZANČIĆ

Zahvaljujem.

Sljedeći je uvaženi zastupnik Lazar Prodanović.

LAZAR PRODANOVIĆ:

Poštovani gospodine predsjedavajući, poštovani predsjedavajući Savjeta ministara, gospodo ministri, kolege i poslanici, ja imam jedan zahtjev prema Kolegiju i jedno poslaničko pitanje prema Savjetu ministara.

Zahtjev prema Kolegiju: ja bih vas molio da omogućite tematsku sjednicu oba doma na kojoj bi Savjet ministara odgovarao na poslanička pitanja. Naime, u ovom sazivu mi još nismo

ostvarili ovu inicijativu. Drugo, takođe u tom zahtjevu, molio bih vas da se obratite Savjetu ministara – da li postoji mogućnost direktnog odgovora na poslanička pitanja? To se prije svega odnosi na odgovornost prema zakonodavnoj vlasti i odgovornost zakonodavne vlasti, izabranih zastupnika prema građanima BiH. Dakle, to bi da se razmotri ta mogućnost.

I moje poslaničko pitanje upućeno Savjetu ministara glasi, zapravo zahtijevam da mi se dostavi informacija:

Koje je aktivnosti Savjet ministara do sada učinio na pripremama za popis stanovništva BiH, pa i do 2011.? A razlog postavljenog mog pitanja je da je to jedna od skorašnjih obaveza vlasti BiH prema ispunjavanju puta ... na putu BiH za evropske integracije.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Samo radi točnosti informacije, već smo jednom organizirali ovo u ovom mandatu: sjednicu na kojoj su zastupnici pitali, Vijeće ministara odgovaralo, ali što ne znači da ne treba opet organizirati.

Ja sad pitam, pošto nema više prijavljenih za postavljanje pitanja, pitam predsjedatelja Vijeća ministara - može li odgovoriti na pitanja.

NIKOLA ŠPIRIĆ

/nije uključen mikrofon/

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Prelazimo na treću točku utvrđenog dnevnog reda:

Ad. 3. Potvrđivanje Odluke predsjedatelja Vijeća ministara o imenovanju ministra vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH

NIKO LOZANČIĆ:

Od predsjedatelja Vijeća ministara smo 16. srpnja 2008. godine dobili Odluku o imenovanju ministra vanjske trgovine i ekonomskih odnosa. Sukladno Poslovniku, Povjerenstvo Zastupničkog doma za pripremu izbora Vijeća ministara razmatralo je Prijedlog odluke sa dokumentima koji su uz odluku dostavljeni i Domu dostavila Mišljenje o podobnosti kandidata. Vidjeli ste i Mišljenje. Povjerenstvo Zastupničkom domu preporučuje da potvrdi imenovanje Mladena Zirojevića za ministra vanjske trgovine i ekonomskih odnosa. Ja ću sukladno članku 142. Poslovnika pročitati Odluku o imenovanju.

Na osnovu člana 10. Zakona o Savjetu ministara BiH „Službeni glasnik BiH“, broj 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07 i 94/07, te 24/08, donosim

O D L U K U
o imenovanju ministra spoljne trgovine i ekonomskih odnosa BiH

Član 1.

Za ministra spoljne trgovine i ekonomskih odnosa BiH imenuje se Mladen Zirojević.

Član 2.

Ova odluka stupa na snagu danom potvrđivanja imenovanog od strane Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH.

Dr Nikola Špirić

Želi li imenovani ministar da se obrati. To je mogućnost koju Vi ne morate koristiti. Znači, Vi imate mogućnost ukoliko želite. Ne želite. Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Uvaženi zastupnik Denis Bećirović.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Ja sam, vjerujem kao i ostali poslanici, dobio i Obrazloženje Odluke o imenovanju ministra spoljne trgovine i ekonomskih odnosa BiH koju je potpisao predsjedavajući Nikola Špirić i moram reći ovdje da, čitajući ovo obrazloženje, u prvoj stavci ovdje gdje se govori o razlozima za donošenje ovakve odluke navodi se da je bivši ministar spoljne trgovine i ekonomskih odnosa BiH, gospodin Slobodan Puhalc, podnio ostavku predsjedavajućem Savjetu ministara BiH iz, kako se ovdje u ovoj odluci navodi, ličnih razloga zbog složene porodične situacije. Naravno, tu ništa ne bi bilo sporno, da ne kažem, i sumnjivo da isti taj ministar nije već zauzeo jednu drugu funkciju u entitetskoj vladi, dakle u Vladi RS-a. Stoga moram reći da pomalo ovo obrazloženje zbog toga izgleda neuvjerljivo.

Naravno, kada je riječ o ovom obrazloženju, ja želim podsjetiti i na sljedeće činjenice. Sam predsjedavajući Vijeća ministara koji je potpisao ovo obrazloženje je javno ovdje u Parlamentu rekao da zbog velike važnosti poslova koje treba uraditi na državnom nivou potrebna mu je snažna ekipa, i u vezi s tom konstatacijom on je pozvao sve stranke u BiH da mu predlože kandidate koji mogu odgovoriti zadacima pred kojima se BiH nalazi. Postavlja se pitanje - da li ta konstatacija o snažnoj ekipi nije se odnosila na ovog ministra ili je nešto drugo u pitanju?

Ja, također podsjećam da je sam predsjedavajući Vijeća ministara BiH, između ostalog, rekao da svi članovi Vijeća ministara BiH moraju biti timski igrači, predani radnici itd. koji treba da nadoknade sve one zaostatke BiH iz prethodnih godina. Dakle, to su bile najave od strane predsjedavajućeg Vijeća ministara BiH. Naravno, svi u ovoj zemlji znamo da BiH i dalje kasni u mnogim segmentima, pogotovo kada je riječ o njenom pridruživanju ka EU, no na trenutak to da ostavimo na stranu. Mislim da bi bilo dobro da nam i sam predsjedavajući Vijeća ministara odgovori na nekoliko pitanja kada je riječ o ovoj tački dnevnog reda.

Prvo pitanje je:

Koji su zaista stvarni razlozi povlačenje ministra Puhalca? Naravno, bilo bi dobro ovdje pred Parlamentom reći kakav je stav premijera Špirića u vezi s tim. Ja mislim da u BiH nikada nije bila takva situacija da se je jedan premijer manje pitao nego što se pita današnji predsjedavajući Vijeća ministara BiH. Nažalost, ja lično mislim da sam predsjedavajući ima mogućnosti i snage da puno više uradi nego što radi, ali očigledno da je ograničen u brojnim pitanjima. Ja mislim da u ovakvim metodama rada, gdje se pojedini državni ministri iz državne vlade ili, evo da tačno kažem, iz Vijeća ministara BiH povlače, a nakon toga imenuju za ministre, i to u vrlo zahtjevnim ministarstvima, evo u ovom slučaju entitetskoj vladi, nisu baš metode primjerene demokratskim državama, a pogotovo ne državama koje žele da što prije dođu u EU.

Naravno, svi smo mi, ako ne pročitali, barem čuli za izvještaje brojnih nevladinih organizacija, Centra civilnih inicijativa pa nadalje, gdje se govori o izrazito lošim rezultatima pojedinih ministarstava, tako da imamo pojedina ministarstva koja nisu čak ni sa 5% do 10% realizirali od onoga što je bilo planirano. Postavlja se pitanje - da li je moguće i u jednoj drugoj državi osim u BiH da se državni ministri tek tako povlače iz državne vlade, a onda imenuju u neke pokrajinske, regionalne, u ovom slučaju entitetsku vladu? Ja mislim da je ovo presedan gdje rijetko možemo naći primjer u bilo kojoj drugoj evropskoj državi.

Po meni, u suštini, ovo znači ponovo degradiranje, na neki način, i ponižavanje državnih organa i zato postavljam pitanje - dokle tako? Zašto to govorim? Svi smo svjedoci, barem to ne može niko negirati u ovom parlamentu, da vrlo često smo u prilici da i samo Vijeće ministara na čelu sa predsjedavajućim Vijeća ministara donese pojedine odluke itd., a da onda pojedini entitetski moćnici, predsjednici vlada itd., kažu šta me briga za te odluke Vijeća ministara ili šta me briga za tu odluku. Na takav način se ne stvara kredibilitet državnih organa BiH. Na takav način mi sasvim sigurno nećemo ubrzanim putem prema EU.

Ja mislim da Vijeće ministara treba da izgradi određeni dignitet i da se na ovakav način ne treba postupati sa ljudima koji rade u Vijeću ministara koji, očigledno, na čelu sa predsjedavajućim Vijeća ministara se gotovo ništa ne pitaju kada su u pitanju ključne odluke i ključni pravci razvoja ove zemlje. Naravno, neko će možda negirati.

NIKO LOZANČIĆ:

Vrijeme!

DENIS BEĆIREVIĆ:

Je li isteklo vrijeme? Dobro, poštujem Poslovnik i s ovim završavam svoju diskusiju. Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Uvaženi zastupnik Kalabić, je li replika ili rasprava? Replika.

DRAGO KALABIĆ:

Gospodo, predsjedavajući, uvažene kolege poslanici, članovi Vijeća ministara, ja bih pokušao kratko okarakterisati ovu diskusiju gospodina Bećirovića. Mislio sam da će biti kratka i,

mislim, ovo je neukusno, neprimjereno i pomalo priglupo, na ovakav način, u ovom trenutku diskutovati u ovoj situaciji i povodom ove tačke dnevnog reda. Ja znam da on pripada političkoj partiji koja je baštinila ideju zavirivanja u tuđe krevete, u tuđe sudbine, u privatne živote ljudi i da se oni toga ne odriču. Govoriti o čovjeku čiju, vjerovatno, biografiju i ne zna i koji ne zna njegove ni privatne probleme, ni sve ono što ga prati, mislim da je na ovakav način neprimjereno. Čovjek kada podnosi ostavku, to je njegov lični čin koji, na neki način, ne možete komentarisati. Vi ste imali priliku, ako ste nezadovoljni bili ministrom Puhalcem, da ovdje pokrenete smjenu, da pokrenete pitanje njegove odgovornosti na neki drugi način. Međutim, na ovakav način predstavljati privatne probleme čovjeka i dovoditi ih u sasvim drugi jedan kontekst, kontekst kojim ste vi patološki opterećeni!

Ja sam vama na prošloj sjednici rekao kako ćete tu svoju patološku opterećenost riješiti i kako ćete riješiti taj svoj problem koji imate sa RS-om, sa Miloradom Dodikom, sa Vladom RS-a, ali ne vidim razloga da dovodite u kontekst današnjeg izbora novog ministra. I nama je zaista žao što je ministar Puhalc podnio ostavku. Mislim da je to bio jedan vrlo korektan ministar koji je, na zadovoljstvo i Vijeća ministara i ovog parlamenta, odrađivao svoj posao i, ako neko može izraziti žaljenje, onda to može SNSD izraziti žaljenje, zato što znamo razloge njegove ... i privatne njegove razloge, i probleme koje je čovjek imao i koje je pokušavao dugo vremena da savlada. Međutim, ne bih vas podsjećao na porodičnu tragediju gospodina Puhalc i ostalo. Mislim da je neprimjereno u ovom vremenu, zato što je to nakon ostavke, nema, nema potreba za tim. Ali, nama je takođe zadovoljstvo da mi danas dobijamo vrlo kompetentnog ministra, čovjeka pred kojim je sigurno zahtjevan rad u Vijeću ministara, za koga apsolutno ne sumnjamo, ne samo da će biti dostojna zamjene za prethodnog ministra no naprotiv da će čak i dati dodatni ... uložiti dodatni napor i unaprijediti rad ovog ministarstva. I zato smatram da na ovakav način, ja sam smatrao da će se govoriti o radu Ministarstva, o eventualno novom ministru ali, u kontekstu privatne pozicije čovjeka i njegove ostavke i ... njegovog životnog izbora, mislim da je nekorektno i neprimjereno.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Netočan navod, uvažena zastupnica Marković.

MILICA MARKOVIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Poštovani kolege, predstavnici Vijeća ministara, ja sam morala da se javim zbog iznesena dva netačna navoda od strane kolege Bećirovića.

Naime, u ovoj tački dnevnog reda, ja stvarno nisam očekivala da se vodi raspravu o nekim ličnim razlozima zašto je jedan ministar otišao, a drugi imenovan. Naročito, kad se radi o kadrovima SNSD-a, jer on ni u kom slučaju nije pozvan, ni on ni SDP, da o tome raspravljaju, da o tome on diskutuje, ko je razriješen, a ko je imenovan. On je rekao da ovakvim potezom, zapravo da je za njega ovakav potez primjer da se premijer, odnosno predsjedavajući Vijeća ministara ništa ne pita ili se ne pita za krupna pitanja u Vijeću ministara. To je potpuno netačna konstatacija, zato što znam sigurno da SDP-u niti smeta, niti godi kad se premijer pita, a kad se ne pita, i koliko se pita, nego njima smeta što se SDP uopšte ništa ne pita, niti će se pitati. Evo, ja

vam kažem sad ovdje javno i otvoreno – nećete se ništa pitati u pogledu vlasti, sigurno do oktobra 2010. godine! I to je ono što vama smeta i što vas muči, a vi sad se krijete iza toga, kao navodno vama je žao da li se premijer pita nešto ili se ne pita.

I druga netačna konstatacija, rekao je da je ovakvim postupkom povlačenje jednog ministra, imenovanje u entitetsku vladu i imenovanje nove ličnosti za ministra u Vijeće ministara 'ponižavanje i degradiranje državnih institucija'. To je jedna notorna neistina, naročito zbog toga što se to ne može prepisati SNSD-u da mi posežemo za takvim postupcima. Vrlo smo svjesni i odgovorni situacije i poteza koje radimo, bilo da je to predsjednik naše stranke, ministri, poslanici ili bilo koji drugi funkcioneri.

I na kraju, gospodine Bećiroviću, da Vam kažem, da se ne upuštate i ne trošite bespotrebno riječi i energiju na kadrove u SNSD-u, Vi se nećete nikad pitati za to, niti ćete moći uticati bilo na koji način o tome ko će biti imenovani i postavljeni funkcioneri iz naše partije.

NIKO LOZANČIĆ:

Riječ ima uvaženi predsjedatelj Vijeća ministara, doktor Nikola Špirić.

NIKOLA ŠPIRIĆ:

Gospodine, gospodo predsjedavajući, cijenjene kolege, uvaženi kolege i kolegice poslanici, ministri, zamjenici ministara, predstavnici sredstava javnog informisanja, mislio sam na samom početku da se obratim, da eventualno skratim potrebu za nekim, možda, nepotrebnim pitanjima u ovom trenutku, ali stvar je poslanika naravno da pitaju sve ono što ih interesuje. Žao mi je samo što se, možda na ovakav način, ono što možemo odraditi u kratkom roku, može završiti da predano radimo, naravno što je u interesu BiH i njenih građana. Ali, naravno poslanici iz opozicije mogu da pitaju i ona pitanja za koja misle da treba da se odgovori na to.

Koji su stvarni razlozi povlačenja gospodina Puhalca iz Vijeća ministara? Ja mislim ... da ja nemam jedne razloge kad vam se pismeno obraćam, a druge kada bih vam se trebao usmeno obratiti. Meni je žao što su ti razlozi postojali. Gospodin Puhalac je duže vrijeme tražio da podnese ostavku, ja sam ga molio da bude dio ekipe do potpisa Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju. On je to ispoštovao. Njegovi porodični razlozi jesu takvog sadržaja da zahtijevaju da bude više posvećen i da bude bliže porodici, ja sam to apsolutno shvatio. Ja želim da se zahvalim danas gospodinu Puhalcu na jednoj korektnoj saradnji i odricanju koje je dao u radu Savjeta ministara.

Danas imate novo ime za ministra, a to je Mladen Zirojević. Mislim da njegova biografija: rođen '68 u Sarajevu, diplomirani pravnik, govori engleski jezik, ima zavidnu biografiju, radnu biografiju, kojom se kolega koji postavlja pitanje, možda, ne bi mogao pohvaliti, ali i to je sudbina nas koji se bavimo politikom. Fluktuacija kadrova u BiH je poželjna. Ja znam mnogo kolega, mojih prijatelja koji su bili državni poslanici, ministri, danas širom entiteta jednog, drugog, Distrikta Brčkog, obavljaju bitne funkcije za državu BiH. Ne mislim da su manje bitni što su tamo, naprosto rade na najbolji način svoj posao. Nije tačno, ja mislim, i to je ono što mi je žao, javnosti radi, moram reći da se uspjeh ove zemlje izgleda više vidi izvan BiH nego u BiH. Ja mislim da je ova godina iza nas bila godina uspjeha za BiH, da smo potpisali Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju, dobili intezivirani dijalog u NATO-u, uradili mnoge zakonske projekte, i to je zasluga naprosto ovog Vijeća ministara, bez obzira htjeli to vidjeti ili

ne. A ja vas molim da taj naš uspjeh srdačnije promoviramo kod običnih ljudi. Naime, i to je ona proizvodnja patriotizma o kojem su govorili. Nije bitno ko je vlast, ko opozicija, to se pitaju građani. Ja imam onoliko kompetencije koliko mi je dao Ustav BiH, ni manje ni više. Kada stvorite novu kondiciju u Vijeću ministara, bez obzira ko će biti na tom mjestu, on će takođe da radi u skladu sa Ustavom i zakonom.

Evo, ja vas danas pozivam da nam pomognete, da danas prihvatimo imenovanje novog ministra, prilika još jednom bivšem ministru da se zahvalim, da se zahvalim v.d. ministru, gospodinu Vilimu Primorcu, koji je mjesec i po dana takođe uspješno radio i odrađivao posao u okviru Vijeća ministara. Ali evo, takav je dogovor da SNSD da ministre i mi smo danas u prilici da dobijemo jednog dobrog, mladog ministra. Mislim da je to deklarativna politika SDP-a i žao mi je što suštinski ne vidim podršku tim mladim ljudima za koje se oni zalažu. Ali i stvar je naravno opozicije da pita šta hoće. Ja vas molim, dakle da snažnije, dakle podržimo i rad Vijeća ministara. Zemlja koja je potpisala Sporazum, dobila novu stepenicu na putu ka NATO-u, koja je izgradila tolike reforme, naprosto nije neuspješna zemlja, može brže, može uspješnije, ali ja vas pozivam da svi zajedno radimo na tom putu, jer nije opozicija na nebu pa da se radi o neuspjehu nas koji smo na zemlji. Svi dijelimo sudbinu ove zemlje. Pomozite da bude bolje. Evo ja vas pozivam otvoreno da vam pomognem.

Hvala vam.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Odgovor na replike, uvaženi zastupnik Denis Bećirović.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Ja ću krenuti redom. Gospodinu Kalabiću neću puno replicirati, s obzirom da je on po običaju dekoncentrisan, pa ne sluša šta mu kolege govore, tako da dobar dio svojih diskusija prespava i onda priča o stvarima koje niko nije ni spominjao, a to je već njegov problem. Naravno, njegov problem je i njegov vokabular, ali ostavimo i to po strani.

Ja želim o drugim stvarima da govorim. Ja ovdje uopšte nisam govorio o ličnim konotacijama, već sam, prije svega, govorio o potrebi poštivanja digniteta državnih institucija. U svakom pogledu, a svjedoci smo svi u BiH o učestaloj praksi a ja bih rekao i sve učestalijoj tendenciji u BiH da se ne poštuje ni država ni državni organi u BiH, i to je suština onoga o čemu sam ja govorio. Ja mislim da je ovo samo kulminacija jednog procesa koji se evo već, da ne kažem godinama, ali sigurno mjesecima odvija u BiH i, naravno, evo sada i u svom izlaganju predsjedavajući Vijeća ministara nije mogao opovrgnuti tu tezu kako on sam, na čelu Vijeća ministara BiH, kao predsjedavajući, donese neku odluku a entitetski premijer kaže - šta me briga za tu odluku, ona ne važi za mene. To nije dobra praksa. I priznali vi to ili ne, javno ja želim reći da BiH mora na drugačiji način da ide ka EU, BiH ima svoj Ustav, nek svako radi, dokle se poštuje ovaj Ustav, svoj dio poslova iz svojih nadležnosti, a ne nikako na način da se to degradira, omalovažava ili da se kaže šta me briga za odluke Vijeća ministara. To još teže pada kada imamo u vidu da je i predsjedavajući Vijeća ministara i predsjednik Vlade RS-a da su ljudi iz iste političke opcije.

Očigledno, bilo bi dobro da Vijeće ministara BiH počne da radi svoj dio posla i bilo bi dobro kada bi gospodin Špirić imao više samostalnosti da radi svoj posao u okviru Vijeća ministara BiH, a ne da doživljava stalna poniženja ovakva kakva doživljava od predsjednika Vlade RS-a, bez obzira htio to on ili ne htio priznati. U ovom parlamentu svako se raduje uspjehu BiH, ali se ne raduje kada u toj državi BiH pojedini najviši dužnosnici čak ruše i zastavu države BiH. Ne znam da li je ruše zato što je mrze, zato što je ne priznaju ili šta, ali to nije dobra poruka. Bilo bi dobro, dakle da se okrenemo zaista istinski prema evropskom putu, da poštujemo Ustav BiH ovakav kakav je, dok ne donesemo bolji, i da međusobno imamo mnogo više uvažavanja i poštivanja nego što je to bio do sada slučaj.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Za početak bi bilo dobro da se držimo utvrđenog dnevnog reda i Poslovnika. Poslovnička intervencija, prvo, uvaženi zastupnik Momčilo Novaković.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, evo, mislim, sad više nema smisla poslije ovog što ste Vi rekli. Naime, član 71. Vas obavezuje da upozorite poslanike kad ne raspravljaju o dnevnom redu, a kolega Bećirović, nažalost, nije raspravljao puno o dnevnom redu.

I ako mogu repliku, da se ponovo ne javljam, samo ću reći jednu stvar. Nama u opoziciji bi bilo dobro da što više ministara mijenjamo u Savjetu ministara. Ja ne vidim zaista zašto bi iz opozicije bili protiv promjena u Savjetu ministara. Ja mislim da bi bilo dobro i od nekih koji sada sjede u Savjetu ministara da što prije podnesu ostavke. Dakle, smatram da smo sasvim u suprotnom pravcu, odnosno da su kolege iz SDP-a, tražeći poziciju opozicije, išli u sasvim pogrešnom pravcu.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Uvaženi predsjedatelj Vijeća ministara, doktor Nikola Špirić.

NIKOLA ŠPIRIĆ:

Ja hoću samo najljubaznije da zamolim da ovaj posao, u skladu sa Poslovníkom, privedemo kraju. Ne mogu naprosto da shvatim pojedine diskusije. Kolega Bećirović ispada da žali što će Slobodan Puhac pojačati Vladu premijera Dodika, a ovdje je govorio da je to loš rad bio ministra. Naprosto imam osjećaj da bi dobro bilo da svaki put poslije zasjedanja kolega Bećirović presluša svoju priču, izuzev što voli sebe počesto gledati u ogledalu, ali ja mislim da gospodin Dodik, kao predsjednik Vlade RS-a, dobro radi svoj posao. Ja imam dobru saradnju, mi jesmo iz iste političke partije. Možda bi dobro bilo da i SDP razmisli da se integriše, ali to ne bi podrazumijevalo njegovo članstvo u toj partiji, jer ovakvu vrstu discipline i odanost svom partijskom šefu ni u Staljinovo doba nisam vidio. Možda Vaš lider voli da sluša tu Vašu priču koja Vas navije kao sat. Ja imam apsolutnu slobodu, imam apsolutnu slobodu da upravljam Vijećem ministara, ali poštujem entitetske premijere. Naprosto, nemoguće je drugačije u ovoj zemlji, kao što poštujem i Vas.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi zastupnik Zorić se prijavio za repliku.

VINKO ZORIĆ:

Ne, nisam za repliku, iako bih imao i u replici šta reći, samo ću ispraviti netočan navod kolege Bećirovića koji je, a to govorim iz razloga što nije dobro da se pojedini zastupnici između sebe napadaju, a još je teže braniti se, pa ću ja kazati da nije istina da, kako je on kazao, da je po običaju Drago Kalabić dekoncentriran. Možda je on i bio u ovom momentu dekoncentriran, ali ja moram kazati, jer sam u dvije komisije zajedno s kolegom i u izaslanstvu IPU-a, da je on jako koncentriran i da konstatacija da je on po običaju dekoncentriran nije točna.

NIKO LOZANČIĆ:

Uvaženi zastupnik Kalabić: odgovor na repliku; pa uvaženi zastupnik Križanović: replika; pa uvaženi zastupnik Dokić: replika.

DRAGO KALABIĆ:

Mislim da je zaista neprimjereno, ja sam očekivao da povodom ove tačke da će to ipak biti jedan mali svečani čin i da neće dovesti u ovu situaciju i pokušao sam da upozorim. Nažalost, upozorio sam u skladu sa onom narodnom 'sa gospodom gospodski, a sa drugima drugačije', jer ne možete drugačije sa onim ko je tvrdoglav i kome ne možete, koji zaslužuje određeni vokabular, jer on to jednostavno traži. Mi taman kada se ovdje okrenemo ovome što je govorio predsjedavajući Vijeća ministara, kada se okrenemo svojim problemima i zadacima, kada se okrenemo svojim problemima i zadacima, ovdje neko uporno hoće po svaku cijenu da uvuče premijera Dodika, da uvuče RS, da uvuče, ima poslovničku mogućnost da to bude tematska sjednica, ima raznih načina da se to, a ne na ovakvim pitanjima. Meni je zaista žao što ovo ide u ovom pravcu i što smo pokušali da na i ovakav čin, na neki način, obezvrijedimo sa ovakvim diskusijama iz opozicije. Ja sam potpuno, jer imam zadatak da precizno slušam ono što govori, gospodin Bećirović je, pošto nema Zlatka Lagumdžije koji ga je prošli put ukorio i ispravio njegovu diskusiju, danas to moram ja.

Neprimjereno je lični čin čovjeka stavljati u kontekst ovoga o čemu se danas govori. To je neprimjereno i nemoralno. Ako je neko podnio, i mi to svi znamo kao njegovi prijatelji, ostavku iz ličnih razloga i znamo kakvi su to lični razlozi, ja sam rekao da je to neprimjereno dovoditi u vezu sa patološkim opterećenjem – Miloradom Dodikom, RS-om i Vladom. To je neprimjereno. Imate mogućnosti mnogo da govorite o tome, ali zaista ja bih vas zamolio da danas smognemo snage, kada je ovaj čin u pitanju, da to ne dovodimo u kontekst. Nije dobro na taj način da valjate u blatu ni nevladine organizacije. Nije dobro da svojatate pojedine nevladine organizacije, vi samo stvarate probleme, stvarate od njih svoje portparole i dovodite njih u neugodnu situaciju. O ovom Vijeću ministara odlučuje ovaj parlament i on ima apsolutnu podršku, ima što je sasvim dokazano, i njihovi ministri i ministarstva imaju pozitivne ocjene. To što pojedine nevladine organizacije, kojih ima nekoliko hiljada, ne misle drugačije, to je

demokratija, to je njihovo pravo i mi slušamo taj njihov glas, ali normalno, ja sam, jasna je naša pozicija da o svemu tome ovdje odlučujemo. Obezvređivanje ovog parlamenta na taj način da je važnije mišljenje jedne nevladine organizacije nego mišljenje ovog parlamenta, jeste uporno rušenje države, jeste uporno njeno obezvređivanje. Mi smo dugo vremena upozoravali na to da je ovo centar odlučivanja, da se ovdje odlučuje, međutim neko uporno hoće da nas odvraća od toga i da periferne stvari stavi na centralno mjesto, što, ja se ipak nadam, neće biti dočekano na pozitivan način.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Uvaženi zastupnik Križanović: replika.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući. Poštovani članovi Vijeća ministara, uvažene kolegice i kolege, i ja sam mislio da će danas biti ovo, bar na ovoj točki dnevnog reda, jedna mala svečanost, jer dobijamo novog ministra. Međutim, vidite, jedno je legitimna intervencija zastupnika kolege Bećirovića da traži odgovor na to i pojašnjenje zašto je bila ostavka, da li ima nekih dubljih razloga u Vijeću ministara itd. ali se pretvorilo u jedan napad i na kolegu Bećirovića ali i na SDP. I zbog toga nisam mogao ostati na mjestu, a da ne reagiram, jer se ovdje, pazite an pasan, kao kroz neke replike počelo dijeliti razne epitete jednoj političkoj partiji koja sudjeluje u ovom parlamentu. E vidite, da ja ne bih sad išao i nabrajao i replicirao na sve te nepodopštine, koje smo ovdje čuli, tražim pauzu od pola sata.

NIKO LOZANČIĆ:

Na zahtjev Kluba SDP-a stanka do 11,45.

/PAUZA/

NIKO LOZANČIĆ:

Prije nego što nastavimo, ja ću vas zamoliti, ako je to moguće, da odustanete od namjeranih replika, ispravaka itd., a ako ne, onda ćemo ići po redoslijedu kako se prijavljujete.

Predsjednik Kluba SDP-a povodom stanke. Izvolite

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Kao što sam rekao, prilikom traženja ove pauze, mi smo zaista bili zatečeni ovakvom reakcijom pojedinih kolega da na jedan legitiman zahtjev da se da obrazloženje prethodne ostavke prethodnog ministra i ponešto da nam se kaže o novom kandidatu kao ministru, što je sasvim jedno legalno, legitimno pravo ovog doma koji daje suglasnost za imenovanja ministara, mi smo, nažalost, pretpjeli ovdje, kao SDP, napad, koncentrirani napad na SDP, i to je bio razlog da ili da tražimo ili da se uključimo, zapravo, u polemiku koja bi trajala više od pola sata – mi smo se odlučili da ovih pola sata iskoristimo na ovaj način kako bismo doprinijeli jednoj atmosferi u kojoj bismo mogli ovo normalnije raditi. Posebno nam je žao što se na takve jedne napade na jednu političku partiju uključuje čak i predsjedavajući Vijeća ministara od kojeg smo

očekivali da smireno i razložno dadne odgovore na ona pitanja koja su eksplicite ovdje bila postavljena. Ako smo doprinijeli ovom vraćanju u normalu, bit će nam drago.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Znači za replike nema ponovo prijavljenih. Znači, od replika je Klub SNSD-a odustao. Ima prijavljenih rasprava. Ja zato pitam, pa znači, e, sad rasprave ovim redoslijedom. Uvaženi zastupnik Selim Bešliagić, pa Jerko Ivanković, pa Branko Dokić.

Izvolite uvaženi.

SELIM BEŠLAGIĆ:

Poštovani predsjedavajući, poštovane kolegice, poštovani gosti, prije svega, ja moram izraziti svoje žaljenje što je gospodin Puhalc podnio ostavku, ali nismo znali ni za kakve njegove razloge. Evo, danas kad smo čuli da je to tragedija lična, još više izražavam žaljenje što je taj razlog natjerao gospodina Puhalcu da podnese ostavku, što ja prihvatam kao činjenično stanje. Zbog toga što mi se čini da je jedno od rijetkih ministarstava koje je radilo, po mom ubjeđenju, po mom ubjeđenju, dobro i koje je pokušalo da da svoj maksimalni doprinos, je bio razlog što sam se javio, jer nismo u našim materijalima dobili biografiju gospodina Mladena Zirojevića jer, po mom dubokom ubjeđenju, ta biografija je meni kao poslaniku trebala, jer ipak ja odlučujem u ovom parlamentu kao i svi vi, ne kao partija nego kao pojedinac. Trebalo mi je da da pravo da gospodinu Mladenu Zirojeviću dam podršku, ili se suzdržim od tih prava. Meni je žao što nažalost tu biografiju nisam dobio. Zahvaljujem se predsjedavajućem Vijeća ministara što je naglasio neke, ali u odnosu na gospodina Puhalcu, ja to govorim, ja mislim da ću dobiti biografiju koja bi me mogla uvjeriti u ono o čemu ...

BERIZ BELKIĆ:

Jesmo dobili biografiju.

SELIM BEŠLAGIĆ:

Nismo mi dobili biografiju, gospodine Belkiću, Komisija je dobila biografiju, mi nismo. Ja sam pitao poslanike. Da sam dobio biografiju, ne bi se ovolika rasprava vodila; iz tih razloga, evo, ... proceduralna možda greška, koja je dovela do ovog stanja, i ja bih još jednom zamolio, ukoliko je moguće, ne sada, ali da ta biografija dođe, evo poslije tog svečanog čina koji će uslijediti nakon izbora gospodina ministra.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći je prijavljen uvaženi zastupnik Jerko Ivanković Lijanović.

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

Poštovani predsjedatelju, kolegice i kolege zastupnici, uvaženi gosti,

Sporazumom od 3.7.2007. godine vladajuća šestorka je preuzela obvezu smanjenja vanjskotrgovinskog deficita. Novi ministar će očitó imati pune ruke posla, jer od te obveze da se smanji vanjskotrgovinski deficit u biti do danas se to nije uspjelo uraditi značajnije, dapače, on se povećao za 50% u odnosu na što je bio u 2006. godini. Ja osobno i Narodna stranka Radom za boljitak će maksimalno doprinijeti i pomoći ministru koliko god bude u mogućnosti da tu obvezu iz Sporazuma što efikasnije provede, tj. da mjerama koje ima namjeru, u narednom periodu, poduzimati makar da se zaustavi daljnji rast deficita, a onda pokuša lagano i smanjivati, jer u biti naši građani nisu dovoljno bogati da bi praktično kroz deficit dozvolili da novci iz njihovih džepova završavaju u džepovima građana nekih drugih zemalja.

Ministra nemam namjeru ocjenjivati sada, mislim da svakome treba dati šansu, a već nakon ljetne stanke ćemo imati priliku vidjeti, eventualno, poteze ministra šta i kako želi uraditi i onda ćemo biti u prilici da ocjenjujemo da li su ti potezi dobri ili loši.

Toliko, hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi zastupnik Branko Dokić.

BRANKO DOKIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Prije svega ja se koristim ovom prilikom da se zahvalim ministru Puhalcu na jednom vrlo profesionalnom poslu koji je uradio u proteklih nešto više od godinu, godinu i po dana. Ovom prilikom želim da kažem da je on bio jedan od najboljih ministara u sadašnjem Savjetu ministara, i sa te tačke gledišta sasvim sigurno da Savjet ministara je ostao bez jednog izuzetno profesionalnog i odgovornog ministra. To ne znači da podržavam neke diskusije koje su vezane za onako postavljena pitanja oko toga što je on promijenio svoje radno mjesto.

Pred sobom imamo, mi smo i znali da će ministar Puhalc biti izvrstan ministar s obzirom na svu njegovu profesionalnu karijeru koja je veoma bogata i bila u potpunosti u oblasti kojoj je bio ministar; pred sobom imamo jednog mladog momka punog entuzijazma za koga ne možemo unaprijed garantovati da će biti toliko uspješan kao ministar Puhalc. Ali sama njegova mladost i taj entuzijazam ostavljaju dovoljno nade i prilika je da tu šansu koju on ima i koju će danas, ja vjerujem, dobiti nakon glasanja i da će je iskoristiti, a nama poslanicima, nakon nekoliko mjeseci, da procijenimo koliko on tu šansu koristi ili ne koristi.

Kad sam se već javio, gospodine predsjedavajući, dozvolićete jednu sugestiju. Izuzetno Vas uvažavam i vašu poziciju u kojoj ste i Vas lično. Ali bih Vas zamolio da u toku rasprava i diskusija kada bilo koji poslanik, evo Branko Dokić, skrene sa tačke dnevnog reda da ga u najmanju ruku upozorite. Na taj način će biti manje potreba, pa čak i oduzmete riječ, biće manje potreba za replikama. A sugerisao bih evo i kolegama poslanicima da se pretjerano ne ispucava na replikama. Dovoljno je možda da jedna replika bude na određene stvari i želio bih da vas

podsjetim na jednu izvrsnu misao Dostojevskog koji kaže: 'Kad krenete ka određenom cilju, ako se budete bacali kamenom za svakim psom koji zalaje, nikad nećete stići na cilj.' Predsjedavajući, definišite cilj i vodite ka tom cilju.

Hvala lijepo.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem na Vašim sugestijama iako one nisu u okviru postojeće točke dnevnog reda predviđene, ali prihvaćam ih.

Sljedeći se za raspravu prijavio, prijavila uvažena zastupnica Azra Hadžiahmetović.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Zahvaljujem, predsjedavajući.

Uvažene kolegice i kolege poslanici, teško je poslije Dostojevskog naravno vratiti se na problematiku vanjske trgovine. Ali evo, dozvolite da zbog načina na koji je tekla današnja rasprava, uime Kluba poslanika Stranke za BiH imala sam potrebu da se javim za diskusiju ne sporeći, naravno, pravo poslanika, drugih poslanika i drugih stranaka da diskutuju o ličnostima koje su bile konkretno u Ministarstvu ili koje će, eventualno, biti nakon današnje sjednice. Ja sam očekivala da ukoliko bi se eventualno vodila rasprava duža na ovu temu da ona bude više fokusirana na samo Ministarstvo vanjske trgovine, odnosno na činjenicu da najveći dio aktivnosti i tereta u procesu približavanja EU i realizacije Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju pada na teret Ministarstva vanjske trgovine, da najveći dio aktivnosti koje se vode vezano za članstvo u Svjetskoj trgovinskoj organizaciji koje se privode, nadamo se, kraju, pada također na teret Ministarstva vanjske trgovine. Da dobar dio aktivnosti, odnosno najveći dio aktivnosti u smislu realizacije obaveza povodom pristupanja CEFTA regionalnom aranžmanu padaju na teret Ministarstva vanjske trgovine. I da pomenem i da najveći dio zahtjeva, ponekad i nerealnih, od strane ovog parlamenta ili pojedinaca u ovom parlamentu, u smislu izmjene zakona itd. pada na teret Ministarstva vanjske trgovine.

Ja hoću samo da apostrofiram potrebu da što prije imamo ministra vanjske trgovine i ekonomskih odnosa. Evo, naravno, zahvaljujući se na dosadašnjem dobrom radu ministra Puhalca, ja mislim da je pred nama ipak imenovanje novog ministra i da bi bilo dobro da mi govorimo, ako govorimo o novom ministru, da mu poželimo da što prije počne rješavati probleme sa kojim je Ministarstvo po definiciji ili po predmetu stvari kojima se bavi dužno da se bavi i da mu poželimo da što prije okonča sve ove aktivnosti i ispuni svoje obaveze. Ako treba ovaj parlament da se malo više bavi tim ministarstvom, onda bi bilo dobro da se upitamo zašto mi već drugi četverogodišnji mandat imamo po dva ministra vanjske trgovine i ekonomskih odnosa. Ja hoću da vjerujem da je najveći dio to razlogom i najvećeg dijela tereta koje stoji na ovom ministarstvu i molim i kolegice i kolege poslanike da raspravu, ako je vodimo, vodimo u ovom pravcu.

Hvala vam.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći je prijavljen uvaženi zastupnik Adem Huskić.

BERIZ BELKIĆ:

Nije, nije.

NIKO LOZANČIĆ:

Znači, nema više prijavljenih. Zaključujem raspravu o ovoj točki dnevnog reda.

Prelazimo na četvrtu točku dnevnog reda:

Ad. 4. Zahtjev Ustavnopravnog povjerenstva za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama Zakona o kaznenom postupku BiH po žurnom postupku, sukladno članku 127. Poslovnika

NIKO LOZANČIĆ:

Ustavnopravno povjerenstvo je 25. srpnja 2008. godine dostavilo u proceduru Prijedlog zakona iz ove točke, sa Zahtjevom da se razmatra po žurnom postupku. Prijedlog zakona vam je dostavljen.

Otvaram raspravu o Zahtjevu za žurni postupak. Javlja se predsjedatelj Ustavnopravnog povjerenstva, uvaženi Šefik Džaferović.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Hvala Vam, gospodine predsjedavajući.

Koleginice i kolege, ovo je zakon koji u sebi ne sadrži suštinu, jer o suštini je ovaj parlament odlučio. On u sebi sadrži neka formalna pitanja koja se po mišljenju Ustavnopravne komisije nisu mogla razriješiti samo intervencijom u vidu popravki ili ispravki teksta ovog zakona. Radi se o Zakonu o krivičnom postupku, ja ću samo kratko da vas podsjetim da smo mi na jednoj od prošlih sjednica usvojili izmjene Zakona o krivičnom postupku i da smo tom prilikom ovlastili Ustavnopravnu komisiju, na njen prijedlog koji je uradio ovaj dom, da prije objavljivanja Zakona se prečisti usklađenost pozivanja na određene odredbe Zakona, jer je došlo do pomjeranja redoslijeda članova Zakona.

Nažalost, Zakon je uspio da ode do „Službenog glasnika BiH“ prije nego što je Ustavnopravna komisija ovo uradila, ali ni to nije problem. Problem je kad smo mi sjeli i počeli zajedno sa Ministarstvom pravde da usklađujemo ove odredbe. Vidjeli smo da postoji nekoliko odredbi Zakona o krivičnom postupku koje nisu bile predmet izmjena, a u kojima je također potrebno bilo izvršiti istu tu intervenciju. Umjesto člana 24. stav (6) pozivanje sada na član 24. stav (1) je jedan novi stav tog člana dograđen i ne želeći da Ustavnopravna komisija uzme na sebe bilo kakav teret odgovornosti – budući da se zadiru u član Zakona koji nije bio predmet izmjena i dopuna, možda smo to mogli i popravkom uraditi, ali ja prije svega, a onda i sve kolege iz Komisije nismo željeli na sebe preuzeti tu vrstu odgovornosti – i onda smo se odlučili da o tome, naravno, odluči ovaj parlament makar i formalno jer suštinski je već odlučio. Na taj način, naravno, uvodimo jedan ozbiljniji pristup ili potpuno odgovoran pristup kada je po srijedi objavljivanje zakona. Ja vas molim da ovo popravite i formalno, a suštinski mi smo glasali ovako kakav je ovaj zakon.

Za Kolegij bih samo imao jednu molbu – da zamoli Dom naroda, ako je moguće, ovih dana da se održi sjednica, da se i ovo pitanje nađe na dnevnom redu, a da svakako tekst zakona ..., ja se nadam, danas usvoji Predstavnički dom, dostavi i Sudu BiH da se zna da smo mi u toj proceduri, da vodimo računa o tome. Neće to izazvati nikakvu pometnju u praksi, jer sudije koje sude oni znaju na šta se pozivaju. Dakle, nije to problem, ali eto radi pedantnosti i radi nekog budućeg odnosa i svega onoga što prati donošenje zakona mi smo se odlučili da idemo sa ovakvom intervencijom. Predlažem da podržite, dakle i hitnu proceduru, a naravno i sam tekst zakona.

Hvala vam na pažnji.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Nema više prijavljenih? Ima uvaženi zastupnik Vinko Zorić.

VINKO ZORIĆ:

Ja moram kazati da podržavam sve ovo i sve razloge za ovim zahtjevom da se zakon uputi u proceduru ... po hitnom postupku. Međutim, kad predlagač ima ambicije da se zakon usvoji bez popravaka, onda treba paziti kako sastavlja prijedlog izmjena i dopuna, odnosno prijedlog zakona. Tako da sam ja, evo kazat ću, u verziji zakona na hrvatskom jeziku uočio četiri greške koje nisu, nisu točne i ja ne znam kako to ispraviti nego amandmanima. I to je jedini razlog zbog kojih ja neću podržati ovaj zahtjev da ide po hitnoj proceduri, jer prečesto se događa da mi hrvatsku verziju smatramo samo ako piše članak i eventualno srpanj. Tako da, da, ne znam zašto nije, zašto nisu službe cijeli tekst ovog zakona napisale na hrvatskom jeziku.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem uvaženom zastupniku.

Uvaženi zastupnik Šefik Džaferović, evo, da odgovori u ime predlagatelja.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

... zbog, samo zbog potrebe ravnopravne upotrebe jezika koji su u službenoj upotrebi u BiH, ja želim ovo da kažem. Dakle, da se izmijene svima onima koji smatraju da na jezičkoj verziji njihovoga jezika nije neka terminologija onakva kakvom bi trebala da bude. Ja sam potpisao, kao predsjedavajući Ustavnoopravne komisije, tri primjerka na bosanskom, tri primjerka na srpskom i tri primjerka na hrvatskom jeziku. Tako to bude kroz sve akte koje potpisuje Ustavnopravna komisije i molim službe, dakle koje vrše lektorisanje, mi imamo lektore da vode računa o ovoj primjedbi koju je iznio gospodin Vinko Zorić, jer ... ne trebaju nam ovakve situacije. Možemo ih, dakle izbjeći tako što ćemo pisati onako kako treba da piše.

Toliko, hvala vam.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi prvi zamjenik predsjedatelja Beriz Belkić.

BERIZ BELKIĆ:

Dakle, uz upozorenje svima nama da se ne trebamo dovoditi u ovakve situacije a, nažalost, nama se vrlo često desi da na neki način post festum uočavamo neke propuste itd., ali uz priznanje Ustavnoj komisiji da je ipak iznašla način i iskoristila ovu mogućnost hitnog postupka, ja sam izašao najviše zbog toga da vas zamolim da podržite ovaj zahtjev za hitni postupak. Bez obzira što imam informacije da na samoj sjednici Ustavne komisije nedostajao je jedan broj članova, ali kroz razgovore s njima mislim da bismo mogli ići u pravcu podrške hitnom postupku i usvajanju, jer se radi o vrlo važnom zakonu. A ove izmjene i dopune zaista jesu usaglašene, na neki način zaista jesu nešto zbog čega ne bismo trebali imati neslaganje i ja stvarno molim, naravno, uvažavajući ovo o čemu gospodin Zorić govori ali to su stvari koje se mogu popraviti bez amandmana, ako sam ja shvatio, ako su jezične naravi itd. i to službe mogu uraditi.

Dakle, ako nema nekih ozbiljnijih primjedbi, ja zaista apelujem da kada dođemo do glasanja da podržimo ovu hitnu proceduru i da ga usvojimo. A, ako ima nekih nejasnoća, da ih sada raspravimo i da ih eventualno otklonimo.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi zastupnik Drago Kalabić se javlja.

DRAGO KALABIĆ:

Pa, evo moram da kažem ovu činjenicu. Sad je zamjenik predsjedavajućeg podsjetio, koliko ja znam, da tri člana Ustavne komisije, i sva tri iz reda srpskog naroda, nijedan nije bio na sjednici Komisije, koliko je meni poznato, i radi se, ne ulazeći u samu suštinu, radi se o vrlo važnoj stvari i kad govorimo o usaglašenosti i kad govorimo o usaglašavanju i onda oko tih termina i mi ćemo obaviti dodatne konsultacije. Ali nisam u međuvremenu, ali u ovom momentu nismo blizu spremnosti da podržimo hitnu proceduru. Ne sporimo potrebu usaglašavanja ali nisam siguran baš da su razlozi za hitnu proceduru, s obzirom na težinu i ovoga što su prethodnici govorili da postoji potreba da se ove nejasnoće odgode.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Nema više prijavljenih. Zaključujem raspravu.

Prelazimo na petu točku:

Ad. 5. Zahtjev zastupnika Jerka Ivankovića Lijanovića za razmatranje Prijedloga zakona o potpori domaćoj proizvodnji po žurnom postupku, sukladno članku 127. Poslovnika

NIKO LOZANČIĆ:

Prijedlog ovog zakona dostavljen je u proceduru 25. srpnja 2008. godine. Sukladno Poslovniku, Zahtjev za žurni postupak uvršten je u dnevni red.

Otvaram raspravu o Zahtjevu za žurni postupak. Uvaženi zastupnik Jerko Ivanković Lijanović.

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

Poštovani predsjedatelju, kolegice, kolege zastupnici, uvaženi gosti, mi o ovoj temi u ovom domu vodimo već raspravu više od godinu dana. Prije nešto više od godinu dana, kad je CEFTA došla u ovaj dom, raspravljali smo i ukazivali na posljedice, zapravo na situaciju koja nas čeka u narednom periodu. I smatrajući da smo i razumjeli situaciju, jednoglasno u ovom domu je CEFTA ratificirana, i ja mislim da i ovi zakoni koji bi trebali uravnotežiti naše odnose unutar zemalja CEFTA-e bi bilo dobro da jednoglasno budu usvajani kao što je i usvajana CEFTA, a da se tu ne dijeli pozicija i opozicija, jer je ovo interes i entiteta i kantona i općina i sva tri naroda i ostalih građana ove zemlje. Jer ekonomija ovakva kakva je će u biti imati nesagledive posljedice ako mi u ovoj Parlamentarnoj skupštini nešto ne napravimo. Pokazatelji ... u prvih šest mjeseci ove godine govore u prilog tome da nam unutar zemalja CEFTA-e, pa čak i u postotku iako postotci ovdje nisu pravi pokazatelj, raste uvoz u odnosu na izvoz za nekih otprilike 5%. E, sad zamislite, ako rastu ti postotci u negativnom pravcu kako je tek to u apsolutnom iznosu kad znamo koje su brojke u razmjeni bile. Kompletan deficit BiH je u 2006. godini iznosio 6 milijardi maraka, u 2007. se povećao na 8, u prvoj polovici ove godine je skoro milijardu veći nego u prvoj polovici prošle godine, što znači da ćemo do kraja godine imati rekordnih 10 milijardi maraka. To je ključni razlog žurnog postupka, jer svaki dan su štete sve veće, posljedice će svaki dan biti sve veće i u biti svaki dan prije neka mjera će spasiti određena radna mjesta koja kada se ugase vjerojatno se teško mogu ponovno obnoviti.

Posebno deficit sa susjedne dvije zemlje, koji odražava 30% našeg ukupnog deficita, ukazuje da sa te dvije susjedne zemlje moramo regulirati odnose malo na jedan kvalitetniji način, uspostaviti jednu ravnopravnu tržišnu utakmicu kako bi onda slobodna trgovina davala one svoje suštinske efekte, tj. povećavala konkurentnost i omogućila ekonomski rast. A ovako, kad nemamo iste uvjete, onda slobodna trgovina praktično nije slobodna trgovina u njenom samom duhu, nego to postane jednostrana trgovina koja u biti nanosi nesagledive štete ekonomiji BiH. Ako uzmemo u obzir da, evo primjer, Republika Hrvatska ove godine izdvaja 6 milijardi kuna u poticajima za poljoprivredu, da ima pristup pretpristupnim fondovima EU i da ima mogućnost da još toliko ako ne i više povuče sredstava iz EU, sad zamislite, njihovi proizvođači sa nekoliko milijardi maraka pristupaju našim proizvođačima, u biti, u jednoj tržišnoj utakmici i unaprijed je tu situacija poznata. Slična situacija je i sa Srbijom.

U Prijedlogu zakona ste dobili, u Prilogu broj 2. i status ovih proizvoda za koje se predlaže naplata carine, kakav status imaju u Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju. Mislim da je to isto jako bitno, jer ćemo vidjeti da mi ni zemljama EU nismo u potpunosti ukinuli carine

na ove proizvode nego se radi o djelimičnom i postepenom ukidanju carina, a radi se o jednom dijelu roba gdje će se zadržati carine do ulaska BiH u EU. To može poslužiti i kao dobar primjer kako smo to regulirali sa EU da u biti slično bude regulirano i sa susjedima. Koliko je ovo bitno za proizvođače, mislim da je čak bitno i za nas, jer mi odosmo sada na ljetnu stanku, odosmo odmarati, a u biti sa druge strane ćemo imati one ljude koji nas financiraju, koji pune ove proračune, koji će propadati u tom periodu i vjerujem da i mi nećemo moći baš ugodno odmarati, peče nas savjest, u biti, jesmo li ispravno postupili ako ništa ne uradimo, na jednoj strani a, na drugoj strani, svakodnevno će ljudi ostajati bez posla, ostajati bez imovine. Jer banke uredno hipoteke realiziraju kad ne možete vraćati kredit i ljudi će, što su generacije njihove stvarale, u biti, dolaziti u poziciju da budu podstanari u vlastitoj imovini.

Ja vjerujem da jedan dio, kao što je i dosad to bilo, zastupnika iz reda srpskog naroda, iz reda hrvatskog naroda, neće podržati ovaj zakon. Ja i te razloge, na neki način, razumijem, jer oni sa Republikom Hrvatskom i s Republikom Srbijom ostvaruju direktne interese. To rade transparentno i ja mislim da to nije dobro, ali da im se to ne može spriječiti jer takav transparentan i javan rad nije kod nas zakonom sankcioniran, jer i Srbija i Hrvatska uredno pomažu područja na kojima oni dobivaju izbore, na kojima ostvaruju određene rezultate, ponovno na jedan transparentan, transparentan način. Imamo tu primjere: kad je bila kriza žita, Srbija je uredno u područjima sa srpskom većinom dostavila dovoljne količine žita na zajam. Imamo primjer da uredno Vlada Republika Hrvatske pomaže hrvatska područja direktno sredstvima iz svog proračuna i to je jedan zajednički interes da, ne znam, od ove 3 milijarde koje napravimo deficita sa Srbijom i Hrvatskom, 1%, 2%, što je neka uobičajna provizija, vrate ponovno onima koji su zastupali njihove interese u ovom parlamentu, da se takva situacija odvija.

E, sad, predstavnicima bošnjačkog naroda u ovom parlamentu? Ja tu ne mogu da razumijem zbog čega u biti dozvoljavaju jedno takvo stanje, ne razumijem kakvi interesi tu postoje, da li ih uopće ima, je li u pitanju neznanje, ne vidim nikakvih transparentnih aktivnosti iz susjednih zemalja prema područjima gdje oni žive da se tu nešto značajnije radi.

NIKO LOZANČIĆ:

Vrijeme!

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

Kako bi se situacija promijenila? Ono što je moja molba, znači da pokušamo nešto napraviti prije ove ljetnje stanke, da u biti i mi u miru možemo odmarati, a i da oni ljudi koji rade i stvaraju nešto u ovoj zemlji praktično, isto tako, mogu u miru nastaviti raditi dalje.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Sljedeća se prijavila ... Poslovnička intervencija, uvaženi zastupnik Bajazit Jašarević.

BAJAZIT JAŠAREVIĆ:

Poštovani gospodine predsjedavajući, poštovani dame i gospodo poslanici, sasvim je jasno da Poslovnik nije mogao predvidjeti ovakvu situaciju u kojoj se sada nalazimo, jer se u

principu nijedan saziv Parlamenta ne bi mogao sjetiti da bi do toga moglo doći. Bilo bi dobro da nam se obrazloži da li je moguće zaobići član 101. stavove (5), (6) i (7) u kojima stoji:

'Ako je Dom dobio više prijedloga zakona koji reguliraju ista pitanja, Kolegij ih upućuje u proceduru u skladu sa stavom (2) ovog člana. Ako Vijeće ministara BiH nije predlagatelj zakona, Kolegij zakone upućuje Vijeću ministara BiH radi davanja mišljenja u roku od 20 dana. Kada Dom dobije mišljenje Vijeća ministara BiH o zakonu, zakon koji je dobio pozitivno mišljenje ima prioritet u daljnjoj proceduri pred Domom.'

Sljedeći stav:

'Kolegij poziva predlagače zakona iz stava (3) ovog člana da u roku od sedam dana učine napor kako bi usaglasili svoje prijedloge i jedan prijedlog zakona uputili u daljnu proceduru. Ako predlagači ne postignu saglasnost, u daljnu parlamentarnu proceduru upućuje se prijedlog zakona koji je prvi dostavljen Domu.'

I sljedeći stav:

'Ako Vijeće ministara BiH, u roku utvrđenom stavom (5) ovog člana, ne dostavi mišljenje, nastavlja se parlamentarna procedura po predloženim zakonima do završetka postupka pred Ustavnom pravnom komisijom i nadležnom komisijom, saglasno stavu (6) ovog člana. Kada primi mišljenje Ustavno pravne komisije i nadležne komisije, u dnevni red sjednice Doma Kolegij uvrštava zakon koji je prvi dostavljen Domu. Do završetka postupka pred Domom o prvom zakonu, miruje postupak o ostalim predloženim zakonima.'

Dakle, mislim da nije dovoljno da bilo ko od nas samo se pozove na član 127. i da to proglasi hitnim postupkom, mora obrazložiti i njegovu hitnost i njegovu jednostavnost da bi se ovako usvojila. Ali, ono zbog čega sam se javio, dobro bi bilo da svi zajedno čujemo da li je moguće članove čitati bez da se Poslovnik ne posmatra u cjelini ili može samo po jedan, po jedan član i onda kako kome odgovara. Ukoliko je moguće ovako jedan po jedan član, onda molim ovu komisiju koja radi na izmjeni Poslovnika da uvaži i ovo bogato iskustvo i da u narednom nekom periodu poštedimo se ovakve procedure, u kojoj jedan zakon imamo jednovremeno dvaput u parlamentarnoj proceduri sa nikakvom razlikom osim u naslovu; može biti sa plemenitim ciljem koji nije moguće dostići onda ako je BiH ozbiljno potpisala ovaj Sporazum o pridruživanju sa EU. Molio bih odgovor prije, jednostavno, da budem siguran da li smo mi na dobrom putu.

A, ovo zašto Bošnjaci ne vide i ne čuju, mislim da je bilo pretjerano od predlagača. Dakle, mislim da ... na jedan primjeren način Bošnjaci su o svim pitanjima koja se tiču BiH pokazali kao svoju opredijeljenost za ekonomski razvoj, za decentralizovanu BiH, sa jakim i kompetentnim institucijama na nivou BiH. I ne bi bilo dobro da se poljoprivreda počne dijeliti na bošnjačku, srpsku, hrvatsku i ne znam kako bi bila ona koja se tiče ostalih u BiH.

Hvala lijepo.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem Vam što ste kroz poslovničku intervenciju prokomentirali određene istupe uvaženog predlagatelja i ja sam procijenio da je najpametnije ne komentirati ništa što je govorio o hrvatskim, srpskim i bošnjačkim interesima u BiH. Ali evo Vi ste prokomentirali pa Vam se zahvaljujem, jer ste otprilike rekli ono što i ja mislim.

Druga stvar, kad je u pitanju poslovnička obveza uvrštavanja točaka dnevnog reda, mi smo o ovom pitanju svjesni da se radi o identičnom tekstu zakona koji smo imali na prošlom zasjedanju, koji smo temeljem zaključka ovog doma odložili izjašnjavanje do kraja ove godine, ali da se radi o izmijenjenom nazivu zakona, što su neki od nas prokomentirali kao zloupotrebom poslovnčkih nedostataka. Znači, u ovom trenutku ali imajući u vidu odredbe članka 127. po kojem se svaki zahtjev za procedurom po članku 127. mora uvrstiti u dnevni red, Kolegij, i uži i u proširenom sastavu, se opredijelio da to uvrsti u dnevni red, cijeneći da je, opet, iznad svega odredba Poslovnika i ovakva kakva jeste iako nesavršena. Dom će se odlučiti o Zahtjevu, znači Dom će odlučiti o Zahtjevu hoće li ga prihvatiti, hoće li ga odbiti, hoće li na nekakav drugi način, znači, to pravo Kolegij nema, niti je htio sebi priskrbiti. Evo, nisam siguran jesam li zadovoljio Vaše znatiželje, da tako kažem, ali to je u najkraćem opredjeljenje Kolegija i stajalište Kolegija glede uvrštavanja ove točke u današnji dnevni red.

Izvolite.

BAJAZIT JAŠAREVIĆ:

Jasno je meni da ste ... poziciji, ali nije mi jasno zašto pristajete na to da se zloupotreba Poslovnika desi, a Vi štitite Poslovnik. Dakle, ja mislim da Vi možete spriječiti zloupotrebu Poslovnika onda kada je ona očigledna.

Hvala Vam.

NIKO LOZANČIĆ:

Ja ću za Vašu informaciju to spriječiti svojim izjašnjavanjem o ovom zahtjevu. Nastojati spriječiti, a i svi vi imate tu mogućnost, pa prema tome iskoristite tu mogućnost sukladno Poslovniku.

Nastavljamo dalje. ... Sljedeća je prijavljena uvažena zastupnica Azra Hadžiahmetović.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Zahvaljujem, uvaženi predsjedavajući.

Ja ću voditi računa da raspravljamo o Zahtjevu za hitnim postupkom o zakonu koji je prvi put u ovom parlamentu pod ovim naslovom i sa pažnjom, naravno, sam pročitala kako Prijedlog zakona jednako tako i s pažnjom slušala, naravno, i anekse koje su ovdje nam dostavljeni, odnosno prilozi i elaboracije itd. i s pažnjom sam slušala predlagача, pokušavajući da razumijem Zahtjev za hitnim postupkom.

Ja ću vas samo podsjetiti da s obzirom da se radi o potpuno identičnom tekstu zakona o kome se ovaj parlament izjašnjava, a ne potpuno identičnim aneksima, odnosno prilogima, elaboracijama itd. ovdje su izmijenjeni u odnosu na prethodni, ovaj parlament se izjašnjava ipak o zakonu i hoću da vas podsjetim samo da smo povodom istog teksta pod različitim naslovom donijeli zaključak. Dakle, Parlament je završio raspravu, mi nemamo zakon više u proceduri, nego smo odgodili izjašnjavanje o tom zakonu zaključkom ovog doma do kraja godine, čini mi se decembra, evo ako me, neka me koriguje kolega Izetbegović, pošto je prijedlog Kluba SDA da se odgodi izjašnjavanje o tom zakonu. Dakle, u međuvremenu – šta se dogodilo? Imamo nove priloge i novu elaboraciju. Ja ću početi, ne govoreći o sadržini ovog teksta, jer mislim da smo

raspravu o sadržini završili prošli put samo pod drugim naslovom. Ali ću se referirati na neke dijelove diskusije predlagača koji je, imam potrebu zaista da ispravim, prvo, u uvodnom izlaganju obrazlažući Zahtjev za hitnim postupkom pomenuo da raste uvoz u prvih šest mjeseci, da raste uvoz u odnosu na izvoz u okvirima CEFTA-e. Ja imam potrebu da to korigujem. Izvoz mnogo brže raste u okvirima CEFTA-e nego što raste uvoz u okvirima CEFTA-e. Mi smo elaboraciju zvaničnih podataka ovdje u dokumentaciji koja nam je bila dostavljena već imali i pažljivi, oni koji znaju čitati te materijale, su mogli to i da pročitaju.

Drugo, mene čudi, kada je predlagač se rukovodio tim motivom, da nije uvrstio barem u ovaj ponovljeni prijedlog pod drugim nazivom i EU, jer nam je u restrukturiranju, odnosno kreiranju i skretanju trgovinskih tokova kako se to, kolega Lijanoviću, zove u ekonomiji, pogotovo u vanjskoj trgovini i koristeći terminologiju svjetskog trgovinskog sistema, došlo je do skretanja i kreiranja novih trgovinskih tokova, pa nam uvoz mnogo više raste iz EU. I meni bi bilo logično da smo barem u ovom ponovljenom prijedlogu imali zabranu uvoza, mislim, logično bi bilo od Vas za očekivati zabranu uvoza iz EU. To se nije dogodilo. Toliko o geografskoj strukturi kako se to zove u ekonomiji, a sad nešto o robnoj strukturi kako se to zove u ekonomiji, pogotovo u oblasti ekonomske analize i ekonomske nauke.

Vi ste ovdje predložili, iako smo mi raspravljali o tome, zaštitu u određenim segmentima proizvoda, odnosno kršenje svih međunarodnih pravila na koje se BiH obavezala, a u prilog tome, odnosno, naš zahtjev potkrijepili i zahtjevom za određene – nazivi, nazivi, glave carinske tarife – dakle, za uvođenje carina za određenu grupu proizvoda u kojoj su mekušci, ptičija jaja, ukrasne biljke, korjeni, kafa, gume, smole i ostali biljni sokovi i ekstrakti, kakao i proizvodi od kakaa, pa bi volila da čujem od predlagača na koji način štitimo domaću proizvodnju sa ovakvim prijedlogom mjera koje je predložio!? Jer mi nije poznato da imamo nešto od ovog repertoara u domaćoj proizvodnji. Toliko, dakle, o robnoj strukturi, ako treba, ja ću i dalje elaborirati.

Međutim, imala sam potrebu posebno da reagujem na dio diskusije predlagača o odlukama Predstavničkog doma ovog parlamenta, Predstavničkog doma koji donose odluke u interesu cijele BiH, svih građana, svih naroda oba entiteta, Distrikta, svih kantona, mjesnih zajednica itd. A elaborirajući interese poslanika iz reda srpskog, iz reda hrvatskog, iz reda bošnjačkog naroda, pa evo ja ću se zadržati samo na ovom trećem. Obzirom da je kolega Lijanović, između ostalog, rekao da je kod bošnjačkog naroda neznanje, ja ga upućujem ako treba da mu održim kratak kurs iz osnova vanjske trgovine i iz cost benefit analize kada se rade analize ovakve vrste u donošenju odluka, odnosno eventualno usvajanju ovakvih zakona. Ja ću to ostaviti da ja raspravim sa kolegom Lijanovićem ako treba uz ručak ili na nekoj pauzi itd. ali evo svesrdno mu se nudim ili da nastavi školovanje na nekom od ekonomskih fakulteta tokom ovog svog mandata.

Povodom poslovničke intervencije gospodina Jašarevića, imam potrebu da pomenem sljedeće. Mi imamo dva zakona potpuno različitog naziva, potpuno identičnog teksta. Dakle, to nisu zakoni koji regulišu istu ili sličnu materiju i mi ne možemo primjenjivati Poslovnik u ovom slučaju nego mi imamo samo ponovljeni zahtjev o istom, o istoj sadržini samo pod drugim naslovom. I potpuno se slažem da treba predvidjeti u izmjenama Poslovnika i ovakvu mogućnost. Jedino što Vam, što se ne bih složila s Vama da ovo nije zloupotreba Poslovnika, nego zloupotreba poslanika. I ja bih u tom tako definisala ovakav jedan način ophođenja i u tom smislu ja bih pozvala ovaj parlament da što prije usvoji hitnu proceduru.

Zahvaljujem se.

NIKO LOZANČIĆ.

Zahvaljujem uvaženoj zastupnici.

Sljedeći je prijavljen uvaženi zastupnik Slavko Jovičić. Molim tehniku da uključi, evo ga uključena je.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Ne ide mi danas od ..., e dobro je. Eto zbog stenograma. Poštovani predsjedavajući, dame i gospodo, kolege poslanici, poslanice naravno i gosti, pa, evo mjesecima već imamo u proceduri ovaj zakon, naravno sad sa drugačijim nazivom i uvijek sam u dilemi bio i na Komisiji i ovdje pred vama u Parlamentu – možemo li domaćim zakonom mijenjati međunarodne sporazume? Ta dilema se samo postavljala zbog toga kako da popravimo stanje u BiH, a što se tiče same konstatacije nikad tu u dilemi nisam bio.

Dakle, možemo li zaista popraviti bilo kojim zakonom i mijenjati sporazume ili ćemo ispasti neozbiljni? Ali, želim odmah pri tome da naglasim da gospodin Lijanović ima dobre namjere i vama sam iz Kolegija predložio i vi ste svjedoci, kolege, da evo nakon ljetne pauze imamo tematsku sjednicu o privredi, privrednim kretanjima i da budem malo još jednostavniji – kako će ovaj narod preživjeti? Pa sam vam predložio i da tačka dnevnog reda bude bosanskohercegovački patriotizam kod izvoza roba i proizvodnje, pa da vidimo koje su to barijere, koji su problemi. Je li ovaj parlament svojim zakonskim projektima ili neko drugi sprečava da se ovdje proizvodnja popravi pa da taj debalans smanjimo? Koji su to sve razlozi? I, naravno, želim da naglasim i da ponovim, jel', bezbroj puta da ponovim, izgleda da ću ostati neshvaćen: ljudi, kolege, ovo zemlja je i moja i naroda koji je mene izabrao da ga predstavljam. Ne može niko izolovano živjeti. Nije RS remetilački faktor da bude baš na ovom pitanju kočnica ako nam nešto drugo imputiraju, pa kaže - evo niste za to. Pa ovdje je u pitanju bolji život svakog čovjeka. Pa otvoreno sam govorio, čak, poljoprivreda je u interesu RS, jer mi malo imamo više tih poljoprivrednih površina. Pa imali smo ministra, evo danas treba da biramo novog, vjerovatno se prepao ove teme pa čovjek ode, a nismo ga ni izglasali i nek mu Bog bude na pomoći, mada ga godinama znam i neću da ga danas hvalim, vidjećemo rezultate kakve će polučiti, što bi narod rekao. Ali vas molim, dokle ćemo se vrtiti ukруг, a ništa ne rješavati. Može li naše ministarstvo, može li Savjet ministara, može li ovaj parlament, može li iko živ da unutar preraspodjele i određenim mjerama poboljša da izađemo iz ovog začaranog kruga bez ovih zakonskih projekata koji bi rušili međunarodne sporazume? Je li nas neko tjerao da idemo u kolo sa EU? Nije. Sami hoćemo, dobro je što hoćemo.

NIKO LOZANČIĆ:

Uvaženi, uvaženi kolega, raspravljamo u ovom trenutku isključivo o Zahtjevu za žurni postupak.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Evo, upravo sad se vraćam. Dakle, ovdje nije sporna procedura, je li hitan postupak, nije. Ovo je trebalo biti, ako postoji najhitniji postupak ali kako, kako!? Ja stalno postavljam dilemu evo pred ovaj parlament, mi ćemo se izjasniti – kako da pomognemo svojim ljudima. I ovdje ne

smije, barem na ovoj tački, biti nacionalnih konotacija – evo Srbi su protiv zato što. I završiću jednom rečenicom. Pa vala sam rekao i nije demagogija, to mogu da se zakunem pred Bogom, volim da narod dobro živi u Hrvatskoj, volim u Srbiji da živi dobro, ali najviše volim da ovdje živi narod dobro. I najviše volim da nas ovdje motkama ne istjera narod. I da kaže - evo uradili ste nešto za nas. Ali ponavljam pitanje, jer ne znam ja odgovor - imamo li rješenja kako? 62 mjere Ministarstva trebaju da stupe na snagu, ne znam jesu li dvije stupile. Možemo li tu učiniti šta unutar, preraspodjelom odgovornosti i nekih projekata da ovo razriješimo. Naravno da ću biti protiv zakona nekog, opet ponavljam – dodijao sam sam sebi, vjerujte, a onda mi, vi izvinite – međunarodni sporazum da mijenjamo, nije moguće, ljudi. Ali hajmo natjerati sami sebe i evo poslije pauze da imamo tematsku sjednicu, ne samo poljoprivreda, privredna kretanja i kako da krenemo više jednom, kako da opstanemo, hoćemo li se sami upropastiti i to bi najveća nesreća bila.

Hvala vam.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Poslovnička intervencija, uvaženi zastupnik Križanović.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Pa samo sam htio pitati: ukoliko je otvorena rasprava o samom zakonu, onda se i ja prijavljujem, a ako je o proceduri i ja bih volio da se držimo toga. je li.

NIKO LOZANČIĆ:

Nije.

Uvaženi zastupnik Izetbegović.

BAKIR IZETBEGOVIĆ:

Sve smo ove priče jedanput ispričali, traje li to cio dan, znate. Što se dozvoljavate ponovo uvući u meritum ove priče? Imamo ozbiljan dnevni red danas, dajte da završimo ovu stvar, kazali smo, pričekat ćemo tamo do kraja godine, vidjet ćemo efekte CEFTA-e, vidjet ćemo efekte stabilizacije i pridruživanja ulaska roba iz Evrope. Cijeniti gdje smo tamo negdje u novembru, decembru, nemojte da se ponovo uvučemo da ovo sad traje i da pričamo o RS i o lobijima koji možda forsiraju ovaj zakon ili koji ne dozvoljavaju da se ovakav zakon donese. Što će nam to da opet se ovdje satima zadržimo na tome? Pa vam preporučujem da skratite diskusije i replike na ovo i da idemo dalje.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi zastupnik Novaković je sljedeći.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Hvala Vam, gospodine predsjedavajući.

Prvo, mislim da malopredašnja diskusija gospodina Jovičića ustvari ide ka novoizabranom ministru. I pitanja pretpostavljam da su upućena novoizabranom ministru, a ne nama ovdje kako ćemo riješiti ovo pitanje i ja se nadam da će on pročitati ovu diskusiju gospodina Jovičića i šteta je što nije ostao ovdje kad je ova tačka na dnevnom reda, ako ništa, bar da evo na prvoj sjednici dobije utisak i dojmove u što je ušao, odnosno kakvo je ministarstvo i koje je probleme preuzeo. Ali dobro, nadam se da će biti češće od prethodnog ministra prisutan i ostalih ministara na ovim sjednicama.

Ja ću se ograničiti isključivo na proceduru zato što sam prošli put govorio o samom tekstu zakona, o stepenu zaštićenosti domaće proizvodnje, nisam samo. Nego, ovo nisam govorio sa aspekta predlagača nego sam govorio o jednom drugom pitanju, pitanju nekih firmi ... vodama itd. tako da nemama namjeru diskutovati ni kad bude diskusija o zakonu. Ali ... sam se javio da sugerišem predlagaču da promijeni stepen hitnosti za ovaj zakon, jer mislim da nije logično zaista da ovo pitanje raspravljamo po članu 127. Bilo bi dobro da predlagač za koga mislim da je postigao cilj samom ovom raspravom, onaj prvi cilj, znači, jer je obećao da će svaki put predlagati ovaj zakon, evo ispunio je to obećanje, ali bilo bi dobro da ponovo idemo u komisijsku fazu i bilo bi dobro da zaista ono što smo prošli put zaključili realizujemo najzad u ovoj oblasti. Da dobijemo zaista prave podatke o stepenu zaštićenosti domaće proizvodnje, ali od institucija koje su za to zadužene, pa i od ovog ministarstva.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Nema više prijavljenih. Zaključujem raspravu. Prelazimo na, imali ste raspravu. Prelazimo na šestu točku dnevnog reda. Zaključio sam raspravu, ne možete poslije zaključenja, na vrijeme, na vrijeme, imam tehniku ovdje.

Prelazimo na šestu točku:

Ad. 6. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju političkih stranaka – predlagatelji: zastupnici Šefik Džaferović, Niko Lozančić i Milorad Živković (drugo čitanje)

NIKO LOZANČIĆ:

Podsjećam vas, na prošloj sjednici smo odgodili izjašnjavanje o Prijedlogu zakona u drugom čitanju, zadužili nadležno povjerenstvo da razmotri amandmane zastupnika Joze Križanovića koji greškom tijekom razmatranja Prijedloga zakona u amandmanskoj fazi nisu dostavljeni Povjerenstvu. Povjerenstvo je izvršilo zaključak Doma, održalo sjednicu, razmatralo amandmane gospodina Križanovića i dostavilo novo Izvješće. Povjerenstvo nije prihvatilo amandmane zastupnika Križanovića i Prijedlog zakona, i ovog puta, prihvatilo u predloženom tekstu.

U plenarnoj fazi amandmane su podnijeli: uvaženi zastupnik Momčilo Novaković (tri amandmana), Klub zastupnika SNSD-a (dva amandmana) i Klub zastupnika SDP-a (četiri amandmana).

Otvaram raspravu u drugom čitanju. Uvaženi zastupnik Šefik Džaferović

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege, dakle, radi se o trećem zakonu koji je izašao kao rezultat konsenzusa koji je nastao ili napravljen, napisan, kao rezultat konsenzusa u Interresornoj radnoj grupi koju je formirao ovaj parlament, koja se sastoji od šest poslanika Parlamenta. Tri iz ovog, tri iz Doma naroda, tri ministra i četiri člana Centralne izborne komisije.

Zakon uvodi više reda u oblast finansiranja političkih stranaka. Razrješava odnose kada su u pitanju prilozi, razrješava odnose kada su u pitanju sredstva koja dolaze iz budžeta, klubovi, političke stranke, i uvodi jednu efikasniju kontrolu u utrošak ovih sredstava. To je suština izmjena i dopuna Zakona. Ponavljam, on je rezultat konsenzusa u Interresornoj radnoj grupi i ja vam predlažem da ga danas usvojite.

Toliko, hvala vam.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi zastupnik Bahtić.

SADIK SADO BAHTIĆ:

Ništa, ja ću samo kratko ispred Komisije. Komisija je, znači nakon što je Parlament vratio Komisiji da još jednom amandmane od SDP-a, Kluba SDP-a, mi smo, vjerujte, bili spremni jer nam suštinski nije toliko bilo ... Međutim, ipak niko od predlagača nije se pojavio na Komisiji, stav Komisije je bio da odbije sve amandmane. Predlažem Parlamentu da usvoji Izvještaj Komisije.

Toliko, hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi zastupnik Jozo Križanović, pa onda uvaženi zastupnik Novaković.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Ja želim reći da mi je žao što nisam bio prisutan na sjednici Komisije kada su razmatrani ovi amandmani jer sam bio službeno odsutan toga dana. I zbog toga – čak nisu ni razmatrani ti amandmani – ja sam želio danas da na ovom domu pokušam dati pojašnjenje ovih amandmana.

Dakle, radi se u suštini o tri amandmana. Ja ću vrlo kratko pojasniti o čemu se radi. Dakle, Amandmanom I. mi smatramo da bi političkim strankama u BiH, osim redovne stranačke aktivnosti, trebalo omogućiti snažnije njihovo uključivanje u realizaciju projekata koji bi doprinosili razvoju parlamentarne demokratije i demokratizacije bosanskohercegovačkog društva u cjelini. Naime, radi se o tome da većina, bar koliko je meni poznato, političkih stranaka u BiH imaju svoje interesne oblike organiziranja kao što su Forum žena, mladih, seniora itd. i da, u suradnji sa određenim nevladinim organizacijama, rade na realizaciji određenih projekata gdje, da kažem, na jedan način posredan, političkim djelovanjem, proširuju određene vidike, daju pojašnjenje određenih društvenih problema i, kažem, u cjelini na taj način partije još više doprinose jednoj demokratizaciji društva i parlamentarnoj demokratiji.

Dakle, ovaj amandman ide za tim da se pored ovih aktivnosti koje su nabrojane u ovom zakonu, da stoji još jedan dodati redak - da se mogu financirati projekti za razvoj parlamenterne demokratije i bosanskohercegovačkog društva.

U vezi s ovim je i Amandman III. koji govori o tome da se trebaju poduzeti određene aktivnosti da ne bi došlo do zloupotrebe sredstava koja su odobrena za projekte. Dakle, govori o tome da su partije dužne, kada dobiju sredstva za financiranje određenih projekata, da posebnu evidenciju o tom projektu vode u posebnom fajlu i dužni su prezentirati to Izornoj komisiji i svim drugim finansijskim kontrolama.

Amandman II. govori o tome da smatramo da bi ovaj cenzus od vlastitih prihoda za 20% trebalo podići na 30%. Ovo obrazložimo mišljenjem da bi se na taj način stimulirale političke stranke da sredstva osiguravaju vlastitim radom, vlastitom aktivnošću, čime bi, na neki način, doprinijeli i smanjenju pritiska na budžetska sredstva za financiranje političkih stranaka a u isto vrijeme i, na neki način, bar simbolički, tom svojom aktivnošću doprinijeli i malo većem zapošljavanju.

Evo, to bi bila ta tri kratka amandmana. Mislimo da bi oni, pored ovog napora koji je Interresorna grupa učinila na poboljšanju zakona, i izbornog i sukoba interesa i financiranja, značili, ipak, još jedan mali korak poboljšanja ovog zakona.

Hvala vam.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Nemam više prijavljenih.

BERIZ BELKIĆ:

Novaković.

NIKO LOZANČIĆ:

Momo Novaković. Izvolite, uvaženi, ispričavam se ... Uvaženi zastupnik Novaković.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, ja sam imao dva amandmana i nisu dobili podršku na Komisiji, tako da sam ih obnovio za ovu sjednicu:

Jedan koji se tiče člana 4. a izmjenama je predviđeno da se ukupan iznos koji je moguć kao donacija, odnosno za finansiranje političkih partija, obračunava tako što se prosječne neto plate množe sa koeficijentom 15, a sada je 8. Moj prijedlog je da se zadrži postojeće stanje, odnosno da ukupan iznos može biti maksimalno 8.

Jasan mi je motiv predlagača, znači da dovede, možda i onog većeg iznosa, hajde da kažemo, u legalnost, kada se radi o uplatama, ali moram reći da je ovaj član tipičan za stranke koje imaju vlast. Naime, bar što se tiče moje stranke, mi teško možemo obezbijediti donatore i za ovih osam prosječnih neto plata, a kamoli za 15.

_____(?)
/nije uključen mikrofon/

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Pa, i ranije smo bili pod kontrolom Visokog predstavnika, pa nam nije dao. Naime, dostavljali smo sedmične izvještaje OHR-u, tako da evo nismo, nismo ni ovih osam mogli koristiti, izgleda, kao što su mogle ostale političke partije.

Naravno, kada sam već uzeo riječ, prokomentarišaću i predložene amandmane ostalih. Sama činjenica da sam predložio ovaj amandman sa smanjenjem na osam prosječnih, podrazumijeva da nećemo podržati Amandman SNSD-a koji i ovo 15 obara, tako da su praktično neograničena sredstva koja može neko dati nekoj političkoj partiji, što mislim da zaista nema smisla i da nije primjereno ovom trenutku.

Kada se radi o amandmanima SDP-a, cijenimo da tri prva amandmana SDP-a ne mogu biti predmet rasprave, s obzirom da se ne odnose na članove zakona koji su predmet izmjena, znači ne odnose se na to nego na nešto sasvim drugo, tako da evo mi nećemo, kao klub, podržati ni ove prijedloge SDP-a.

Što se sudbine samog zakona tiče, naravno zavisiće i od sudbine svih ovih amandmana koji se nalaze ovdje i odnosa Parlamenta prema njima.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi zastupnik Kalabić.

DRAGO KALABIĆ:

Evo, vrlo kratko. Da bi izbjegli formiranje ovog fonda solidarnosti za SDS, kako sam čuo, mi smo upravo u tom pravcu i djelovali ovim amandmanima da otvorimo prostor da

finansiranje političkih partija na ovaj način na koji mi to predlažemo, i normalno da ne tvrdimo da je to najbolje i najidealnije, ali je jedno od mogućih rješenja.

A ono na čemu mislimo da treba obratiti pažnju i molimo da se razmotri ova mogućnost u Amandmanu II na član 8. koji predlažemo da se briše, a tiče se sredstava za rad poslaničkih klubova. Mi smo jasno kazali, evo i sutra ćemo raspravljati o toj temi i o onome što čeka ovaj parlament i značajan broj aktivnosti u narednom periodu, za što će trebati u neku, u gotovo svim diskusijama smo to govorili da nam je potrebna i kadrovska i stručna opremljenost i znatno proširenje obima aktivnosti i mislim da to je jedini izvor sredstava i da nije dobro da mi, na ovaj način, klubove lišavamo ovih sredstava, s obzirom da političke partije imaju i druge izvore finansiranja a nesporno je i pravo svakog poslaničkog kluba da ta sredstva – izvrši njihov transfer u skladu sa svojim načinom odlučivanja. Znači, mislimo da ne bi trebali lišiti ih te mogućnosti i da će biti na poslaničkim klubovima, za koje smo konstatovali u narednom periodu veliki teret obaveza, da ih lišimo te mogućnosti, odnosno u smislu kako je to bilo do sada.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Uvaženi zastupnik Bahtić.

SADIK SADO BAHTIĆ:

... kolegi Križanoviću. Upravo to smo i na Komisiji raspravljali. SDP, koliko znamo, ima svog stalnog člana u Komisiji za finansije i budžet. Od 28 sjednica, bio je svega dva puta. Znači, da mu je stalo, ali mislim da je ovo dobro! Evo, čujem danas da je dobro da SDP ipak shvata da su im presušile međunarodne donacije. Zna se da su oni kažnjeni dva puta od Izborne komisije i da će napokon prihod od nelegalnog zakupa imovine bivšeg Saveza komunista da će i to presušiti i dobro je da oni vode računa da se vraćaju u normalnu kolotečinu finansiranja kao i sve ostale stranke. Do sada to nije bilo tako i drago mi je da su počeli da razmišljaju da smo svi ravnopravni, sad nismo.

Toliko i hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Uvaženi zastupnik Križanović: replika.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Ja mislim, ja sam rekao da ja, kao potpisnik ovog prijedloga, nisam bio na sjednici i iz tih razloga sam zamolio ove amandmane. I drugo, što se tiče ovih obrazloženja kolege Bahtića šta su motivi SDP-a za ove amandmane. Ja se nadam da iz ovog njegovog obrazloženja da ćemo podržati ove amandmane.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Replika ili rasprava? Uvaženi zastupnik Bećirović: replika.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Moram reći da je gospodin Bahtić jedan, zaista, atipičan poslanik u planetarnim razmjenama, a i šire, je li. A zašto je atipičan? Pa pored svih drugih razloga zašto je atipičan i sljedeći razlog to potvrđuje. Evo, već dvije godine ovdje u ovom sazivu Parlamenta, to moram reći, drugi su primijetili, a ne ja, ali evo moram to reći, 95% svojih diskusija čovjek je posvetio jednoj opozicionoj partiji. Znači, 95% njegovih diskusija i javljanja u ovom parlamentu: tema glavna mu je bila SDPBiH! On izgleda kao da ne zna da u ovom parlamentu ima drugih tema, drugih problema za ovu državu. Ne, za njega je jedino SDP i samo čeka kada će šta govoriti o SDP-u. Ko ga instruiira da tako govori, zašto to govori, da li ne zna ništa drugo da govori itd., ja u to neću sada da ulazim, ali bi bilo dobro kada bi mogao barem malo da se suzdrži i da pokuša da se vrati dnevnom redu iz prostog razloga da ne otvaramo niz drugih tema, a ne bi ih otvarao radi drugih kolega iz Stranke za BiH. Ali, ako on uporno ovako nastavi da samo se bavi a, uglavnom, plasira same neistine, onda ćemo morati govoriti i o finansijskim vezama Stranke za BiH sa raznim jatama i jatićima u ovoj zemlji. A, pošto to nije na dnevnom redu, bilo bi dobro, predsjedavajući, da se ipak vratimo dnevnom redu, a da gospodina Bahtića pozovemo da se okane SDP-a i da se prihvati posla zbog kojeg jeste u Parlamentu BiH.

NIKO LOZANČIĆ:

Evo, uvaženi zastupnik, prvo uvaženi zastupnik Šefik Džaferović, pošto se on uistinu prvi javio za repliku.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, ja samo želim da dam jedno pojašnjenje povodom diskusije gospodina Kalabića. Dakle, nije ovo replika, jer sam primijetio kuda bi moglo da ode ono o čemu je govorio gospodin Kalabić.

Da budemo, dakle, potpuno jasni. U interesu je i političkih klubova i političkih stranaka da se usvoji rješenje koje je rezultat konsenzusa na Interresornoj grupi kada je u pitanju podjela para koje, po zakonu, pripadaju klubovima. Tako zakon piše - političkim grupama. Šta se podrazumijeva pod 'političkom grupom'? Onima koji misle da su to klubovi, ja savjetujem, vrlo dobronamjerno, da prihvate ovo rješenje, jer ja mislim da su to političke stranke. Mi smo sada tu stvar definirali zakonom i pošteno kazali - od para koje pripadnu političkoj grupi, 25% ide na klub da klub može da se servisira – ovo o čemu je govorio gospodin Kalabić – a 75% ide političkoj stranci. Ja mislim da, kada bi se zakon istumačio na način na koji treba da se istumači, da to – 'politička grupa' zapravo znači politička stranka. I ovo ide sada ... a nije, a ne na štetu klubova poslanika. Da ne otvaramo neka druga pitanja dalje jer ako počnemo da to odmotavamo, ja ne znam gdje ćemo doći.

Zbog toga vam savjetujem da se uvede red u ovu oblast i da se raspodjela tih sredstava napravi na način što će 25% ići, jasno definirano, klubu, 75% političkoj stranci, jer zakon o izmjenama i dopunama pravi sada razliku između kluba i političke stranke i ne poznaje termin 'politička grupa'.

Toliko.

NIKO LOZANČIĆ:

Uvaženi zastupnik Belkić. Ispravak, replika? Replika isto.

BERIZ BELKIĆ:

Jeste i replika ali ja ću iskoristiti i diskusiju kao što obično ljudi i rade ovdje, je li. Dakle, ja sam u vrlo rijetkim trenucima, kada zaista više je postajalo nepodnošljivo, upozorio i sada ponovo upozoravam: gospodine Bećiroviću, to sam uradio i tvom šefu stranke, kako sijete tako žanjete, kako sijete tako žanjete. Razmisli, pa ćeš vidjeti da sam u pravu.

Ja bih vas zamolio samo tri rečenice da kažem o zakonu. Ako ste pažljivo pratili uvodničara, jednog od članova Interresorne grupe, mogli ste čuti da ovo rješenje je rješenje kompromisa koje je postignuto između tri čovjeka iz Predstavničkog doma, tri čovjeka iz Doma naroda, tri čovjeka iz Ministarstva i tri čovjeka iz Izborne komisije, četiri čovjeka iz Izborne komisije. Dakle, mi smo se opredijelili, kada je riječ o ovoj oblasti, ovom setu zakona, opredijelili se mi ovdje u Parlamentu da formiramo interresorne grupe, ne da zadužujemo resorno ministarstvo i Vijeće ministara nego smo se mi opredijelili da taj set zakona riješimo putem interresornih radnih grupa.

Vrijeme je potrošeno veliko, je li tako, veliki trud tih ljudi i koštalo je. Svaki put su nam ljudi rekli - ovo je maksimum dostignutog. Procesi su bili potpuno transparentni i otvoreni. Dakle, radna grupa, Interresorna radna grupa je otvorena bila, prema mojoj informaciji, za sve inicijative, sve sugestije, sve amandmane u toku izrade ovih rješenja. Svaki put, dakle, evo i ovaj put, imamo opet amandmane na dostignuti nivo, nivo konsenzusa po određenim stvarima. O.k, opozicija ima potrebu da i javno kaže ono što, eventualno, propusti da tokom rada interresorne grupe to uradi, a onda obično se desi da i mi koji učestvujemo u interresornoj grupi naknadno se pojavimo sa nekim amandmanom.

Dakle, ja, sva ova priča koju sam ja ovdje ispričao ide u pravcu sljedećeg. Očigledno je da je moguće postići dovoljan broj glasova u oba entiteta na usaglašeni tekst na nivou Interresorne radne grupe. Svi amandmani, praktično nisu bili podržani kao rješenja u ovoj interresornoj radnoj grupi. Ja sam ovo želio reći radi jasnoće stvari.

Hvala lijepo.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi zastupnik Bahtić: replika.

SADIK SADO BAHTIĆ:

... nikad me niko nije instruirao i ja uvijek mislim svojom glavom za razliku od tebe, klonirani gospodine. Znači, jer da slušam druge ja možda ovo ne bih ni govorio. Tačno je, možda 95% da ja zato, upravo zato, moram kao dopredsjedavajući Komisije za finansije i budžet da vodim računa o prihodima, budžetu ove države. Nisam ja kriv što vi pljačkate ovu državu, što uzimate nelegalan zakup, što ste uzurpirali nešto od naroda. To je vaš problem.

Isto tako, šta ima tu loše što sam ja kazao da se vi vraćate u normalne okvire. Pa sva javnost zna da ste dobili donacije i ... zna se odakle ste dobili ... zna se da ste to nezakonito, isto tako, potrošili. Zna se da ... Izborna komisija ...

NIKO LOZANČIĆ:

Uvaženi zastupniče, ja Vas molim da se okrenete ovamo, da govorite u mikrofon, a svi ćemo vas onda čuti.

SADIK SADO BAHTIĆ:

Samo, kako vas nije stid, nemoralno od ovog naroda uzimate pare unazad 15 godina. Narod nema šta da jede. Nema stanova. Vi uzimate tu, još imate morala da pričate. Vratite narodu narodno, opljačkano i taj glavni prihod što uzimate od zakupa, vratite to državi da država ne plaća ... zakup, pa tek onda imate pravo da nekome čitate moralnu lekciju.

Toliko, hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Evo, mala replika, mala replika, uvaženi zastupnik Bešlagić.

SELIM BEŠLAGIĆ:

Mislim da gospodinu Bahtiću ne treba replicirati, nema se šta replicirati. Ali, gospodine Belkiću, imate gore sijače nego što smo mi. Prema tome, vidjet ćete šta će roditi! Korov će roditi. E, o tome se radi.

Hvala vam velika.

BERIZ BELKIĆ:

On je korovdžija, nije sijač.

NIKO LOZANČIĆ:

Replika, uvaženi zastupnik Bećirović.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Ne vrijedi puno obazirati se na ova izlaganja gospodina Bahtića. Njegovi maniri i postupci su jako dobro poznati ovoj javnosti. Međutim, interesantna je ova izjava gospodina Belkića i ja puno iz nje čitam, a do sada nisam znao baš da je to stav. Na moju opasku gospodinu Bahtiću da ne troši 95% svoje energije ovdje u Parlamentu na pitanje SDP-a već da radi, prije svega, ono zbog čega je izabran ovdje u Parlamentu, gospodin Belkić kaže - kako sijete tako žanjete. Kao, kao poručujete nam ne sijemo dobro pa zbog toga imamo Bahtića, je li. Ne znam je li to samo poruka i SDP-u i svim onim medijima i ljudima koji su nastradali čak i fizički zbog gospodina Bahtića? Ako je to to, mislim da nije uredu, gospodine Belkiću. Ali vrlo je znakovito da ga Vi branite u tome.

NIKO LOZANČIĆ:

Uvaženi zamjenik predsjedatelja Belkić. Replika, prvo.

Samo malo, prvo je replika.

BERIZ BELKIĆ:

Ja sam vjerovao da si ti razumio o čemu sam ja govorio. Dakle, kada sam govorio kako sijete tako žanjete, mislio sam prvenstveno na način kako ti prvenstveno i tvoj šef funkcionirate, kako ste spremni vrijeđati ljude, insinuacije iznositi itd. Na to sam prvenstveno mislio. Dakle, ne možete očekivati da će ljudi šutiti, ne reagirati.

NIKO LOZANČIĆ:

Uvaženi zastupnik Ajanović.

_____(?)
/isključen mikrofoni/

NIKO LOZANČIĆ:

Nemam više prijavljenih. Ima, uvaženi, kasno prijavljen, zastupnik Jerko Lijanović Ivanković, pa izvolite.

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

... predsjedavajući, pošto ste me uputili na elektroniku, ja sam se jedan među prvim javio, ali očito Vama elektronika tada nije bila bitna.

Ja ukazujem na članak 70. (o povredi Poslovnika) kada po prošloj točki dnevnog reda niste meni dali pravo na repliku, iako imam pravo na dvije i tražim da se vratimo na tu točku dnevnog reda i da mi date pravo da dam repliku, zapravo da odgovorim na neka pitanja koja su postavljena. Ukoliko to nećete učiniti, to je Vaše pravo. Imate većinu i to možete napraviti ali onda praksa koja je bila dosad u kojoj mi nismo, klub u kojem sam ja, tražili pola sata pauze, mislim, ni jedanput ili svega jednom od kada je ovaj formiran Dom, imamo mogućnost to tražiti za svaku točku dnevnog reda, pa ćemo vjerovatno tu mogućnost koristiti malo više.

NIKO LOZANČIĆ:

Sve što Vam Poslovnik daje, koristite. Zaključili ste izlaganje, znači točka o kojoj govorite je zaključena. Mi smo sada potpuno na drugoj točki dnevnog reda. Ponovo ste zloupotrijebili Poslovnik, javili ste se o nečemu što je završeno, a ne o točki o kojoj raspravljamo u ovom trenutku.

Nema više prijavljenih o ovoj točki dnevnog reda.

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

... pola sata pauze ...

NIKO LOZANČIĆ:

Pola sata pauze ... Samo malo, ja ću vama, samo da malo prezentiram sada kako je planirano raditi. Znači, mi ćemo danas raditi dok ne završimo ovaj dnevni red, pošto sutra ne možemo nastaviti iz prostog razloga što sutra imamo plenarnu sjednicu oba doma. Što se mene tiče, možete koristiti pauze do ponoći po pola sata. Ja sada, iako smo mislili poslije, dodajem još na ovih pola sata sat vremena za ručak, za ručak dajem, znači i nastavak sjednice u 14,10.

/PAUZA/

NIKO LOZANČIĆ:

Znači, nastavljamo rad. Želi li predsjednik Narodnog kluba obrazložiti? Želi.
Uvaženi zastupnik Jerko Ivanković Lijanović.
Molim službe da uključe mikrofona uvaženom zastupniku Ivankoviću.

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

Ja sam tražio pauzu od pola sata u znak prosvjeda što nisam dobio riječ sukladno članku 70. stavku (2), koji glasi: 'Poslanik može tražiti riječ kako bi korigirao citat koji je netočno naveden i koji može biti uzrok nesporazuma ili tražiti objašnjenje. Predsjedavajući daje riječ poslaniku nakon što lice čija je izjava prouzrokovala potrebu za objašnjenjem završi svoju diskusiju. U tom slučaju, poslanik se mora ograničiti na korekciju, odnosno objašnjenje, koje ne može trajati duže od tri minute.'

Ja se nadam da se ovo neće ponavljati u narednom periodu ali, evo, na idućoj sjednici ću ja imati prilike, pa ću to objasniti, što sam trebao u prošloj točki.
Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem uvaženom zastupniku.
Mi smo zaključili raspravu o točki 6. utvrđenog dnevnog reda.

Prelazimo na sedmu točku:

Ad. 7. Prijedlog zakona o dopuni Zakona o službenom glasilu Bosne i Hercegovine – predlagatelj: zastupnik Adem Huskić (drugo čitanje)

NIKO LOZANČIĆ:

Podsjećam, na 24. sjednici, ovaj dom je zakonski prijedlog usvojio u prvom čitanju, uz obvezu da se o Prijedlogu zakona pribavi mišljenje Vijeća ministara. Također smo tada, na prijedlog iz rasprave, usvojili Zaključak kojim smo zatražili od Javnog poduzeća Službeni list da Domu dostavi 'Izvješće o radu za 2007., s akcentom na financijske pokazatelje, te 'Plan rada' i budžet za 2008. godinu. U međuvremenu smo dobili Izvješće o radu Službenog lista, imali smo ga na dnevnom redu prošle kao i ove sjednice, to znači da je Zaključak Doma realiziran.

Mjerodavno Ustavnopravno povjerenstvo je Izvješće o Prijedlogu zakona dostavilo 24. srpnja 2008. godine. Mišljenje Vijeća ministara o Prijedlogu zakona nije dostavljeno, iako smo to tražili prvim dopisom 18. ožujka i urgencijom od 15. srpnja 2008. godine. Povjerenstvo je jednoglasno prihvatilo Prijedlog zakona, s jednim amandmanom usvojenim na Povjerenstvu. Kao što ste vidjeli, u Izvještaju je Povjerenstvo kazalo da smatra da je neophodno da se o Prijedlogu zakona, do sjednice Doma, izjasni Vijeće ministara kao ... Javno poduzeće Službeni list BiH. Ovih izjašnjenja nemamo.

Otvaram raspravu u drugom čitanju.
Uvaženi zastupnik Džaferović. Izvolite.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege,
dakle, to je onaj poznati zakon gospodina Huskića, on će o tome vjerovatno govoriti, koji ima za cilj da ono što objavljuje Službeni glasnik BiH, a odnosi se na zakone, bude dostupno i na stranici interneta za sve građane. Mi smo se ovdje praktično jednoglasno odredili pozitivno spram te inicijative ali smo kazali da, naravno, za to su potrebna i sredstva. To bitno utiče na poslovanje Službenog glasnika BiH i zbog toga je Dom tražio da se pribavi mišljenje naravno i Vijeća ministara, a ono bi bilo rezultat i razgovora sa ljudima iz tog preduzeća, Javnog preduzeća.

Mi smo u nekoliko navrata na Ustavnoj komisiji pokušavali da dođemo do tih mišljenja, dva puta, koliko ja znam, nismo došli nijedanput do mišljenja i nama nije preostalo ništa drugo. Nismo mogli tražiti produženje rokova od vas kolega, nego jednostavno stvar isporučiti, kazati – da, zakon o.k ali, evo ima to da se vidi, da znamo da svi možemo ući u određenu vrstu rizika, da sutra propadne, recimo između ostalog, to preduzeće zbog zakona kojeg mi donosimo. Ali Ustavna komisija nije imala drugog izbora, budući da smatra da je to dobra stvar, jel', nego stvar onako, dakle kako je sa svojim mišljenjem u trenutku bila na dan održavanja sjednice Komisije, isporučiti ovdje Predstavničkom domu sa prijedlozima koji su navedeni u Izvještaju ove komisije.

Toliko, hvala vam.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.
Sljedeći je prijavljen uvaženi zastupnik Adem Huskić.

ADEM HUSKIĆ:

Gospodine predsjedavajući, Vi ste u uvodu rekli da je ovaj prijedlog razmatran negdje u drugom mjesecu, na 24. sjednici, čini mi se, jeste. Ustavna komisija je prvi put ga razmatrala 18.2. Dala je saglasnost na principe, Dom je prihvatio. Pet mjeseci je prošlo da se izjasni Vijeće ministara, dvije urgencije su bile i ja mislim da nema nikakve potrebe dalje čekati na njihovo mišljenje. Ja mislim da imamo sve uslove da usvojimo ove izmjene. Bio je jedan amandman, prihvaćen je taj amandman. Znači, apsolutno je procedura sva ispoštovana a ja sam uvjeren, a nadam se i većina nas ovdje ili gotovo svi, da je ovo u interesu, u najširem interesu

građana BiH i da niko nema, ne može imati nikakve loše posljedice i zbog toga predlažem da se ovaj zakon usvoji.

Zahvaljujem.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Ja imam ovdje elektronski prijavljenog uvaženog zastupnika Prodanovića. Greška. Nemam više prijavljenih. Zaključujem raspravu.

Sada dolazimo do osme točke:

Ad. 8. Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave Bosne i Hercegovine (drugo čitanje)

I, imamo devetu točku:

Ad. 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu, s Izvješćem Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost

NIKO LOZANČIĆ:

Radi se o istoj materiji, vezanoj materiji, i ja predlažem Domu da obavimo zajedničku raspravu o obje točke dnevnog reda.

Da li se prihvaća ovaj prijedlog? Ako ima neko drugačije mišljenje neka kaže, da ne glasujemo.

Ne, znači, evo računam da imamo prihvaćanje da obavimo zajedničku raspravu. Ja ću pročitati ove napomene, znači uz obje točke dnevnog reda.

Znači, osma je točka Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH, drugo čitanje. Ovaj zakonski prijedlog se dugo nalazi u parlamentarnoj proceduri. Naime, na 16. sjednici usvojen je u prvom čitanju, na 18. sjednici predloženo je da se odgodi izjašnjavanje o prijedlogu ovog zakona u drugom čitanju, jer je u uskoj vezi sa Prijedlogom zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu za koje je bilo negativno Izvješće mjerodavnog povjerenstva.

Kolegij je postigao suglasnost o ovom prijedlogu pa je, za izvjesno vrijeme, umirena procedura o ovom prijedlogu zakona, čekajući da se donesu zakoni o reformi policijskih struktura. Danas, kao što vidite, imamo na dnevnom redu oba ova zakona. Dakle, ovaj prijedlog i prijedlog zakona u sljedećoj točki sa negativnim Izvješćem Povjerenstva.

Podsjećam vas sada na Izvješće Ustavnopravnog povjerenstva, kao mjerodavnog povjerenstva, o prijedlogu ovog zakona, a to je Izvješće od 8.11.2007. godine. Ustavnopravno povjerenstvo je prihvatilo Prijedlog zakona u predloženom tekstu.

Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu, sa Izvješćem Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost. To je deveta točka.

Na 16. sjednici prijedlog ovog zakona smo usvojili u prvom čitanju. Na 18. sjednici razmatran je Prijedlog zakona, s Izvješćem Povjerenstva za obranu i sigurnost. Izvješće je bilo negativno. Na prijedlog iz rasprave odgođeno je izjašnjavanje o Izvješću. Evo, sada imamo na dnevnom redu Prijedlog zakona sa negativnim Izvješćem Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost koje nije prihvatilo Prijedlog zakona. Podsjećam, to je Izvješće od 28.11.2007. godine.

Raspravljamo i odlučujemo o Izvješću. Uvaženi zastupnik Džaferović će malo sačekati, pošto već imam najavljeno od ranije uvaženog ministra sigurnosti da obrazloži i jedan i drugi prijedlog zajednički, pa ćemo onda otvoriti raspravu.

Ministar sigurnosti Tarik Sadović. Izvolite.

TARIK SADOVIĆ:

Poštovani predsjedavajući, poštovani zamjenice, uvaženi zastupnici, poslanici u Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine BiH, kolege ministri i drugi predstavnici institucija, predstavnici civilnog društva i predstavnici medija, dozvolite mi da kažem nekoliko riječi na temu ova dva zakona.

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu, skraćeno SIPA – taj prijedlog zakona je pripremljen u periodu kada je proces reforme policije bio u određenom zastoju ili u nekom stanju hibernacije i kad nije bilo poznato na koji način će se okončati taj proces. S tim u vezi, odredbama ovog prijedloga zakona tretirana su neka pitanja koja su, nakon postizanja dogovora u oblasti reforme policije i usvajanjem zakona koji reguliraju tu oblast, riješena na drugačiji način. A to se, prije svega, odnosi na organizaciono premještanje Interpola u Državnu agenciju za istrage i zaštitu koji bi, prema predloženom rješenju, funkcionirao kao jedno posebno odjeljenje u SIPA-i. S obzirom da je pitanje Interpola sada regulisano odredbama Zakona o Direkciji za koordinaciju policijskih tijela, član 6. tog zakona, rješenje koje se predlaže u ovom prijedlogu zakona postaje nepotrebno i njegovim prihvatanjem može se stvoriti pravna situacija u kojoj bi ovo pitanje bilo riješeno na dva različita načina što je neprihvatljivo.

Isto tako, u ovim izmjenama i dopunama Zakona o SIPA-i bilo je predloženo da direktor SIPA-e, Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji, utvrdi određeni broj radnih mjesta državnih službenika i zaposlenika koji bi, zbog specifičnosti tih radnih mjesta i njihove uske povezanosti sa poslovima koje obavljaju policijski službenici, imali pravo na dodatnu novčanu naknadu. I ovo pitanje je u međuvremenu riješeno na drugačiji način, jer je ovaj parlament usvojio Zakon o plaćama i na odgovarajući način regulisao pitanje navedene kategorije državnih službenika i zaposlenika SIPA-e, pa je i iz tih razloga rješenje neprihvatljivo.

Također vas obavještavam da sam po usvajanju ovih, ova dva reformska policijska zakona, sam imenovao radnu grupu koja radi na harmonizaciji, dakle Zakona o Direkciji za koordinaciju policijskih tijela i o agencijama za podršku policijskim tijelima, te Zakon o nezavisnim i nadzornim tijelima policijske strukture, dakle, sa zakonima o SIPA-i, Zakonom o

graničnoj policiji, Zakonom o ministarstvima i Zakonom o policijskim službenicima BiH. Ta komisija, ta radna grupa radi i ja vjerujem da će vrlo brzo ti usaglašeni prijedlozi zakona biti upućeni Vijeću ministara, a onda i Parlamentarnoj skupštini na usvajanje.

Što se tiče Prijedloga zakona o izmjenama Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH, to je bio zakon koji je bio usko povezan sa Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o SIPA-i. Taj prijedlog zakona je povezan sa rješenjima koja su predložena odredbama Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o SIPA-i koji imamo na dnevnom redu, jer je u tom zakonu Ured za saradnju sa Interpolom bio predviđen kao Osnovna organizaciona jedinica Agencije. Dakle, iz navedenih razloga bilo je neophodno u ovom zakonu brisati odredbu u kojoj je propisano da je Ured za saradnju sa Interpolom služba u sastavu Ministarstva sigurnosti.

Međutim, dakle imajući u vidu činjenicu da je pitanje nadležnosti Interpola regulisano odredbama Zakona o Direkciji za koordinaciju policijskih tijela, evo maloprije sam to rekao, članom 6., rješenje koje se predlaže u ovom prijedlogu zakona postaje nepotrebno i njegovim prihvatanjem može se stvoriti pravna situacija u kojoj bi ovo pitanje bilo riješeno na dva različita načina, što je potpuno neprihvatljivo.

Dakle, evo poštovani poslanici, oba ova zakona su prevaziđena i donošenje oba zakona stvorilo bi neku vrstu pravne konfuzije ili dupliranja. Ja molim Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH da uvaži novonastalu situaciju i na odgovarajući način se postavi prema ova dva zakona.

Zahvaljujem se.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem uvaženom ministru.

Uvaženi zastupnik Šefik Džaferović.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Dakle, gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege, nakon objašnjenja, obrazloženja ministra sigurnosti, kada je suština u pitanju, stvar je potpuno jasna. Nama ne trebaju ovi zakoni, dakle sada je pitanje samo kako ćemo mi postupiti, je li. Dakle, možemo postupiti tako što ćemo odbiti zakone, a može ih i predlagač povući. Ja ne znam kako stvari poslovnički baš precizno stoje sa povlačenjem sada ali, ako bi se odlučili da ih odbijamo, dakle svakako ne mogu proći, jer napraviti će konfuziju. A, ako bi se odlučili da mi rješavamo stvari, onda treba odbiti ovaj prvi zakon. A u odnosu na ovaj drugi, kada je SIPA u pitanju, onda prihvatiti negativan Izvještaj Komisije i onda smo završili posao.

Toliko, hvala vam.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Poslovnički nije moguće povlačenje iz procedure, znači, pa.

Uvažena zastupnica Hadžiahmetović, pa uvaženi zastupnik Novaković, pa uvaženi zastupnik Kalabić, prijavljeni ovim redoslijedom za raspravu.

AZRA HADŽIAHEMTOVIĆ:

Zahvaljujem.

Ja ću kratko. Ukoliko ne postoji poslovnička mogućnost da Vijeće ministara povuče ova dva zakona iz procedure, ja ću predložiti zaključak da se oba zakona vrate Vijeću ministara, prije da se o tome ovaj dom izjasni, prije nego što, eventualno, dođe do glasanja. Na taj način bi ovaj parlament mogao završiti sa procedurom oko ova dva zakona. Ona nam mogu doći, eventualno, u izmijenjenom obliku kasnije, prilagođenom reformisanim zakonima koje smo već usvojili a koji se odnose na reformu policije.

Zahvaljujem.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi zastupnik Novaković. Ne, odustao. Uvaženi zastupnik Kalabić.

DRAGO KALABIĆ:

Evo, ja ću iskoristiti ovu priliku za podsjećanje na jednu situaciju. Mi se nalazimo u pripremi poslovnika i radna grupa radi na izradi poslovnika i vodimo dilemu i raspravu i imamo i oko ove situacije dilemu kada govorimo da predlagaču treba ostaviti mogućnosti. I mi imamo, evo, vidite, jednu situaciju da je se uvijek podsjećamo: da sad predlagač, sasvim logično, da on sada može povući ova dva zakona. Mi sada trebamo da se na neki drugi način dovijamo i tražimo rješenja. Ja samo molim da, kada budemo pri izradi poslovnika, vodimo o ovome računa da treba naći adekvatnu poslovničku mogućnost da predlagač, evo u ovakvim logičkim situacijama, i ima mogućnost da povuče prijedloge, a ne da mi to sada moramo praviti nekakve druge kombinacije.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Nemam više prijavljenih. Zaključujem raspravu po točkama osam i devet.

Prelazimo na točku 10.

Ad. 10. Prijedlog zakona o kontroli kretanja oružja i vojne opreme, s Mišljenjem Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost

NIKO LOZANČIĆ:

Na 28. sjednici Dom nije usvojio negativno Mišljenje Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost o Prijedlogu zakona, a zaključkom je zaduženo Povjerenstvo da, u suradnji sa Vijećem ministara i entitetskim vladama, još jednom razmotri prijedlog ovog zakona i Domu dostavi novo mišljenje o načelima Prijedloga zakona.

Povjerenstvo je 24. lipnja zatražilo produženje roka za dostavljanje mišljenja. Novo Mišljenje Povjerenstvo je dostavilo 24. srpnja. Mišljenje je ponovo negativno, dakle Povjerenstvo nije prihvatilo načela Prijedloga zakona iz ove tačke.

Otvaram raspravu o Mišljenju Povjerenstva.
Uvaženi zastupnik Džaferović.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege, opet, izvinjavam se, kada je po srijedi ova poslovnička mogućnost, ovo je drugi negativan Izvještaj Komisije, jel'. To ima neke posljedice, koliko ja znam. Kada je Poslovnik u pitanju, radi se o materiji, dakle kontroli kretanja vojne opreme i oružja. Tu kontrolu danas vrše međunarodne snage u BiH, ... danas vrši EUFOR.

Unutar Komisije su učinjeni napor da se ove grupe, koje su radile na ovim zakonima, usaglase. Stvari su usaglašene do one mjere do koje je bilo moguće to usaglasiti ali, i pored toga, nije bilo saglasnosti u Komisiji da ovaj zakon dobije prolaznu ocjenu, da dobije zeleno svjetlo. Meni je žao što je to tako. Ovdje je na sceni, dakle ponovo neka vrsta borbe, ... ko će vršiti, ko će imati dominantan uticaj na ovu kontrolu. Jesu li to entiteti, je li to država itd. i to je ona poznata diskusija u našoj javnosti i povodom ovog zakona je došla do izražaja. Želio bih da podsjetim sve one koji zagovaraju tezu da ovdje treba da bude naglašenija entitetska uloga od državne da se ovdje ne radi o prenosu nadležnosti sa entiteta na državu. Ovdje se pokušava BiH omogućiti da u ovoj oblasti funkcionira bez međunarodne zajednice i ovdje se radi o transferu, ja bih rađe taj izraz upotrijebio, kompetencija koje po Dejtonskom sporazumu imaju međunarodne snage u BiH na državu BiH. Nažalost, u ovom trenutku kod nas u BiH ne postoji spremnost da se taj transfer obavi na pravi način, kako bi država bila u kapacitetu da obavlja ove poslove.

Zbog toga ja predlažem, bez obzira na to kakve će biti posljedice, ovo je drugi negativan Izvještaj, da ovaj dom odbije Izvještaj, odbije negativan Izvještaj ove komisije, odnosno, Mišljenje Komisije i da vidimo šta će dalje biti sa ovom procedurom. To je ono što ja u ovom trenutku mogu da izjavim. Naravno, Mišljenje Komisije je negativno i ono je takvo. Ja kada sam rekao da predlažem da se odbije to mišljenje, iznosio sam svoj stav kao poslanik, a ne kao predstavnik Komisije.

Toliko.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.
Uvaženi prvi zamjenik predsjedatelja Beriz Belkić.

BERIZ BELKIĆ:

Pa, nisam izašao da iznosim argumentaciju sličnu ovoj o kojoj je govorio gospodin Džaferović, ali mene interesuje, ne znam, da li ima mogućnosti da nam neko ispred Komisije, jer je predsjedavajući ove zajedničke komisije iz Doma naroda gospodin Zrno da mi kaže da li je praktično na nivou Komisije postupljeno u skladu sa Zaključkom Parlamenta kada nismo prihvatili negativno Mišljenje prvi put. Mi smo tada rekli da zadužujemo Komisiju da u saradnji sa Vijećem ministara, entitetskim vladama, dakle da se vrši jedna komunikacija, jedno

usaglašavanje i da se proba doći do odgovarajućeg rješenja. Ja iz izlaganja gospodina Džaferovića sam shvatio da je vršeno usaglašavanje unutar Komisije, pokušavano da se nađe zajednički jezik o ovom pitanju, ali nisam shvatio da li je vršena šira konsultacija. Ako je vršena, gdje je, što bi rekao naš narod, zapelo?

NIKO LOZANČIĆ:

Uvaženi zastupnik Džaferović. Odgovor na postavljeno pitanje.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Tako je. Odgovaram na postavljeno pitanje. Dakle, urađeno je sve što se, praktično, moglo uraditi. U ovaj projekat, osim institucija BiH i institucija u BiH, uključene su i međunarodne organizacije. Formirana je jedna grupa, odnosno ta grupa koja je radila na pripremi ovoga zakona je pokušala da usaglašava ove stavove. To je grupa u kojoj su predstavnici entiteta i Ministarstva sigurnosti i ona je napravila jedan izvještaj. Ministarstvo sigurnosti je podnijelo Komisiji jedan izvještaj koji, nažalost, nije bio prihvatljiv za predstavnike iz RS-a, a mi smo nakon toga dobili i jedno pismo sa mogućim amandmanima, svi članovi Komisije, četiri relevantne međunarodne organizacije u BiH, koje se na ovaj ili na onaj način dotiču ovog pitanja, sa stavom da je taj zakon potrebno usvojiti što je prije moguće i u tom pismu su izneseni određeni stavovi, izneseni određeni amandmani. Ni ti stavovi nisu prihvatljivi bili za predstavnike iz RS-a. I ovo je odgovor na pitanje koje ste sada Vi postavili.

Toliko.

NIKO LOZANČIĆ:

Sljedeći je uvaženi zastupnik Adem Huskić.

ADEM HUSKIĆ:

Zahvaljujem.

Dakle, Komisija je u dva navrata razmatrala i imala ovaj zakon na dnevnom redu. Prošli put kada smo ga razmatrali, bila je jedna situacija koja nije tako često uobičajena na Komisiji. Naime, po Poslovniku Komisije da bi zakon bio ili akt bio prihvaćen pored toga što mora da ima natpolovičnu većinu članova Komisije, mora da bude „za“ i po jedan predstavnik svakog konstitutivnog naroda. Kako je bio na Komisiji prisutan samo jedan član iz reda srpskog naroda, taj jedan glas, je li – iako je bilo, ne znam, drugih šest, šest je bilo „za“ – taj jedan glas je odredio sudbinu ovog zakona. I postoji mogućnost, ja mislim, kako bih rekao, velika vjerovatnoća da je bilo više ljudi tu da bi taj zakon, možda, bio i prihvaćen.

I zbog toga mislim da ga treba odbiti i vratiti ponovo na Komisiju, između ostalog, i zbog toga. Ali, isto tako, što je vrlo bitno za ovaj zakona, a što se koristi kao argument za neprihvatanje, uključuje i ovih amandmana, ovih 10 amandmana koji su usaglašeni na toj zajedničkoj radnoj grupi o kojoj je govorio kolega Džaferović i nakon koje je upućeno pismo OSCE-u, OHR-u i UNDP-u i NATO-u, odnosno komandi EUFOR-a. Ja bih htio reći sljedeće. Komisija je 23. prošlog mjeseca imala jedan sastanak sa gospodinom komandantom EUFOR-a gdje je on izvršio jednu prezentaciju i otprilike rekao sljedeće - EUFOR je do sada šest ili sedam aktivnosti prenio na vlasti BiH. Znači, ono što su bile njegove nadležnosti, počevši od kontrole zračnog prostora koja je prenesena negdje u 9. mjesecu prošle godine itd. I ova, ova stvar koju radi EUFOR, to je kontrola prevoza oružja, zadnja stvar koju još EUFOR radi i to je zadnja

aktivnost EUFOR-a koja se planira prenijeti na domaće organe vlasti, i meni je zaista nerazumljivo i neshvatljivo zašto mi to izbjegavamo. S jedne strane, imamo priču kako smo, je li, kapacitirani u mjeri da možemo preuzeti stvari u svoje ruke u mnogo složenijim stvarima nego što je ovo i, s druge strane, sad kad dođemo do glasanja o ovome, evo nekoj sitnici za koju ovi smatraju da možemo raditi, onda smo mi protiv. Tako da mi po Poslovniku nemamo mogućnosti nego da vratimo Komisiji i to je, po meni, loša strana Poslovnika. Ja mislim čak da bi bilo moguće danas izglasati ovaj zakon. Ali, evo, pošto je Poslovnik takav, predlažem da tako rade.

NIKO LOZANČIĆ:

Sljedeći je prijavljen uvaženi zastupnik Jozo Križanović. Ali prije nego što dam riječ, samo jedno pojašnjenje, pošto vidim da je i kod dilema, znači ovdje se radi o Mišljenju nadležnog mjerodavnog povjerenstva, a ne o Izvještaju mjerodavnog povjerenstva; kad se radi o izvještaju, kad se drugi put vrati ili se ne prihvati, odnosno prihvati izvješće, zakon pada. Za prvo čitanje, za mišljenje nije predviđena takva procedura, znači mi možemo danas prihvatiti Mišljenje i time oboriti zakon, a možemo ne prihvatiti i zakon ponovo vratiti nadležnom povjerenstvu. Evo da znate radi jasnoće, znači poslovničke odredbe.

Izvolite, uvaženi zastupnik Križanović.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Ja bih, također, želio nešto reći o ovom prijedlogu zakona kao član Komisije, nadležne za odbranu i sigurnost. Nastojat ću da ne ponovim ovo što su kolege Džaferović i Huskić govorili. Naime, ja sam bio za ovaj prijedlog zakona iz dva temeljna razloga. Prvo, time dakle prenosimo nadležnost sa EUFOR-a na državu BiH, što je realno procijenjeno da smo došli u tu situaciju da možemo kontrolirati to bez pomoći međunarodne zajednice. I drugo, što time činimo značajan korak na održavanju viznog režima, gdje su u pitanju naši građani koji žele putovati.

Dakle, pošto se radi o prvom čitanju, smatram da je zakon svojim principima i načelima zreo i moguće ga je prihvatiti. Međutim, ovdje su, da kažem, zabunu unijeli određeni amandmani koji su se pojavili paralelno sa prvim čitanjem, znate, i počelo se od tih amandmana kao od gotove stvari, ne dopuštajući ovaj, kao normalni tok. Zbog toga se zalažem, evo zalagat ću se i danas da se taj zakon može usvojiti, a da se eventualne popravke ostave za narednu fazu.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ

Zahvaljujem.

Ja nemam više prijavljenih. Dobro sam vidio, zaključujem raspravu.

Prelazimo na 11. točku:

Ad. 11. Prijedlog zakona o graničnoj kontroli, s Mišljenjem Zajedničkog povjerenstva za odbranu i sigurnost

NIKO LOZANČIĆ:

Na 30. sjednici Dom je razmatrao prijedlog ovog zakona, s Mišljenjem Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost koje je negativno, tj. Povjerenstvo nije prihvatilo ovaj prijedlog zakona. Dom nije prihvatio Mišljenje Povjerenstva i usvojen je Zaključak da se Mišljenje vraća Povjerenstvu na doradu uz prijedlog ... rasprave da Povjerenstvo, u suradnji sa Ministarstvom sigurnosti i drugim zainteresiranim, pokuša usuglasiti stajališta u ovom zakonu i Domu dostavi novo mišljenje o zakonu.

Povjerenstvo je 24. lipnja zatražilo produženje roka za dostavljanje novog mišljenja. Novo mišljenje Povjerenstvo je dostavilo također 24. srpnja 2008. godine. Mišljenje je o ovom prijedlogu zakona negativno. Nisu podržana načela Prijedloga zakona o graničnoj kontroli.

Otvaram raspravu o Mišljenju Povjerenstva.

Evo, uvaženi ministar Tarik Sadović, uvodna napomena.

TARIK SADOVIĆ:

Poštovani predsjedavajući, uvaženi zastupnici, ovo je izuzetno važan zakon i zato sam imao potrebu da se javim i da pružim dodatne informacije Predstavničkom domu vezano za Prijedlog zakona o graničnoj kontroli. BiH trenutno ima Zakon o nadzoru i kontroli prelaska državne granice, dakle to je važeći zakon, primjenjuje se, tako da je meni, da kažem, vrlo neobično kada su osporeni principi ovog zakona. Ako imamo već jedan zakon koji je na istim principima kao i ovaj novi zakon, meni se činilo vrlo neobično da se ospore ti principi. Ali možda je to samo tehnika.

Druga stvar je da je ovaj zakon veoma važan za ispunjavanje obaveza BiH iz Mape puta za liberalizaciju viznog režima za građane BiH koji žele da putuju u zemlje članice EU. Zakon o graničnoj kontroli je pripremila pravna podgrupa Međuagencijske radne grupe za integrisanje i upravljanje granicom BiH, koju su sačinjavali po tri stručnjaka iz Ministarstva sigurnosti i Granične policije BiH, po jedan stručnjak iz Uprave za indirektno oporezivanje, Ureda za veterinarstvo prošireno sa stručnjacima iz Direkcije za evropske integracije, uz učešće EUPM-a, IOM-a i, po našoj ocjeni, sačinila je jedan važni prijedlog. Mentorstvo nad izradom one izvorne verzije zakona vodio je provjereni ekspert iz Latvije kojeg je angažirala Evropska komisija u BiH, a koja je vodila usklađivanje latvijskog zakonodavstva sa šengenskim pravnim naslijeđem.

S obzirom da su se nakon prvobitnog stavljanja na dnevni red sjednice Komisije za odbranu i sigurnost pojavile primjedbe od strane DCAF-a, dakle to je Ženevski centar za kontrolu oružanih snaga, jedne partnerske važne organizacije koja s nama skupa radi na graničnim pitanjima upravljanja granicom, itd., ovo ministarstvo je, dakle u suradnji sa pravnom podgrupom kao i predstavnicima DCAF-a, razmotrilo dostavljene primjedbe na tekst zakona, uporedilo ih sa Uredbom Evropske zajednice broj 562/06 Evropskog parlamenta i Vijeća kojim se utvrđuje kodeks zajedničkih pravila za kretanje osoba preko granica, izvršilo i druge dodatne konsultacije sa stručnjacima iz drugih institucija, te dostavilo određene primjedbe i sugestije. S obzirom da su primjedbe DCAF-a bile relativno brojne, evo samo da vas u najgrubljem informiram da su neke od tih primjedbi bile više formalnog karaktera i odnosile su se na beznačajne stvari. Recimo, zašto se u zakonu nije navodilo Uprava za indirektno oporezivanje, nego skraćeno UIO, te nismo posebno ozbiljno uzimali u obzir.

Jedan dio primjedbi odnosio se na odredbe zakona koje propisuju prenos oružja preko državne granice i pitanje oko kretanja i zadržavanja plovila, zabrane ograničenja plovidbe itd., i to zaista nije u adekvatnom zakonodavstvu u EU ni u skladu sa šengenskim standardima, ali mi smo išli iz praktičnih razloga, jer BiH nema regulisano to pitanje, nema zakon o oružju i druge zakone, pa smo smatrali kao prelazno rješenje da u ovom Prijedlogu zakona o graničnoj kontroli regulišemo to pitanje. Kada ova Parlamentarna skupština usvoji odgovarajuće zakone, onda ćemo te odredbe brisati iz ovog zakona. Dakle, mi smo željeli da jednu pravnu prazninu koja trenutno postoji reguliramo na jedan ovakav način.

Također, jedan dio primjedbi DCAF-a nije bio adekvatno obrazložen i opisan, dakle, na taj način, da jednostavno nismo mogli da reagujemo, jer su opisne formulacije, nije bilo konkretne primjedbi. Ali evo da se na zadržavamo puno na primjedbama DCAF-a, održali smo sastanak dakle 19.6. u kojem su učestvovali članovi radne grupe za izradu Prijedloga zakona o graničnoj kontroli, predstavnici DCAF-a i članovi ove Zajedničke komisije za odbranu i sigurnost Parlamentarne skupštine BiH. Obavljena je vrlo kvalitetna i sadržajna rasprava i razmotrili smo sve primjedbe koje je dostavio DCAF, a nakon obavljene rasprave postignut je zajednički zaključak da bi amandmansi moglo da se postigne poboljšanje nekih od zakonskih rješenja. U skladu sa tim, Ministarstvo sigurnosti je izradilo ovaj prijedlog amandmana, prijedlog konkretnih amandmana koji su odražavali suštinu dogovora i ponudili da ili komisija ili neko od parlamenataraca te naše amandmane u drugoj fazi, u drugom čitanju, ponudi ovom parlamentu, jer su za nas u Ministarstvu bili potpuno prihvatljivi.

Evo, dakle ja opet ponavljam, dakle mi smo uradili sve ono što je od nas tražila Zajednička komisija za odbranu i sigurnost. Postupili smo dakle u svemu, usaglasili smo tekst zakona sa DCAF-om. Obrazložio sam vam zašto smo se opredijelili da i dalje ovih nekoliko odredbi, dakle koje trebaju da budu predmet budućeg zakona o oružju, zakona o pomorskoj plovidbi itd., budu, ostanu u tekstu ovog zakona samo da premostimo tu pravnu prazninu (kad se ti novi zakoni, oni bi bili brisani). Smatram da smo na jedan, hajde da kažem, pozitivan način pristupili cijelom ovom problemu. Nažalost, nažalost, zakon je odbijen ovaj, i to na principima. Evo, ja sad, pravo da vam kažem, ne znam šta je dalji put. Očekujem od Parlamenta da nam da ova uputstva. Ali evo želim da vam kažem, ukoliko ovaj zakon padne, mi možemo dakle izraditi novi prijedlog zakona sa ovim amandmanima kojim smo dogovorili, međutim tu ide nova procedura, znate, mišljenja, Vijeće ministara, usvajanje, slanje u Parlament i to je sigurno nekoliko mjeseci. Imamo li mi vremena da to toliko čekamo, na vama je da mi to kažete. Evo, ja bih vam bio zahvalan da se važnost ovog zakona zaista u ovom parlamentu, u ovom visokom domu, tretira na odgovarajući nači, da je to važna obaveza na evropskom putu BiH i da zapravo Ministarstvu i Vijeću ministara pomognete da dobijemo ovaj zakon.

Hvala vam.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem uvaženom ministru.

Prvi se prijavio za raspravu uvaženi zastupnik Šefik Džaferović.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege, kada smo prvi puta razmatrali u Komisiji ovaj zakon imali smo pismo iz ove Granične policije BiH i pismo iz ovog Ženevskog centra za demokratsku kontrolu obnovljenog sigurnosnog sektora u kojem je stajalo da ovaj zakon u sebi sadrži neka rješenja koja bi trebalo popraviti, trebalo uskladiti i naravno cijela Komisija, dakle sad svi članovi Komisije su krenuli tim putem da pokušamo biti mi ti koji će popraviti taj zakon, dovesti ga u vezu sa evropskim standardima. Zaista, zakon ima značaj za ova pitanja o kojima je govorio ministar sigurnosti, a pogotovo za Mapu puta vezanu za liberalizaciju viznog režima. I kada smo pomislili da će sve biti uredu, da ćemo mi nakon što DCAF kaže svoje primjedbe i Ministarstvo sigurnosti i DCAF se usaglasiti oko rješenja, a to smo čuli i u Ženevi, ... kada je bila ova komisija u centru, gore u DCAF-u, kada smo pomislili da će biti sve uredu, onda zapravo se otkrivaju pravi problemi, jel'.

U međuvremenu, slijedom zahtjeva Komisije, predstavnici DCAF-a i Ministarstva sigurnosti su sjeli i usaglasili zaista tekst, sveli su te primjedbe na nekoliko amandmana koji se trebaju prihvatiti, dakle za to nema nikakvih problema, ali se onda iznio stav da zakon ne može proći ni takav, dakle ni sa tim amandmanima. Ja sam čak do te mjere, dole na ovoj komisiji, išao i predlagao da uz zaključak prihvatamo mišljenje, da prihvatamo zakon u prvom čitanju, kažemo da to obuhvata i one amandmane koji su usaglašeni između Ministarstva sigurnosti i DCAF-a i da Dom zna, kada ga bude usvajao u prvom čitanju, da Komisija ima obavezu da to usvoji kao amandmane u drugom čitanju. Međutim, ni to nije prošlo.

I povodom ovog zakona kao i zakona prije njega, kao i povodom nekih drugih zakona, ja vidim ozbiljan problem. Vijeće ministara je predložilo oba ova zakona i oba ova zakona doživljavaju sudbinu kakvu doživljavaju ovdje. Ovo je usko povezano sa funkcioniranjem BiH, sa ulogom međunarodne zajednice u BiH i sa načinom donošenja odluka u BiH. Mi smo dovedeni u poziciju da zbog mišljenja jednog člana Komisije, iako nas, ne znam ni ja, većina misli drugačije, dođemo u situaciju u koju smo došli. Da li je moguće da kada imate rješenja koja su usaglašena sa evropskim i međunarodnim standardima i kada postoji potpuna spremnost da se, hajde da kažemmo, slijepo to poštuje, da li je moguće dati zapravo jednom čovjeku - ne, ja to neću, ja to neću zato što moj entitet to ne prihvata - a hoćemo u Evropu, hoćemo liberaliziran ili bezvizni režim. I u svemu ovome ja, pravo da vam kažem, posmatram ulogu međunarodne zajednice. I ja mislim da, bez obzira što je međunarodna zajednica zauzela kurs da domaće institucije u BiH rade što je moguće više posla, da se mi učimo da razgovaramo da iznalazimo rješenja. Ja mislim da oni ne mogu biti samo nijemi posmatrači kompletne ove situacije, jer postoje nekad neke situacije koje su vezane sa funkcioniranjem zemlje. Ovo je ta situacija kada bi i međunarodna zajednica, ovdje mislim prije svega na OHR, trebali da kažu nešto od svega toga.

Ja koristim danas ovu priliku, dakle predlažem, prije svega, da se ovaj izvještaj odbije. Niko ne može biti talac, država ne može biti talac ni entiteta ni pojedinca. Ovdje su evropski standardi zadovoljeni u potpunosti. Mi hoćemo u Evropu. I onda neko kaže - ja to neću. Zašto neću? I onda u stvari šute. Kaže se - hajte se dogovorite! Evo, dogovarali smo se. Dajte malo, gospodo iz međunarodne zajednice, poticaja pozitivnog, jer u BiH nije još uvijek sve na onom nivou kako bi trebalo da bude, a posebno način donošenja odluka nije takav da bi mi mogli da u potpunosti funkcioniramo bez prisustva međunarodne zajednice i bez njene uloge. Jer ovo je direktno vezano za - ja nisam htio namjerno govoriti ovim rječnikom kada je u pitanju prethodni

zakon, on će se riješiti – EUFOR ima nadležnosti ili ovlaštenje ili ovlasti, kako god hoćete, da kontroliše kretanje vojne opreme i naoružanja. Bit će dok ne riješimo iako je jako važan, između ostalog, i za odlazak međunarodne zajednice iz BiH.

Ovako govorim povodom ovog zakona koji se tiče svih, oko 4 miliona ljudi koji žive u ovoj zemlji i njihovog slobodnijeg, odnosno, olakšanog kretanja po svijetu. Sjedio sam u Ženevi u DCAF-u, dakle kada sam onog čovjeka, Slovenca onog, slušao i svi kada smo slušali, kada je govorio koliko je ovo važno i koliko su u ovaj zakon već ugrađeni standardi koji se tiču Mape puta koje BiH mora ispuniti kada je u pitanju kretanje ka Evropskoj uniji. I ovo je zaista direktno vezano za tu Mapu puta i ispune se uslove, i onda jedna osoba, ja neću govoriti koja, kaže ne, ja nemam saglasnost institucija RS-a, ja ne dam saglasnost za, i stvari stoje, a međunarodna zajednica to posmatra. Ja ne čujem nikakvu reakciju. Ja mislim da to, da BiH još uvijek, nažalost, volio bih da mogu drugačije govoriti, BiH još uvijek nije zrela da može da funkcioniše uz ovakvo ponašanje međunarodne zajednice i koristim dakle ovu priliku jer kažem, tiče se svih građana, ja sam uradio sve što je bilo do mene i brojni članovi Komisije. Dajte da svi uložimo napor u BiH, jer ja mislim da rješenja nisu takva, odnosno da stanje nije takvo, da nije moguće naći rješenje. Potreban je jedan mali poticaj i od strane međunarodne zajednice.

Toliko, hvala vam.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Imam dva, ili su rasprave ili repliku neko traži. Znači, ili rasprava ili replika. Znači, prvi se, u svakom slučaju, javio uvaženi zastupnik Novaković: replika.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Pa, ja moram reći da sam prilično iznenađen sa diskusijom gospodina Džaferovića. Ne znam da li je ovo poziv OHR-u da nametne zakon ili je ovo poziv da se ne uvažava Poslovnik i način odlučivanja u zajedničkim komisijama. Isti onaj Poslovnik koji smo mi usvojili u prošlom sazivu, čak mislim jednoglasno! Vidite, ne ulazeći u suštinu zakona, ali ne može se reći da je jedan čovjek odlučio ili nije odlučio. Očito je da je nešto prije toga, pretpostavljam, nedostajalo. Evo, ja nisam učestvovao u toj raspravi, ali u Obrazloženju ovog zakona, na strani 26. stoji s kim su vođene konsultacije u procesu izrade zakona, pa piše Ministarstvo bezbjednosti BiH, Granična policija, Uprava za indirektno oporezivanje, Direkcija za evropske integracije, Kancelarija za zakonodavstvo Vlade Federacije BiH, IOM, EU eksperti, EUPM itd., nisam vidio nijednu instituciju iz RS-a. Znači, nisam uspio pročitati, ovdje naći nijednu instituciju iz RS-a s kojim su vršene konsultacije. Možda nije problem, nisam član Komisije, možda nije problem u tom jednom imenu i prezimenu, ne znam ko je, zaista ne znam ko je, možda je problem u ovom što ovdje piše.

Dalje, slučajno sam bio prisutan jednom razgovoru gdje su predstavnici Granične policije izričito bili protiv usvajanja ovog zakona. Ja ne znam kakva su usaglašavanja sa njima vršena i ko je vršio sa njima usaglašavanja, ali su tražili maltene od nas da ovaj zakon ne prođe, predstavnici Granične policije, i to ljudi koji su u vrhu Granične policije. Ali da ne bi ovo bila diskusija, znači ja neću se javljati za diskusiju, zaista sam iznenađen porukom da ovaj zakon, uprkos volji Parlamenta, treba da nametne Visoki predstavnik. Mislio sam da smo tu fazu završili i da smo sada u nekoj drugoj fazi u razvoju BiH.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi zastupnik Kalabić.

DRAGO KALABIĆ:

Pa nisam ja iznenađen ovim što je govorio gospodin Džaferović, to je u kontinuitetu i njegovo viđenje kako bi se trebalo odlučivati u ovom parlamentu i kako bi se trebale stvari dešavati u BiH, i on ima pravo na svoju želju, ali ja mislim da se stvari tako neće dešavati i ne mogu se dešavati. Jer, ako bi se dešavale po scenariju koje on priželjkuje, onda od evropskih integracija nema ništa, vjerovatno. Tu nema ni „d“ od demokratije, tu nema ni „r“ od ravnopravnosti, tu nema ni „k“ od konsenzusa ni kompromisa, nego ima diktat, protektorat i ostalo. Ovdje se od nas očekuje da dolazimo sa nalogom, sa pismenim papirićima sa nalogom, a jedan krug politički bi ispostavljao naloge predstavnicima međunarodne zajednice koji bi pretvorili za nas obavezujuću i tako se misli voditi politika ... Ona je pokazala za ovo nekoliko godina da nije dobra, pa je vođena ona jedno vrijeme. Mislim, pokazalo se da nije dobra i da nije moguće, da nije moguće.

Gospodin Džaferović je prećutao poziciju zašto se ovo sve dešava u Ministarstvu bezbjednosti. Pitao bih, gospodine Džaferoviću, jeste li pročitali stavove predstavnika međunarodne zajednice u Ministarstvu bezbjednosti kada su vas predstavnici međunarodne zajednice upozoravali na ono što se dešava u Ministarstvu bezbjednosti i ono što se dešava sa ministrom? Vi ste to vjerovatno smatrali miješanjem u unutrašnje stvari u ovoj zemlji i neprimjereno upozorenje, jer mi smo ti koji autonomno odlučujemo o našem ministru. Evo, ja ću to pristati, ali nama je to princip, onda je to princip i kad su u pitanju ovi zakoni. Vi se sjećate dobro ono jutro kada su nas na stolu dočekali prijedlozi, prijedlozi na onom dokumentu koji nije bio najprimjereniji od strane DCAF-a. Tad je dignuta velika galama – ko je donio dokument, kakav dokument, šta će to tu, da bi se poslije stvari iskomplikovale da se pokazalo da to nije tako. Ja mislim da se išlo na malu prevaru. A poslije smo se u Ženevi uvjerali da su svi ti ljudi u pravu i ja Vas pitam - što je trebalo da dođe, ako se poštuje riječ i volja međunarodne zajednice u ovim stvarima, što smo došli u tu situaciju? Šta je smetalo prije da se te stvari završe? Znači, išlo se jednim putem pa kad se nije moglo, pa probaćemo drugim, pa trećim, ali se nećemo dogovarati. Nažalost ili na sreću, moramo se dogovarati, rezultat ovoga će biti dogovor.

Vi znate da tu nisu stvari bile čiste, Vi znate na koji način se došlo do prijedloga, Vi znate šta su nam ljudi iz DCAF-a kazali, Vi znate ko nas je doveo u tu situaciju. Vi znate kakav je bio stav direktora Granične policije koji nije ni iz jednog entiteta, ni iz jednog naroda, kome ste Vi imputirali sve ovo o čemu ste govorili. Ja Vas pitam: Zašto smo došli u tu situaciju? Evo, mi nismo učestvovali u tom, neću to nazvati, grubom sukobom ali neslaganju, neslaganju unutar Ministarstva bezbjednosti da se to, na neki način, imputira nama, a nećete govoriti o tome kako je došlo do toga i zašto je došlo do toga, a činjenica da smo mi bili, pa jednim dijelom, taoci te vrste prepiske između ministra i direktora Granične policije, zaobilazno preko Ženeve, jer smo mi bili nijemi posmatrači dok nismo skontali da je tu problem. I da nije bilo te prepiske, bila bi ta priča. Mi nismo više spremni čak ni da nasjedamo na te vrste prevara. Stvar dobro gledamo i stvar dobro čitamo. Bilo je pokušaja u ovom parlamentu da se nekad podmetne neka stvar i da se podvuče pod nešto što nije primjereno ili da se podvuče pod stav međunarodne zajednice.

Mislim da treba da se vratimo da ovo nisu više ta vremena, da ljudi iz međunarodne zajednice niti trebaju, očito je, niti se žele, ako ne budemo mi sposobni da te stvari rješavamo, nema potrebe da ih oni rješavaju, nema potrebe. Oni su pokazali dobru volju, oni su uradili ono što je bilo do njih i smatraju, ako želimo mi dalje, nema mjesta njihovoj ulozi kakvu Vi priželjkujete. Ako želimo stajati u mjestu i vratiti se unazad, imamo mjesta, onda se tu možemo složiti. Tu se onda možemo složiti.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Eh, sada imamo, sad ima vas puno pa ću ja redoslijedom kako sam vas evidentirao. Prvo, uvaženi ministar Tarik Sadović.

_____(?)
/nije uključen mikrofoni/

NIKO LOZANČIĆ:

Replika, ima vas pet da znate, pa.

TARIK SADOVIĆ:

Poštovani predsjedavajući, vjerujte da je u meni, dok je diskutovao uvaženi poslanik Kalabić, bio proradio nakratko ovaj poslanički refleks pa sam htio, ili instikt, pa sam htio da repliciram, ali ne, zaista, odustao sam od toga. Dakle, želim da govorim o činjenicama. Mislim da gospodin Kalabić nije neke činjenice zaista uradio, ili me nije slušao. Dakle, prilikom izrade ovog zakona, Evropska komisija, gospodine Kalabiću, angažovala je eksperta iz Latvije. Dakle, oni ga angažovali, čovjek radio sa našim ekspertima, usaglasili tekst zakona, dobili tekst zakona. Pazite, dakle, nema tu veze nikakav ministar sigurnosti, nego, dakle Evropska komisija rekla - evo, to vam je stručnjak, neka radi sa vama. Usaglasili se. U radu ove radne grupe su učestvovali predstavnici Granične policije. Dakle, ljudi iz te institucije iz raznih konstitutivnih naroda, nije to Tarik Sadović odredio nego Granična policija svoje predstavnike i završili tekst zakona.

E, onda ide naknadna pamet. E, molim vas, ja neću da špekuliram zašto je došlo do te naknadne pameti, zašto se DCAF uključio na način koji je, po mom mišljenju, ... ipak bio neprimjeren. Dakle, mi nismo izbjegavali DCAF ni u jednom elementu. Mi želimo sve ono dobro što nam kaže, dakle ljudi što nam kažu - to su vam šengenski standardi, to su vam evropski standardi - mi ćemo to uraditi. Nema tu nikakve loše namjere, nije bilo s naše strane. Evo, ja ne želim da špekuliram da li je tu bilo određenih zakulisnih igara itd., ali molim vas, evo ja vas pozivam, dakle ako je sve to bilo kako je bilo, ako je Komisija, dakle parlamentarna komisija jedinstveno, dakle svi su digli ruke za to, rekla izvolite se vi usaglasiti, Ministarstvo sigurnosti, predstavnici Komisije, predstavnici DCAF-a i ako su se usaglasili na kraju, ono što je Komisija rekla, dakle ova parlamentarna Zajednička komisija za odbranu i sigurnost, mi to sve uradili, i na kraju, kažu - ljudi, ovo što je rekao ovaj, i tačno je ovo što je rekao poslanik Džaferović, to je tačno. Mislim, ja bih volio da je, ali to je tako, jednostavno jedan glas je osporio principe ovog zakona.

Evo, ja vas pitam, ali molim vas budite intelektualno poštteni, dajte da zanemarimo sad političke interese - kako se mogu osporiti principi zakona, ako već postoji Zakon o nadzoru i

kontroli prelaska državne granice? Ovo je isti zakon, ali da je taj zakon po istim principima usvojen. Ali to je tehnologija. Dakle, iza toga slijedi, iza toga stoji, vjerovatno određena vrsta političke volje ili nevolje u kojoj se mi nalazimo. Ja vam kažem, između onoga što je deklarirano kao naše političko opredjeljenje, a to su evropske integracije, i ovoga što radimo konkretno, postoji velika razlika, postoji velika razlika. Dakle, mi smo bili spremni iz Ministarstva, i sad smo spremni, sve ono što je usaglašeno, ako vi, ako Parlament kaže ima još nešto, hajte i to ćemo sve, ali nemojte da obaramo zakon koji nam je potreban.

Evo, bilo je kako je bilo, hajte da pustimo, dajte da se vratimo na suštinu ove priče. Evo, ja vas molim, ja vas pozivam na jedan pozitivan pristup i nije važno, na kraju krajeva, šta je bilo.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Evo, sada ću pročitati, da ne bude dilema, ko je redoslijedom. Prvo je, sljedeći, znači uvaženi drugi zamjenik, prvi zamjenik predsjedatelja Belkić, pa Izetbegović, pa Huskić, pa Ahmetović.

BERIZ BELKIĆ:

Dakle, ovo kako je krenulo, sve su bolje šanse da zakona neće biti. Međutim, nešto je i u iznenađenjima. Dakle, svi su iznenađeni. Ja nisam, da vam pravo kažem, iznenađen, međutim želim komentirati samo sljedeće. Apsolutno ne sporim pravo bilo kojem poslaniku, grupi poslanika, ili ako se definišu po entitetima, da vrše konsultacije s kim hoće, kako hoće i kad hoće. Međutim, vrlo je bitno da ne zaboravimo da je ovo Predstavnički dom, da ovo nije Dom naroda, dom entiteta i da njegov poslovnik nije takve naravi. Dakle, s jedne strane, apsolutno nije sporno pribavljati mišljenja za koga se smatra da treba pribavljati, ali ne možemo to unositi kao oficijelnu praksu ovdje. Dakle, ja sam se iznenadio kad sam čuo ove informacije, odnosno različite informacije, ja ne znam sad šta je tačno, šta nije tačno, ali sam zabrinut da u jednoj komisiji, dakle ljudi koji zajedno rade imaju različite informacije, različite stavove. Recimo, za mene je strašno, kaže, neki ljudi iz Granične policije su protiv ovog zakona. Koji ljudi iz Granične policije, je li institucionalno, kako, jesu li to dostavili ovdje kao svoje mišljenje itd.?

Dakle, ja vas stvarno molim da se mi vratimo zakonu i razumijevanju da li on nama treba ili ne treba. Ovdje je mnogo govoreno o tome. I da tražimo način da ga donesemo, ne osporavajući pravo da se vrše konsultacije, da se pribavljaju stručna mišljenja itd. Ali dajte da tu odgovornost o kojoj je Šefik govorio itd. da pokažemo da nam ne treba nikakvo prizivanje, Momo. Ja nisam shvatio prizivanje. Ja sam to više shvatio kao opomenu nama samim da sami to uradimo. Evo, ministar je rekao da su neki amandmani bili u pitanju, ja ne znam o čemu se radi, ali ako je i to potrebno, i Šefik je o tome govorio, pa prihvatit ćemo amandmane. Ali nemojte da dovedemo u pitanje zakon.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći je uvaženi zastupnik Izetbegović.

BAKIR IZETBEGOVIĆ:

Ja moram priznati da sam iznenađen diskusijom kolege Kalabića, jer ne vidim u njoj supstance, ne vidim za šta bih se uhvatio u toj diskusiji. Dakle, problem je što je rađen zakon o Ministarstvu sigurnosti, pa ne znam gdje bi drugo bio rađen ovaj Prijedlog zakona o graničnoj kontroli? U kojem ministarstvu?

Sljedeće – navodno, vrši se prenos nadležnosti sa entitetskog na državni nivo! U čemu? Kakve veze ima entitet sa kontrolom granice? Nek nam kaže da znamo u čemu je problem i gdje smo to prešli mjeru.

I treće, najvažnije, sam sadržaj zakona? Navodno su tu rađene neke neprihvatljive igre na koje se neće pristati, nešto se tu, kako da kažem, ispod stola provlači, neko nije bio involviran, nije učestvovao. Ako su se takve stvari desile, pa recite kako se to odrazilo u ovome tekstu, šta je neprihvatljivo? Ovo što kaže gospodin Belkić, evo uložite amandmane. Ja sam temeljito pročitao ovaj zakon. Ovo je, koliko ja mogu da razumijem ovu materiju, sasvim jedan dobar, kvalitetan zakon, uređuje oblast, izvršene su sve te konsultacije, svakom u ovoj zemlji će donijeti dobro jedan zakon koji na ovaj način uređuje tu materiju. Ako vi mislite da nešto nije uredu od toga, predložite izmjenu, predložite šta da činimo da se stvar napravi još boljom, ali nemojte tako olako odbiti jedan važan evropski zakon, zakon na evropskom putu. Loša poruka, mislim, ako ćemo ovakve stvari odbijati bez pravog obrazloženja, začas ćemo se naći u poziciji da ne idemo naprijed i onda svi stojimo. Ne stoji samo Federacija. Čitava BiH stoji. Može ovaj naš put trajati do Evrope pet godina, a može i 50, je li! Samo mučimo i sebe i svoju djecu i tako, kažite u čemu je problem. Mi smo spremni da radimo na tome da se to popravi.

NIKO LOZANČIĆ:

Sljedeći je uvaženi zastupnik Huskić.

ADEM HUSKIĆ:

Zahvaljujem.

Koliko se sjećam, ja sam prošli put, nekakva je bila priča o ovom zakonu da je, po mom mišljenju, ovaj zakon kolateralna šteta nekih personalnih odnosa u Vijeću ministara, ja mislim, evo to se vidi. Ja barem to tako doživljavam, i teško će me neko uvjeriti da to nije tako. To je to, a gledajte šta je: ovo nije zakon Ministarstva sigurnosti, ovo je zakon Vijeća ministara. Sva ova priča koja se pričala poslije, mogla se ispričati prije nego što je zakon usvojen u Vijeću ministara. Mi dobijemo, 24. aprila dobijemo zakon iz Vijeća ministara i poslije toga se pojave primjedbe. Šalje jedna od agencija iz Ministarstva sigurnosti i šalje DCAF. I onda ovdje, poslije rasprave na Parlamentu i na Komisiji, Komisija zaključuje da se formira neka radna grupa koja će uzeti u obzir te primjedbe koje je dostavio DCAF. I dođu ljudi iz Ministarstva sigurnosti i kažu, otprilike ovdje, ne znam, recimo, određeni veliki procent primjedbi su čisto tehničke naravi i neke su, jel, kvalitativne naravi i treba ih unijeti. I naprave se amandmani i ta radna grupa se složi da su to ti amandmani i predloži ih, predloži i formuliše i dođe zakon sa tim amandmanom, evo koji ga prati, po nalogu Komisije za odbranu i onda ponovo ... Komisija za odbranu i sigurnost ne prihvati to, što je meni neshvatljivo i, dalje, znači to me samo još više učvršćuje da tu ustvari nije problem zakona nego je problem nešto ili neko drugi. I ja mislim da se izdignemo iznad tih stvari, da rješavamo stvari, probleme tamo gdje jesu. Ako je problem ministra, treba razgovarati o ministru, a ne o zakonu, i nema smisla sad rušiti zakon zato što ga je predložio

Tarik Sadović koji javno vodi polemiku sa Nikolom Špirićem. Ja sam to tako doživio i mislim da je to to.

Evo zahvaljujem.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći je uvaženi zastupnik Sadik Ahmetović.

SADIK AHMETOVIĆ:

Poštovani gospodine predsjedavajući, poštovane kolege i kolegice, skoro je sve rečeno, ali bilo bi zanimljivo, da li je moguće da dobijemo nekih 15-tak minuta pauze, da dođe gospodin Špirić da nam kaže da li nam treba, da li ovoj državi treba ovaj zakon ili ne treba. Da li ovaj zakon omogućava građanima da imaju liberalizaciju viznog režima, da je to na evropskom putu BiH, kako je to pričao jutros. Bilo bi zanimljivo to čuti. Dakle, da ne slušamo različite priče na različitim mjestima ljudi koji vode ovu zemlju. Dakle, niko ovdje, niko ovdje ne poziva da se ne poštuje Poslovnik nego se poziva da se usvoji zakon koji treba ovoj zemlji. Dakle, uloga međunarodne zajednice, evo, ja ih javno pozivam, Visokog predstavnika da proglasi ovaj zakon zato što treba ovoj zemlji, zato što treba građanima, a ne da se odbija zbog nečijih hirova u ovoj zemlji da trpe na hiljade građana koji svaki dan čekaju u redovima za vizu. Mislim, ovdje, kad bi doveli nekog normalnog, iz neke zemlje nekog normalnog, čudio bi se ovim diskusijama našim ovdje. Mislim ja, ovdje pamet staje.

Hvala lijepo.

NIKO LOZANČIĆ:

Uvaženi zastupnik Kalabić: replika.

DRAGO KALABIĆ:

Imalo bi se ovdje, ne ulazeći u suštinu o našim odnosima, mnogo toga kazati. Ali, gospodine Izetbegoviću, nije li Vama simptomatično da, ako ne pričamo o entitetima, znači pričamo o direktoru Državne granične službe kog moramo uvažiti, direktor Državne granične službe. Ako je on bio eksplicitno protiv ovoga i unutar Ministarstva gospodina Sadovića i jasno kazao da je protiv, a on treba sa svojom službom da ovo sprovodi, pa možete li Vi to prihvatiti bar malo da čujete argumente da kažete - pa dajte, ljudi, da vidimo zašto je čovjek protiv. On nije iz RS-a i on nije Srbin. I možete li Vi sada da kažete da taj čovjek nije bitan, da je on apsolutno nevažan, da je on nevažan? Molim vas, znači na Komisiji, kad smo mi kazali, ... čak, nismo uopšte ušli u raspravu, prvi dokument koji je došao je taj ispred Državne granične službe, Državne granične službe je došao.

Znači, nije se htjelo ovo. Dobar dio diskusije gospodina Huskića, evo ja mogu prihvatiti. Znači, nije se htjelo to tamo razgovarati, jer su odnosi očito u tom ministarstvu užasno loši, nego dajte preko leđa Komisije ili dijela poslanika da se to riješi. E, neće moći, e, neće moći! Nije logično da u tom ministarstvu se ne sprovodi ono što se dogovori i ono što je, to su previše krupne razlike, da bi mi kazali nema veze. Nema veze, to će ići tako. Da li je logično da zakon od 60 članova, od 60 članova dobijete 70 amandmana? Da li je logično? Da li je logično? I kaže naš Poslovnik, kažu naša pravila, šta se dešava kad dođete u situaciju da ste tako loše napravili

zakon na koji međunarodne institucije dostave 70 amandmana. I nema veze, kao svi su sad protiv puta u Evropu. Gledam gospodina Ahmetovića, kad je bila priča oko policije, e da si tu priču ponovio, bilo bi idealno. Da si tu priču ponovio tada, tad nije bio u pitanju evropski put, sad je za končič stalo, kao sad je ne znam ni ja. I tada i sada, ako smo principijelni ljudi, stoji ista priča. Tad ste nas ubjeđivali ovdje, nema kakve niste pravili kombinacije da spriječite usvajanje tih zakona, koji su bili uslov da bi mi ovo danas uopšte mogli raditi. E sad, kao vi ste to zaboravili, pa sad je ovdje problem. I ovdje nije problem kod nas. Treba do kraja, nemamo vremena i nije možda pošteno prema cijelom Parlamentu da kažemo šta se sve dešavalo na Komisiji.

Ja smatram, nismo mi sporni u ovom zakonu, odmah da vam kažem, i nisam siguran kakav će biti rezultat glasanja, odmah da vam kažem. Ali hoću da kažem da nije korektno da od nas tražite da zanemarimo neslaganje ministra sa direktorom službe koja treba ovo da provodi i čiji stručnjaci oličeni kroz dokumenta koja su nam slali na Komisiju i kroz stav direktora Granične službe se sa tim ne slaže. Da bi, molim vas, završiću s time, da bi to neslaganje, da bi to neslaganje direktora Granične službe potvrdio DCAF i natjerao nas u ovu proceduru naknadnu uvrštavanja svih ovih koji su trebali da se usaglašavaju i oni su naknadno uključeni. Ja vas pitam: što nisu odmah uključeni? Jel to bio problem? Jel bio problem da ti ljudi sjednu i naprave ono da se usaglase? Ja mislim da nije bio problem. Nego, jednostavno, bilo je brvno i na brvnu da ne bi se tu rješavale stvari na brvnu – riješit će preko nas. I onda dolazi – a mi imamo jasan Poslovnik, imamo jasnu poziciju odlučivanja i nije korektno, ako je glas tog jednog poslanika u Komisiji odlučio, zašto nisu pribavljeni glasovi ostalih poslanika, ako postoji većina. Nije jedan, ima ih više. Nemojte karikirati stvar. Ne trebate da karikirate stvar. Treba naći ovdje rješenje, treba naći, ja mislim, i sad ću biti direktan, da nije bio problem na tome da se stvar zakomplikovala, stvar je bilo nekorektnih loših odnosa unutar Ministarstva bezbjednosti koji su se preko Ženeve dopisivali, koji se preko poslanika međusobno, i mi smo čak jednim dijelom postali taoci, i onda smo se, ovo što je rekao gospodin Huskić, počeli jednostavno na jedan normalan način izvlačiti iz toga. I mi smo dali te sugestije i mi smo formirali ovu radnu grupu, i mi smo tražili da se sve to napravi. I danas se o tome ćuti, kao taj istorijat se ne zna, nego sad odjednom nastao problem, sve je išlo idealno. Nemojte, mislim, da karikiramo stvar na taj način.

NIKO LOZANČIĆ:

Izvolite, uvaženi zastupnik Izetbegović.

BAKIR IZETBEGOVIĆ:

Ako ja moram priznati da ne znam genezu toga svega koju ste Vi sad rekli, međutim, ... ako je direktor Državne ... granične službe imao, ako je imao suvisle primjedbe, onda su se one trebale danas odraziti kroz naše amandmane, ako ste u njih povjerovali, ako mislite da je uredu to što je čovjek kazao, ne samo onako odbiti zato što ministar vam se ne sviđa, ili, ne znam, zato što je bilo nekakvih tu prepucavanja, nekog brvna na kom su se sudarali itd. Trebali su to očitovati, mi smo još uvijek spremni ako imate neke amandmane koji popravljaju tekst da o njima razmislimo i da ih razmotrimo.

NIKO LOZANČIĆ:

Sljedeći je uvaženi zastupnik Džaferović: replika.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege!

Kolega Kalabiću, dakle ništa to nije sporno o čemu Vi govorite. Ja sam jedan od onih koji kad je vidio pismo direktora Granične policije koje protivrječi zakonu, a da je naslonjeno npr. do DCAF-a, kazao - Ministarstvo sigurnosti i DCAF. To znači, Granična policija i svi sjesti i naći rješenja koja mogu biti prihvatljiva. Ja sam bio taj. Komisija je to prihvatila kompletno. I to uopće nije problem. Meni je drago da mi, evo, nakon ove rasprave, ova rasprava ima svakako svoje koristi, imate diskusiju kakvu ste imali maloprije, ali je problem u tome, i ja sam zbog toga se obratio međunarodnoj zajednici, ne znam više šta čovjek da radi, pazite. Sad je to sve urađeno. Svi su oni sjeli po našem nalogu i Ministarstvo sigurnosti i DCAF i Granična policija, napravljeno je i sve je strpano u nekoliko ili smješteno u nekoliko amandmana na koje Komisija izražava spremnost. Evo, ja ću im predložiti, ili bilo ko, da budu usvojeni. I onda, jedan od kolega ili kolegica, nije važno, dakle jedan član Komisije iz RS-a, kaže - ne, ja to neću. Nema niko pravo da kaže - ja to neću. Ova država mora funkcionirati i u situaciji kada pojedinac kaže - ja to neću. I, ja sam se toga, dakle dva su, dva su zakona u pitanju, na isti način, o tome sam ja govorio. I o ulozi i međunarodne zajednice i svih nas ovdje. Htio sam da ovu stvar iskreno, ljudi, uozbiljimo. Ovako nećemo ni dokle dogurati. I zato je moja diskusija bila takva.

Toliko, hvala vam.

NIKO LOZANČIĆ:

Sljedeći je uvaženi zastupnik Ahmetović: replika.

SADIK AHMETOVIĆ:

Kolega Kalabiću, ne možete porediti ovo i policiju. Dakle, ako hoćete da vam odgovorim ponovo zašto nisam glasao za zakone o reformi policije, ja ću Vam ponoviti. Ali otvorit ćemo ponovo velike diskusije. A Vi to dobro znate zašto nisam, i ne bih nikad glasao.

Hvala lijepo.

NIKO LOZANČIĆ:

Uvaženi zastupnik Novaković se priključuje replikama.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Ovo je druga replika, je li, ali ne, nisam se ja pridružio replikama nego hoću reći da postoji mehanizam, da postoji mehanizam koji onemogućuje, kao što je rekao kolega Ahmetović, hir nekog poslanika. Dakle, ja ne mislim da je hir. Ali postoji mehanizam, a to je ovo što mi danas imamo. Dakle, imamo negativan izvještaj i imamo mehanizam da ne prihvatimo negativan izvještaj, a da iskoristimo vrijeme do novog sastanka Komisije, da evo taj jedan poslanik bude ubijeden da je on u krivu. Dakle, ima mehanizam, ne može jedan poslanik zaustaviti zakon. Ali naravno, ako iza tog poslanika stanu druge institucije, e onda je problem. Ali onda nije hir jednog, nego je onda u pitanju nešto drugo, hir više, je li.

NIKO LOZANČIĆ:

Nema više prijavljenih za replike. Nema ni za raspravu prijavljeno.

Pitanje, je li? Evo pitanje jedno: uvaženi zastupnik Bešlagić.

SELIM BEŠLAGIĆ:

Nakon svih rasprava, dozvolite mi samo da postavim pitanje. Bilo je nedoumica po gospodinu Džaferoviću koje su faktički se svele da bi trebalo predložiti određenu grupu amandmana koji bi mogli da prođu. Jel' tako? Znači, ovdje se radi o proceduralnom pitanju. Mi sada treba da glasamo za Izvještaj Komisije i da on uđe u fazu odlučivanja, gdje bi se amandmanima djelovalo na ovaj zakon. I kao što je rekao gospodin Novaković, mislim da postoji šansa da u tom vremenu, znači amandmanskom, ako se sve ovo dogovorilo, upravo ovi delegati koji se nalaze u toj komisiji usaglase i taj stav i da prođe. Prema tome, mislim da je to, ako je to tako, ovo je rješenje koje je jedino moguće u ovom trenutku. Ako sam u pravu, ako sam dobro razumio, bit će mi drago.

Hvala lijepo.

NIKO LOZANČIĆ:

Znači, ima li još prijavljenih? Nema.

Mi smo ovo raspravljali, odnosno trebali smo raspravljati o Mišljenju Zajedničkog povjerenstva i ovo mišljenje možemo prihvatiti. Ako ga prihvatimo, zakon pada, ako ga odbijemo, vraćamo ponovo zakon u Povjerenstvo. Evo, ako je to, a tek nakon toga onda može doći do amandmana itd., itd.

Zaključujem raspravu o ovoj točki dnevnog reda.

Prelazimo na 12. točku:

Ad. 12. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o carinskoj politici (prvo čitanje)

NIKO LOZANČIĆ:

Vijeće ministara je 26. lipnja 2008. godine u parlamentarnu proceduru dostavilo Prijedlog zakona. Ustavnopravno povjerenstvo je Mišljenje o ustavnopravnom osnovu dostavilo 4. srpnja 2008. godine. Mjerodavno Povjerenstvo za vanjsku trgovinu i carine Mišljenje o načelima dostavilo je 23. srpnja 2008. godine. Povjerenstvo je jednoglasno prihvatilo načela predloženog zakona.

Otvaram raspravu u prvom čitanju.

Uvaženi zastupnik Jovičić.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Poštovani predsjedniče, dame i gospodo, dakle vi ste dobro rekli, i mi smo na Komisiji jednoglasno usvojili, međutim bili smo u dilemi. Radi se ovdje o suštinskim izmjenama i to je, da ne maltretiram kolege, pitanje civilne zaštite, vatrogasne opreme i nekih drugih sredstava koja bi trebala biti oslobođena carine i da se nabave u ovoj sezoni. Ja sam na Komisiji to pitao. Možda nismo poslovnički ispoštovali proceduru da ide po hitnom postupku, jer nismo stigli na vrijeme

da to uradimo sve, ali zaista postavljam jedno indikativno pitanje da nas ovaj zakon ne odvuče tamo poslije godišnjih odmora, a onda on neće nikome trebati, jer za očekivati je da je ovo upravo vrijeme i sezona kada su ti požari na snazi. Da nam se narod ne bi smijao da mi donosimo zakon u decembru da oslobađamo neka sredstva koja će koristiti za sprečavanje požara, koje će koristiti vatrogasne službe i civilna zaštita, a to je upravo sad takvo vrijeme. Zato ja pitam Kolegij: Da li postoji mogućnost da se pošto nema ništa sporno – pribavili smo sve, sva mišljenja, i Uprave za indirektno oporezivanje i mi bili jedinstveni i ovaj parlament nema ništa protiv i nema puno izmjena – možemo li mi danas odmah ovo usvojiti da ovo u drugom čitanju prođe. Postoji li tu poslovnička mogućnost neka da ovo izglasamo, da omogućimo tim ljudima koji se bave i dobivali čak i donacije da se oslobode ta sredstva carina. Eto, barem ovde možemo biti jedinstveni. Možemo li naći neki način, jer zaista postavio sam i na Komisiji pitanje: Nemojte, ljudi, da nam se neko smije da smo ovaj zakon donijeli u novembru, kad neće biti požara, kad će biti snijeg, ne znam kiša, šta će biti. Dajte da ovo bar ubrzamo. Evo, nema problema ni oko čega.

PRVI ZAMJENIK
PREDSJEDAVAJUĆEG
BERIZ BELKIĆ:

Gospodine Jovičiću, Parlament može sve ako odluči, je li. Evo malo se šalim, evo sekretar Doma kaže, naravno, ako vi artikulirate, odnosno zastupate mišljenje većine i ako računate da će biti podrška, mi možemo danas odlučiti da glasamo i o drugoj fazi, odnosno bez komisijske faze i da usvojimo danas zakon. Ne trebaš se izvinjavati, evo ja sam odgovorio, dakle, Vi, samo ne znam kad to treba odlučivati, da li sada ili poslije, prije? Dakle, kad budemo glasali o prvom čitanju, ako prođe u prvom čitanju, predložiti ćeš da glasamo i u drugom. Dom će se odrediti o tome i postoji teoretska šansa da i usvojimo. Evo, ja pozdravljam ovu inicijativu gospodina Jovičića.

MOMČILO NOVAKOVIĆ
/nije uključen mikrofon/

BERIZ BELKIĆ:
Je li meni ili Jovičiću? Izvolite.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Pa mislim da nije moguće to što ste vi rekli. Naime, nemoguće je Poslovnik mijenjati bez poslovničke procedure. Pazite, ovde se radi ...

BERIZ BELKIĆ:
Slažem se.

MOMČILO NOVAKOVIĆ

...o stavu u Poslovniku koji je potpuno jasno definisan: nakon prvog čitanja, 15 dana za amandmansku proceduru, i nakon toga ide drugo čitanje. Dakle, nije moguće mijenjati Poslovnik bez poslovničke procedure.

Ono što je interesantno je da potpuno svjestan svega ovoga, 20. i kog, 26. 6. Savjet ministara predlaže zakon u redovnu proceduru, molim vas. Dakle, Savjet ministara i nadležno ministarstvo predlaže zakon u redovnu proceduru. Valjda nisu bili svjesni ovog o čemu vi govorite da će sad moguće doći i do požara u ovom periodu. Dakle, to jeste odgovornost Savjeta ministara. Ja mislim da nije moguće ali, naravno, neće nam biti prvi put da uradimo što nije moguće.

BERIZ BELKIĆ:

Zahvaljujem se gospodinu Novakoviću.

Dakle, mi smo tumačili član 106. tačka 4. gdje kaže: 'Ako ocijeni da se radi o zakonu manjeg stepena složenosti, Dom može odlučiti da prijedlog zakona razmatra i u drugom čitanju, bez razmatranja u nadležnoj komisiji, odnosno drugoj fazi.' Dakle, to je naše tumačenje. Ali evo, u svakom slučaju, mi ćemo uraditi ovo kako je gospodin Jovičić predložio, vidjet ćemo šta će Dom o tome reći.

Ima li dalje prijavljenih za raspravu o ovom pitanju? Ako nema, dakle zaključujem raspravu u prvom čitanju o Zakonu o carinskoj politici.

Prelazimo na tačku 13.

Ad. 13. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine – predlagatelj: zastupnik Milorad Živković, sa Mišljenjem Ustavnopravne komisije

BERIZ BELKIĆ:

Prijedlog ovog zakona poslanik Živković je dostavio 11. jula 2008. godine. Ustavnopravna komisija je Mišljenje o ustavnopravnom osnovu kao i o načelima dostavila 24. jula ove godine. Mogli ste vidjeti da je Ustavnopravna komisija utvrdila da postoji ustavnopravni osnov za ovaj zakon. Međutim, Ustavnopravna komisija nije prihvatila načela, odnosno principe Prijedloga zakona. Dakle, mi u ovoj tački raspravljamo i odlučujemo o Mišljenju Ustavnopravne komisije, pri čemu je Prijedlog zakona odbijen, ukoliko usvojimo Mišljenje Ustavnopravne komisije.

Otvaram raspravu o tački 13.

Ekrem Ajanović.

EKREM AJANOVIĆ:

Gospodine predsjedniče, kolege i kolegice, ja iznosim svakako svoje mišljenje, mada sam bio na sjednici Ustavnopravne komisije i normalno i glasao za njega. Namjera da se promijeni Zakon o Vijeću ministara i potreba da se on promijeni, u svakom slučaju, postoji i ja bih sigurno podržao da se taj donese zakon, da se donese zakon o promjeni Vijeća ministara, ne samo s tim, da se stvori ministarstvo za evropske integracije koje je svakako neophodno, nego čak i da idemo i

šire i zakon o poljoprivredi, za kojim svi poljoprivrednici bez obzira u kojem dijelu države žive vape za tim, i to nije nikako sporno.

Međutim, u svakom slučaju, imam drugačiji pristup od predloženog pristupa, a to je da se ministarstvo za evropske integracije otvori na račun Ministarstva za izbjeglice i ljudska prava; svakako mislim da niti je došlo vrijeme da se to može učiniti i zapravo bila bi jedna velika greška ovog parlamenta i nas svih koji sjedimo ovdje ako bi gledali svoju savjest da to učinimo na ovakav način, tim prije što po nekim procjenama čak ni 10% do 20% svega ljudi se vratilo na svoja prvobitna ognjišta iz kojih su neki otišli svojom voljom, neki otišli kao protjerani ili neki otišli kao izbjeglice, možete ih nazvati kako god hoćete, međutim ti ljudi nisu ostvarili ono ljudsko i osnovno pravo da oni se vrte u potpunosti u mjesta gdje su živjeli prije nego što je došlo do ove havarije, hajmo je tako nazvati u BiH.

Za moju tezu da je previše i rano i nepotrebno žrtvovati jedno takvo važno ministarstvo kao što je ovo, o kojem sam prethodno govorio, pa mogu da vam kažem da smo mi tek, možda ovaj parlament, tek prvi put od 1996. godine pa naovamo je dao jednu i uspio kod donošenja budžeta da obezbijedi jednu određenu cifru novca koji bi mogao nešto da znači u povratu izbjeglica za njihovo osnovno ljudsko pravo, a to je da im se obnovi dom ili da im se omogući da oni rade u mjestu svog življenja, gdje su bili, i sve ostalo. Stvarati neke direkcije u ministarstvima, to su znači niže instance, gdje ne mogu da odlučuju samostalno ... u određenom momentu i niza predlaganja i ... implementaciju određenih projekata, mislim da bi to bilo vrlo, vrlo štetno i u ovom trenutku ja za takav pristup niti bih mogao glasati niti ću dignuti svoj glas.

S tog aspekta, smatram da mi kao institucija, kao Predstavnički dom, možemo pozdraviti ideju da bi trebalo da se stvori ministarstvo za evropske integracije, ideju koju evo ja predlažem da proširimo čak na još jedno ministarstvo, ministarstvo poljoprivrede za koji vapimo, ali nikako ne bih mogao da prihvatim da na uštrb tako važnog u ovom momentu ministarstva, Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice, da mi na račun tog ministarstva, od koga očekujem da u ovoj godini poluči posebne rezultate i posebno u sljedećoj godini, gdje se nadam da ćemo u budžetu predvidjeti još i veća sredstva za povrat izbjeglica, da napravimo jedan krupan korak koji je obavezan, a ako hoćete da kažem, to je i ljudski korak koji bi mi trebali da uradimo u ovoj državi. Znači, podržavam zaključke i podržavam Mišljenje Ustavnopravne komisije.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeća je prijavljena uvažena zastupnica Azra Hadžiahmetović.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Zahvaljujem, predsjedavajući.

Evo, povodom rasprave o tački 13 i o tački 14 koje se odnose na istu materiju, odnosno sličnu, ja bih predložila da objedinimo raspravu o ove dvije tačke. Tim povodom ja bih htjela da vas podsjetim da je BiH, odnosno Vijeće ministara imalo ministarstvo ... Mogu li nastaviti? Da je Vijeće ministara, odnosno našim zakonom svojevremeno bilo predviđeno i funkcionisalo Ministarstvo za evropske integracije, da je na bazi sve do 2003. godine, negdje početkom 2003. godine, izmjenama zakona je stvorena Direkcija na osnovu ovog ministarstva a razlozi, evo, ja

ću vas samo podsjetiti na neke i na potkrijepljene, naravno, i analizama koje su rađene ovde od strane domaćih i međunarodnih organizacija i na bazi iskustava kroz koje je prošlo 10 zemalja u to vrijeme, koje su se već približavale članstvu i postat će članicom 2004. godine; bilo je, između ostalog, razlozi su se odnosili na potrebu da se u svim nadležnim tijelima, pogotovo u složenim organizacionim strukturama, koordinira aktivnost vezano za evropski put i obaveze koje jedna zemlja ima na evropskom putu, što je mnogo efikasniji mehanizam u odnosu na sastavni dio, da kažemo, jedne administracije u obliku, odnosno, formi ministarstva.

Ja ću vas samo i podsjetiti na one koji ne znaju: posljednji ministar evropskih integracija bio je gospodin Dragan Mikerević u Vijeću ministara. A, između ostalog, za BiH su analizirani primjeri nekih susjednih zemalja i zaključeno da iskustvo koje, recimo, Slovenija je imala i ne samo Slovenija na putu ka članstvu u EU koja je imala ovu direkciju, odnosno jedno tijelo kao što je direkcija, su mnogo brže odgovorili zahtjevima evropskog puta nego što je to slučaj, recimo, sa zemljama koje su imale ministarstvo integracija. Da vas još podsjetim, recimo, da je i susjedna Republika Hrvatska koja je imala Ministarstvo evropskih integracija, također, promijenila Zakon o vladi pa je Ministarstvo evropskih integracija pripojila jednim dijelom Ministarstvu vanjskih poslova u mjeri u kojoj je to nadležnost vanjskih poslova, a najvećim dijelom aktivnosti koje su se odnosile na pojedine segmente locirala na ministarstva koja se bave operativno poslovima na koja se ona odnose.

Stoga cijenim da bez jedne detaljnije analize i debelih argumenata - zašto bismo se mi sada ponovno vratili Ministarstvu evropskih integracija, ne sporeći možda da je to dobro rješenje sada za BiH, ne znam, ali da bi sada bez ikakve analize se ponovno vratili na stanje iz 2003., početka 2003. godine, čini mi se da je ovaj prijedlog malo više ishitren. Odnosno, cijenim, formiranje ili prijedlog formiranja 'Ministarstva za evropske integracije', više u kontekstu drugog vezanog prijedloga koje je predlagač ovdje doveo u vezu sa Ministarstvom za ljudska prava i izbjeglice, i evo dozvolite da pomenem da zemlja čiji je Ustav definisan u Aneksu Mirovnog sporazuma i također zemlja koja u drugom aneksu, dakle, iste specifične težine kao i Ustav, ima i ono što se odnosi na povratak ljudi u BiH, povratak izbjeglica u BiH nije slučaj povratka izbjeglica kao u drugim zemljama i sa također sa problemima ove vrste jer specifična težina problema sa kojima se BiH suočila u novijoj istoriji nije komparativna sa drugim zemljama.

Ja ću vas samo podsjetiti da na osnovu dokumenta koje je uradilo resorno ministarstvo, odnosno 'Revidirane strategije' koja se odnosi na povratak u kontekstu provedbi Aneksa VII Dejtonskog mirovnog sporazuma, ja ću vas samo podsjetiti da još uvijek 2,2 miliona ljudi, odnosno pola od ukupno od 2,2 miliona, dakle preko jednog miliona ljudi, ima status raseljenih i izbjeglih lica koji se još uvijek nisu vratili svojim kućama. Dakle, mi nakon toliko godina po završetku rata, u provođenju dakle jednog od ključnih aneksa Mirovnog sporazuma imamo više od jednog miliona ljudi, odnosno, imamo više od $\frac{1}{4}$ stanovništva koje se još uvijek nije vratilo u svoje domove. Nadalje, podsjetit ću vas da je otprilike, recimo – da ne pominjem o ugroženosti, traumatiziranosti itd. ljudi – ali 45.000 stambenih jedinica povratnika još uvijek ljudi čekaju na obnovu ili zato što teren u njihovim mjestima povratka još uvijek nije očišćen od mina, 45.000 dakle jedinica. Nažalost, da pomenemo i 2.500 obitelji, odnosno porodica koje žive u kolektivnim smještajima. Dakle, toliko godina nakon rata mi se suočavamo sa ovako ozbiljnim pokazateljima koji zahtijevaju itekakav angažman i ozbiljan pristup kada je u pitanju i koordinirana, kakvu zaslužuje, da kažemo, struktura unutar Vijeća ministara, a to je ministarstvo. Nikakva direkcija koja bi koordinirala aktivnosti itd. i mislim da porediti i vezati Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice i eventualno ponovno vraćanje na 'Ministarstvo za evropske

integracije', po prirodi stvari se to nije moglo vezati. Stoga i čini mi se ne samo da je ishitren nego u pozadini može imati u svojoj implementaciji mnoštvo ozbiljnih problema, sa kojima bi se BiH nosila stotinama godina unaprijed.

Zahvaljujem.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Kako je, evo, na početku ove rasprave, uvažena zastupnica predložila, mislim da je prijedlog korektan i ja ću predložiti isto tako da se točka 13. i 14. da se rasprava objedini, pošto su vezane točke dnevnog reda. Ako nema drugačijih stajališta, da ne stavljam na izjašnjavanje, a ne vidim, vidim klimanje glavom, pa ću onda prvo pročitati uvodne napomene uz točku 14. a onda dalje raspravu ćemo nastaviti.

Znači, točka 14.

Ad. 14. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH – predlagatelj: zastupnik Milorad Živković, s Mišljenjem Ustavnopravnog povjerenstva

NIKO LOZANČIĆ:

Imamo sve iste elemente kao u prethodnoj točki. Dakle, Mišljenje Ustavnopravnog povjerenstva dostavljeno 24. srpnja 2008. godine, prihvaćen je ustavnopravni osnov ali načela Prijedloga zakona nisu prihvaćena. Raspravljamo i odlučujemo također o Mišljenju.

Sljedeći je za raspravu prijavljen uvaženi zastupnik Džaferović, pa Novaković, pa ću dalje onda.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege!

Dakle, u pravu ste vi što ste spojili ovu raspravu. Dakle, ovo je jedna zamisao, jedna operacija koja se pokušava realizirati i moguće je jedino realizirati kroz dva zakona. Dakle, jedan koji govori o Vijeću ministara, a drugi koji govori o ministarstvima, i to tako ide. Ja mislim da ovo nije dobra zamisao. Suština te zamisli je da postojeće Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice postane direkcija, a da postojeća Direkcija za evropske integracije postane ministarstvo. E, sad ovo drugo.

Postoje različita iskustva u zemljama koje su pristupale EU i uglavnom se ta stvar rješavala tako na kraju, je li, što je Ministarstvo vanjskih poslova zapravo bilo to ministarstvo koje je imalo naglašenu ulogu kada je u pitanju vlada i kada je ministarstvo u pitanju sa Direkcijom za evropske integracije, što mi danas imamo u sistemu BiH. I, zbog toga mislim da ta stvar ne treba da se mijenja. Ja mislim da mi imamo za sada jedan zadovoljavajući kapacitet institucionalni da pratimo svoj evropski put preko dakle Direkcije za evropske integracije i Ministarstva vanjskih poslova, jer iskustva zemlja koja su imala i jedno i drugo ministarstvo pokazala su sukobe nadležnosti u okviru tih ministarstava, i to onda samo proizvodi daljnje

probleme. I mislim da to zbog toga nije dobro. A ovo prvo je zapravo nešto oko čega, iskren da budem, ne trebamo puno ni raspravljati ovde u Parlamentu. U pitanju je problematika koja se tiče izbjeglica i raseljenih lica i ljudskih prava. Ljudska prava će dugo vremena u BiH zahtijevati resor na nivou ministarstva. A, pitanje povratka, odnosno, pitanje izbjeglica će zahtijevati resor, sve dotle dok se ne realizira Aneks VII Dejtonskog mirovnog sporazuma.

Mi smo po prvi put nakon Dejtona u državnom parlamentu u ovoj godini izdvojili značajnija sredstva za realizaciju Aneksa VII. Do sada je to bilo uglavnom kada je država u pitanju do miliona ili do 2, do 3 miliona maraka se dobaci, ovaj put je to preko 30 i nešto miliona. Postoji fond i ja mislim da mi umjesto priče o ukidanju Ministarstva za izbjeglice i ljudska prava trebamo raditi na što efikasnijoj i bržoj realizaciji Aneksa VII i što uspješnijoj zaštiti ljudskih prava i to bi trebala da bude diskusija i to je zapravo tematika kojom treba da se bavi to ministarstvo.

Zbog toga ja mislim da ovaj zakon, odnosno ovi zakoni koje je predložio uvaženi kolega Živković ne mogu dobiti podršku ni na nivou principa. Mi smo u Ustavnompravnoj komisiji imali, dakle sjednicu, bilo je prisutno pet članova Komisije, kao što vidite iz Izvještaja. Nije bilo kolega Jukića i Prodanovića koji su bili na službenom putu, kolege Kalabića i kolege Novakovića koji su bili odsutni. Uglavnom, bili su spriječeni da budu na Komisiji, takav je izvještaj sekretara Komisije. Ostali dio, dakle Komisija je bila u kvorumu, jednoglasno sa pet glasova „za“, bez glasova „protiv“ i bez „uzdržanih“ glasova, zauzela je stav da nijedan od ovih zakona ne treba podržati ni u principima i ja predlažem Parlamentu, odnosno Predstavničkom domu da prihvati izvještaje Komisije u pogledu oba zakona.

Toliko, hvala vam.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći je uvaženi zastupnik Momčilo Novaković.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Prvo, moram biti iskren da nije mi do kraja jasna namjera predlagača. Znači, nisam imao priliku ni da razgovaram s njim oko ovih zakona i zato neću govoriti o zakonima, ali ću reći o nekim drugim pitanjima koja su vezana za ove zakone. Naime, vidite, jednakost ovo ministarstvo jeste jednako uspješna zaštita ljudskih prava i izbjeglica, jeste jednako količina i uspješnost potrošenog novca, ne stoji. Jer, ako to stoji, onda stoji i Direkcija za evropske integracije ... jeste jednako brzina pridruživanja EU. Dakle, nije moguće, ne treba to biti razlog za neprihvatanje ovih zakona. Jer, jednostavno, uspješnost zaštite i povratka i izbjeglih i ljudskih prava nije vezano sa tim da li postoji ministarstvo ili ne, nego na koji način institucija koja se time bavi radi, u kojoj mjeri obavlja sa uspjehom taj posao i koju podršku ima od onog ko da novac. Dakle, to je suština, a ne da postoji ministarstvo ili ne postoji ministarstvo.

Sa te strane ako se posmatra, onda postavka da će Ministarstvo biti sve dotle dok ima izbjeglih i raseljenih lica, nema smisla. Ponavljam, pri tome da mi nije jasna u potpunosti namjera predlagača ali imam i pitanja na koja sam sebi nisam mogao odgovoriti i žao mi je što nisam prisustvovao ovoj sjednici Ustavnompravne komisije, mislim da je ovo jedina

Ustavnopravne komisije kojoj ja nisam prisustvovao. Naime, za zakon gospodina Huskića koji govori o izmjenama i dopunama Zakona o Službenom glasniku smo nekoliko mjeseci tražili stav Savjeta ministara, pa smo čekali, pa odlagali, pa ekonomske elemente tražili itd. pa hoćemo li uništiti ili nećemo instituciju itd. itd. A za dva zakona koja se tiču ključnih znači pitanja vezanih za funkcionisanje Ministarstava, nikome nije palo napamet da zatraži mišljenje Savjeta ministara, pa ma kakvo ono bilo! Ne znam ni da li je predlagač zakona bio prisutan na sjednici Ustavnopravne komisije. Ako nije bio, onda nikome nije palo napamet da odloži raspravu dok predlagač ne dođe da objasni motive. Radi se o zamjeniku predsjedavajućeg. Radi se o stranci koja čini parlamentarnu većinu ovde. I na kraju, evo ni danas nama nije palo napamet da o ovome ne raspravljamo jer nema predlagača, nego vodimo raspravu o ovom izvještaju Komisije bez prilike da predlagač objasni na bilo koji način šta mu je ideja sa ovim prijedlogom.

Ja mislim da nije dobro, ne zato što se radi o zamjeniku nego zato što se radi o kolegi poslaniku, da nije dobro da nismo dovoljno pažnje poklonili jednoj ponudi rešenja koje, naravno, evo očito je, nije prihvatljivo. I ne sporim da nije prihvatljivo. Ne sporim ni da ja sam u krivu zato što mislim da to što imamo Ministarstvo ne znači nam da smo uspjeli ljudska prava u ovoj zemlji podići na nivo na kome neko zavidi nama. Ja čak mislim da kad bi tako gledali, onda ili ovo ministarstvo ili ovi ljudi koji su na čelu tog ministarstva – trebaju da se zamisle zbog čega tamo sjede, ako nisu realizovali sve ono što se od njih očekivalo! Ali ja ne želim tako diskutovati, zato što mislim da nije namjera predlagača to. Dakle, bilo bi dobro kad bismo omogućili da predlagač pred ovim parlamentom kaže nekoliko riječi o ovom. Da li je to moguće ili nije, naravno zavisi od nas, kao što smo i maloprije govorili o onim mogućnostima. Možda imamo i ovdje mogućnost, ali naravno, to zavisi od svih nas ovde. Pa evo, to je jedan od mojih prijedloga da pokušamo da čovjek bar ovdje ako nije uspio na Komisiji, bar ovdje pokuša objasniti svoju ideju.

Hvala vam.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći je uvaženi zastupnik Slavko Jovičić.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Poštovani predsjedavajući, evo jedan dio gospodin Novaković je rekao. Dakle, nema predlagača i očito je da i jedan i drugi prijedlog zakona neće dobiti podršku ali barem je dobro kao inicijativa da razmišljamo šta ovo treba da doprinese da imamo više koristi i da ne radimo u korist vlastite štete. Pošto je očito, rekao sam, da neće dobiti podršku, onda ću i kraće govoriti. Dakle, svi smo rekli - hoćemo u EU. Moramo onda napraviti vrlo brzu strategiju. Hoće li to biti preko ministarstva, ne znam čega, direkcije ili svi se angažovati, i samo oči u Brisel. Tri stvari: ojačati ambasadu, ojačati tamo predstavnike u saradnji sa Evropskom komisijom i delegaciju sa NATO paktom. Nema preče, samo Brisel i, naravno, mi ovdje dobru logistiku. Ne mogu sad da govorim koji su to brojevi ljudi, raznih agencija, šta će nam sve trebati u tim promjenama i da krenemo. Dakle, to bi bila prva ona varijanta za zalaganje da postoji jedna institucija, evo gospodin Živković je predložio ministarstvo, naravno ne kao samostalno, ako ne bude ovo drugo ministarstvo prešlo u status direkcije.

E sad, druga stvar je naravno neće dobiti pitanje i postavljam jedno ključno pitanje: hoće li 10 ljudi, 100 ili 1.000 uslovljavati da ovo ministarstvo traje kao što je obaveza da traje Ministarstvo bezbjednosti za sva vremena, jer je bezbjednost dinamična, aktuelna kategorija i uvijek će biti interesantna. Zato ću tražiti od Parlamenta, odmah poslije pauze, imali smo mi raznih strategija - šta treba da uradimo mi svi zajedno i sve institucije, da kažemo ljudima koji žele da se vrate, a znamo koji su problemi, od obrazovanja, zdravstva, kuća, posla, sve mi to znamo. Ali hoće li, ponavljam, 100 ljudi evo, ili 1.000 koji se nikad neće vratiti a uvijek će govoriti, zaustavljati drugu priču o popisu stanovništva, recimo, o drugim nekim stvarima koje čekaju BiH, pa bile su ovde razne ankete, znate, razne organizacije nevladine, ovaj rekao vratiću se, dajte mi to i to, ovaj kaže neću nikada itd. Hoće li ova priča o povratku izbjeglica trajati još 50 godina ili ćemo mi reći: hajmo, ljudi, u nekom optimalnom vremenu, ima ljudi koji će se vratiti i u ovim teškim uslovima, ima koji neće se vratiti da im date preduzeća, zgrade, posao, da imaju svoje bolnice, neće ljudi. Ali mi nemamo tih podataka. Naravno, nije ovo priča da se ukine ovo Ministarstvo za izbjeglice i ljudska prava. Ono će uvijek biti problem. Ali ja pitam do kada, jer nas ono, možda bi bolje bilo da se ljudi ne uzdaju, pa da mi kažemo, evo, evo ne mora danas, za tri godine ovo ministarstvo ne postoji. Ja vjerujem da bi mi time pozvali narod, da bi opšta navala bila ko će sve riješiti svoje probleme koji ih pritišću, da se vrate. Pa može li ovaj parlament, ima li snage formirati barem jednu komisiju i da svaku drugu večer evo zakupimo program, ako ovi mediji ne daju i svaku večer, evo, ako ne vjeruju meni, neka vjeruju, valjda ima neki čovjek da mu vjeruju. Ljudi, Bošnjaci, vraćajte se u RS! Hrvati, vraćajte se u Posavinu! A vi da kažete: vraćajte se Srbi ovdje u Sarajevo! Može li to neko? Neko mi priča ovde na Parlamentu, ne znam ima li ovde pet novinara koji će ovo zabilježiti, oni jadni ljudi ne znaju, nemojte stalno Aneks VII, nismo ga ispoštovali ni u startnoj poziciji. Nikad nismo formirali fond za nadoknadu uništene imovine. Bio je zadatak, bila dužnost. Šta ćemo tim ljudima koji se neće nikad vratiti, a neko im uništio, nemaju se gdje vratiti. Može li im neko nadoknaditi imovinu itd.?

Dakle, ja zaista plediram – i kad čujem riječ ekspert naježim se, ne mogu sebi da dođem, jer u ovoj državi najviše eksperata ima za sve i svašta – hajmo mi obični poslanici, ljudi koji predstavljamo narod, sjesti poslije pauze i reći: povratak izbjeglica je glavni. Gospodine Belkiću, narod te voli, hajmo tamo gdje se trebaju vratiti, idemo zajedno i zovemo narod, tamo pet dana mi šator, postavimo šatorsko naselje, i zovemo ljude da se vrate, a ne oni da budu, nego mi. A ne, ovi objave tamo kupiće neka odijela administrativnoj našoj službi, oni što ... kaže, Slavuj, jesi li dobio danas novo odijelo. Pet novinara me srelo, a ja tri godine nisam kupio novo odijelo. Dokle će nas više slušivati svako živ. Odoh ja van dnevnog reda, a sve je dnevni red.

Dakle, molim vas, hajmo, ljudi, poslije godišnjeg odmora ove imati inicijative za razmišljanje. Evo, ja vam garantujem, ja idem šatorsko naselje formirati gdje vi kažete da se Bošnjaci ne vraćaju i zvati ih svaki da. Ali ozbiljno ih zvati, ne demagoški! Ali nemojte stalno držati tu priču kako nismo realizovali Aneks VII pa ne možemo sprovesti popis, pa ne možemo uraditi ovo, pa ne možemo uraditi ono, pa ne možemo parirati koliko nam treba škola, đaka.

(?)
/nije uključen mikrofoni/

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Molim. Dakle, ja govorim temperamentno iz duše što ja mislim; kome se to dopada, ali ja mislim da je ovo priča za sve prihvatljiva. Hajmo o mnogim stvarima tako raditi. U mnogim stvarima, gospodine Izetbegović, ja sam rekao da vas uvažavam. Pare? Hajmo se zadužiti, što smo se u svemu zadužili, hajmo svašta raditi da pomognemo narodu, ali da time ne rješava se samo pitanje evo Srbi ne daju RS i nisu se vratili Bošnjaci. Pa pita li iko što danas ...

NIKO LOZANČIĆ:

Vrijeme!

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

...živi 3% Srba.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Replika, uvažena zastupnica Azra Alajbegović.

AZRA ALAJBEGOVIĆ:

Predsjedavajući, dame i gospodo, ja bih zapravo to više nazvala jednim komentarom. Rekla bih, prvo, da se ovo ministarstvo zove Ministarstvo za ljudska prava, a onda, u drugom svom dijelu za izbjeglice. U našem Ustavu, jedno od ključnih ljudskih prava je pravo na dom. Pravo na dom znači pravo ovih milion i 100 hiljada izbjeglica na vlastiti dom. Da bi neko mogao da ostvari to svoje pravo na dom, mora da znači postoji određena pretpostavka, a to je održivi povratak. Održivi povratak podrazumijeva određen ekonomski osnov i određenu infrastrukturu, a to je zdravstvo, socijalna politika, obrazovanje, kultura itd.

Prema tome, postojanje ovog Ministarstva za ljudska prava je nešto što će apsolutno biti imperativ i u budućnosti i na putu BiH ka Evropi, zato što je BiH potpisnica, u svom putu ka Evropi, čitavog niza međunarodnih konvencija o ljudskim pravima. Mi inače zbog specifične situacije u ovom domu i u državi u datom trenutku nemamo priliku da razgovaramo o ljudskim pravima na način na koji će to, vjerovatno, naša buduća generacija moći razgovarati. Ali ja odgovorno tvrdim ... da su ljudska prava u ovoj zemlji trenutno u jednoj specifičnoj situaciji, ne bih htjela sad da kažem pozitivnoj ili negativnoj, svi mi živimo svoje privatne živote i znamo kako to izgledaju ljudska prava naših susjeda, naših komšija, naših kolega, pa i nas samih, u nekim segmentima života i mislim da ovo ministarstvo apsolutno sa cjelokupnom svojom infrastrukturom ima svoj puni kapacitet da nastavi raditi i da ostane trajno Ministarstvo za ljudska prava, jer ljudska prava su osnov demokracije i ona će sigurno ako želimo u tu Evropu, Evropa će nametnuti da o ljudskim pravima još više razmišljamo.

A što se tiče namjere predlagača, postoje obrazloženja na stranicama 5 i 7 i jednog i drugog zakona koji sasvim jasno, bez obzira na prisustvo gospodina kolege Živkovića sa današnje sjednice, apsolutno je obrazloženje nešto što postoji i mislim da je vrlo konkretno kazano.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Slijedeća je, za ispravak netočnog navoda, prijavljena uvažena zastupnica Azra Hadžiahmetović.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Pa evo, kolega Jovičić je pomenuo u par navrata da većina ovih ljudi neće da se vrati itd. Ja hoću samo da kažem da sam baratala oficijelnim podacima, tačno kvantificiranim zahtjevima, dakle ljudi koji hoće da se vrate, broju stambenih jedinica, broju ljudi, broju porodica koje žive u kolektivnom smještaju itd., odnosno broj onih koji čekaju. U tom smislu dobar dio diskusije kolege Jovičića je, da kažem, na neki način u drugom planu u odnosu na podatke, oficijelne podatke. Dakle, ja ne govorim o onima koji prave svoj izbor. Drugo, ja bih se potpuno složila sa kolegom Jovičićem da omogućimo što je moguće prije uslove da ko god želi da se vrati, da se što prije vrati i da ukinemo odmah Ministarstvo za izbjeglice. Ako zaista postoji volja, opšta, ovde u ovom parlamentu, evo, mi se stavljamo na raspolaganje da je što prije realiziramo, a prijedlog koji je kolega Jovičić pomenuo u kontekstu i finansiranja povratka, da bismo to realizirali, ja predlažem da to bude prilog za pripremu nacrtu budžeta za 2009. godinu.

Hvala lijepo.

NIKO LOZANČIĆ:

Ima li još replika na pristup gospodina? Ima.

Evo uvaženi zastupnik Ajanović.

EKREM AJANOVIĆ:

Ma, ja ovom mom kolegi i prijatelju ne smijem više ponavljati, čovjeku koji je iste godine, istog dana, iste večeri bio u ovoj sali kad smo donosili nezavisnost, da ne bih njemu pravio neke probleme, oprosti molim te, da ne bi njemu pravio neke probleme, ali to je jedna činjenica. Ja nisam pristalica razmišljanja da ljudi neće da se vrate. Ja lično mislim da mi nismo dovoljno učinili napora da se ljudi vrate. Ja sam bio u ovoj komisiji, hajde, zvala se, čini mi se, Komisija za povratak izbjeglica i raseljenih lica u Parlamentu Federacije i u jednoj delegaciji išli smo u Brčko. I kad sam došao prvi put u Brčko, normalno veći dio Brčkog je bio razrušen. Ljudi su u jednom kraju govorili da se neće vratiti, u drugom kraju da se neće vratiti jer postoji psihološki momenat kod ljudi, a prošle godine otišao sam privatno u Brčko da vidim kako to sve ide i onda sam se zadivio koliko su ljudi htjeli i koliko su mogli da se vrate. I to je primjer zapravo da ljudi hoće da se vrate, kad im se stvore određeni uvjeti za povratak ... će reći, normalno, da u Distriktu Brčkom plata sudije je bila 3.000 maraka ili doktora 4.000 ili 3.500 maraka, a u ovim drugim dijelovima to nije urađeno. Ipak, i u drugim dijelovima i Federacije i Republike BiH, različit je povratak u različita mjesta i to se tačno može vidjeti gdje postoji zapravo opstrukcija, a gdje nema opstrukcije. Sa jednim čovjekom, sa izborom samo jednog čovjeka za načelnika Opštine Doboj, preko 13.000 ljudi za period njegovog mandata se je vratilo Bošnjaka u Doboj.

Isto tako, za vrijeme jednog čovjeka, načelnika Opštine Tešanj, nije se moglo vratiti 13.000 Srba jer njih nije nikad bilo toliko u Tešnju ali, većina onih koji imaju namjeru da se

vrata, vratili su se, ali je uvjet bio da se ljudi vrata da im dadnemo mogućnost života, ... rada. I u ustanovi u kojoj ja radim, svi koji su se vratili, dobili su posao, a to je bila obaveza, zakonska obaveza svih preduzeća i svih ustanova da moraju obezbijediti povratnicima radna mjesta kada se vrata. Moja žena je radila u Doboju u Prosvjetno-pedagoškom zavodu, ona je doktor znanosti, ali je bila spremna da se vrati u Doboj na svoje radno mjesto.

NIKO LOZANČIĆ:

Vrijeme!

EKREM AJANOVIĆ:

Normalno, nije joj obezbijeđeno, tražila je na drugom mjestu itd. Znači, da skratim, da završim, ljudi hoće da se vrata ako mi dovoljno dadnemo mogućnosti da se ljudi vrata.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi zastupnik Jovičić: odgovor.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Prvo, uvaženom profesoru. Ne bih volio da se ono vrijeme pomene nikad više. U onoj državi kad smo bili, propala, sad je hajmo graditi. Dakle, sasvim drugačija priča. Propala ona, sad gradimo nešto drugo. Jesmo i tada bili, to je tačno, evo i sad smo.

E sad, ja nisam rekao mnogi neće, jer mnogi može biti od 100, ali ne znam da li od milion i 100 hiljada, jer ne znam da li ima toliko. Ja bih volio da znam približno, pa kažem: ti hoće, ovi neće. I ti koji hoće, ako ste me pravilno razumjeli, da ih svaki dan zovem i ja tamo budem. Da mi to bude važniji posao nego ovde, hoću li govoriti pet puta ili jednom. Jer to je korisnije.

Dakle, ja sam samo govorio u kontekstu toga da ovo odugovlačenje povratka za 50 narednih godina spriječiće druge aktivnosti, a to je i popis stanovništva i drugo nešto što mi insistiramo i evropski kriteriji i principi i šta sve moramo u međuvremenu uraditi, ja sam u tom kontekstu govorio. Ja bih volio da znam, ne možemo mi nikad znati tačno, ali približno 50 hiljada hoće da se vrati. Možemo li mi za dvije godine vratiti 50 hiljada ljudi da imamo tu strategiju. Pa dobro, kažem ja sad brojeve, neću ja sad licitirati, ali evo. Možemo li tim ljudima omogućiti? Možemo li tim koji neće nikad, a znamo da se neće vratiti, nadoknaditi uništenu imovinu preko tog fonda? Možemo li rešavati te probleme? Ja sam za to. I ono što želim uvaženoj profesorici koju uvažavam, naravno Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice. Profesorice, jednom, mislim, ne morate se složiti sa mnom. Nijedna institucija neće štititi ljudska prava, zvalo se ono ministarstvo, direkcija, parlament, nego mi, ljudi koji predstavljamo ljude, kršimo najviše njihova ljudska prava. Mi ih kršimo. Zvala se ono ministarstvo, Savjet ministara, parlament, ma niko tim ljudima neće štititi ljudska prava, nego mi svojim nečinjenjem i pogrešnim činjenjem na mnogim stvarima kršimo ta ljudska prava. Zato, dok nije postojalo to ministarstvo, bila su poštovana ljudska prava u ovoj državi. Moglo se je svašta raditi, barem u onom sistemu o kojem je profesor govorio.

Zato vas molim, nisam ja u tom kontekstu govorio da to ne treba biti ministarstvo. Može biti neka institucija, kako god ga mi nazovemo. Naravno da neće postići se ovde konsenzus i dogovor da se ovo danas riješi, ali mogli smo ostaviti u proceduri da vidimo šta Savjet ministara misli, pa da i njih preko ovoga razmišljanja pritisnemo da se ovo rješava, i pitanje izbjeglica i ovih evropskih integracija za koje smo svi – nema odustajanja na tom putu, nema prekida.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi zastupnik Izetbegović: replika.

BAKIR IZETBEGOVIĆ:

Dakle, rano je govoriti o tome da se ukine Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice. To je najveći problem ove zemlje koji se smanjuje sa udaljavanjem od vremena rata, ali i dalje je jako izražen i dalje ima potrebu jake organizacije i sredstava kojima će ta organizacija biti praćena. Da dajemo jedan milion, kao što je to do sada bilo, gospodine Jovičiću, ovome ministarstvu, onda ne bi bilo dovoljno i 500 godina da vratimo izbjeglice, a kamo li 50! Mislim, lijepe riječi, hajmo šatore, hajmo na teren, ali onda damo jedan milion za povratak za najozbiljniji problem, jer u ovoj zemlji je 2,2, znači pola stanovništva ove zemlje doživjelo, to je onaj obični narod, znate, koji je nenaoružan, koji je živio svoje mirne male živote, oni su doživjeli da im neka vojska dođe na vrata i da ih istjera napolje i da nekog siluje i da nekog ubije. I onda se puno nas pravilo ovde ludim poslije rata i nadali smo se da će biti ono *ko je šta jamio, jamio* i da se to jedanput segregira, razdvoji. A to je bilo nepravilno. To je bilo ružno. To nije uredu tako raditi. Onda smo davali mala sredstva u budžete, mala izdvajanja. Sad će biti predložena strategija, inovirana strategija povratka, i mi se o ovome ozbiljnom pitanju možemo ozbiljno posvetiti i ozbiljna sredstva za njega izdvojiti. Mi to možemo sad.

U Federaciji je u prošloj godini 2% iz Budžeta izdvojeno za povratak, multietičan povratak i 10% od svega što dođe kroz privatizaciju. A to može donositi nekih pola milijarde godišnje. Na bazi četiri godine to nam može biti 2 milijarde i ako još nešto izdvojimo iz RS, iz ... države i možemo doći do 5-6 milijardi sredstava i ozbiljno pomoći ovim 130 hiljada ljudi koji se, 130 hiljada. Samo 40 hiljada kuća po 20-25 hiljada je jedna milijarda. Mi to možemo ovaj put uraditi, mi smo dužni to uraditi. I treba nam, normalno, ministarstvo za evropske integracije i treba nam ministarstvo za poljoprivredu i treba nam ministarstvo za obrazovanje, kulturu, mlade, tehnologije i tako, sve to mi možemo uraditi, i treba nam popis i popis nam treba. I treba nam da provedemo onu Odluku o konstitutivnosti naroda, pa da se i Srbi vrate u vlast u Federaciju, svaku opštinu, da se Bošnjaci vrate i Hrvati vrate, ako ima dobru volju da ... da ljudima, a ne samo da pričamo i da se falimo, onda da damo jedan miliončić za te svrhe godišnje Ministarstvu za izbjeglice. I treba nam taj Aneks VII i tako. Sve to ovoj zemlji treba. I ako smo mi odgovorni ljudi i dobronamjerni ljudi, mi ćemo to sve uraditi, ne samo nešto od toga probrati. Dakle, mislim da je ova rokada direkcija za ministarstvo preuranjena i da mi trebamo razmisliti o tome da zaista napravimo tri ministarstva, tri ministarstva da napravimo i da Zakon o Vijeću ministara dopunimo time. Mi ćemo zasad biti za Izvještaj Komisije i protiv ovakve banalne rokade.

NIKO LOZANČIĆ:

Uvaženi zastupnik Novaković. Je li replika ili rasprava?

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Replika, replika.

NIKO LOZANČIĆ:

Izvolite.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Pa, možda sam trebao pustiti gospodina Kadrića pa da svi iz Stranke za BiH govore, pa tek onda da se javim s obzirom da je očito zadatak ovdje odbrana ministra, a ne nešto drugo.

Dakle, evo, ima, tu je ministar, ja bih volio da znam: koliko od odobrenih sredstava u budžetu ove godine je potrošeno za prvih šest mjeseci na programe za povratak? Kažem, tu je ministar, ja bih volio sad da mi ministar odgovori koliko je, pa da vidimo je li problem u odobrenim sredstvima ili u projektima. Pa bi onda mogli i dalje razvući i ovu priču ali, ponavljam, mislim da smo otišli u drugom pravcu. Ovdje smo imali dva zakona koji govore o nečem sasvim drugom, mi smo počeli da pričamo o problemu povratka, povratka izbjeglih i raseljenih lica. Ja molim predsjedavajućeg da usmjeri ovu diskusiju na zakone i ništa drugo.

Dakle, imamo Izvještaj Komisije, Izvještaj Komisije je jasan. Ako smo za, protiv, nije problem nikakav i da idemo dalje.

NIKO LOZANČIĆ:

Evo, sve vas molim samo raspravljajte o točkama dnevnog reda, nemojte ni o čemu drugom. Je li uredu? Hoćete poštovati? E, hvala vam lijepo.

Sljedeći, ima li replika još? Nema. Idemo sad dalje, idemo sad dalje u rasprave. Sljedeći je prijavljeni uvaženi zastupnik Genjac, pa sljedeći je uvaženi zastupnik Dokić, pa sljedeći Huskić, pa Bećirović, pa Raguž, pa Kadrić.

HALID GENJAC:

Poštovani predsjedavajući, uvažene kolegice, kolege, cijenjeni gosti, ja ću dakle govoriti o principima zakona, jer to je na dnevnom redu. Ovaj princip na kome je zasnovan i jedan i drugi zakon u sebi sadrži dva zahvata: ukidanje jednog ministarstva, zamjenu tog ministarstva novim ministarstvom i uspostavu novog ministarstva. Ja sam protiv sva tri principa i na Ustavno-pravnoj komisiji čak mi nije ni trebao stav Vijeća ministara o tome, jer imam dovoljno pretpostavki i informacija da kreiram svoj stav. Naime, o tome da li treba ukinuti Ministarstvo za ljudska prava već je dovoljno govoreno. Ja bih samo istakao da ne vidim ni u čemu problem, dokle god postoji kršenje ljudskih prava u BiH, da postoji Ministarstvo ljudskih prava. Ne vidim potrebu da se ograničava.

Međutim, zadržat ću se nešto više na principu uvođenja novog ministarstva za evropske integracije. Mislim da je važno imati u vidu šta to znači i kakva je praksa, a pogotovo otkloniti moguće pretpostavke da odnos prema ministarstvu za evropske integracije i njegovoj uspostavi znači odnos prema evropskim integracijama. To ni u kom slučaju nije tačno. Naime, samo da

praksu preletimo u regionu: Srbija ima potpredsjednika Vlade zaduženog za evropske integracije i Kancelariju za pridruživanje; Crna Gora ima isto; Makedonija ima isto; Slovenija, ja, u statusu u kome smo mi trenutno, kad je bila imala ministra i vladin ured, dakle isto; Hrvatska ima situaciju, znate, spojenog Ministarstva vanjskih poslova i Evropskih integracija i samo Albanija koja je otprilike negdje slična na statusu kao što smo i mi prema evropskim integracijama, samo Albanija u regionu u Jugoistočnoj Evropi i samo Albanija od zemalja obuhvaćenim procesom stabilizacije i pridruživanja ima Ministarstvo. Zašto je ovo važno da napomenem? Važno je, ja se potpuno slažem, da broj potrošenih novaca i postojanje ministarstava nije garancija da određeni resor će biti sproveden, ali postojanje ministra za određeni resor, za određenu oblast u nekoj državi, pokazuje, prvo, značaj koji se pridaje tom pitanju i, drugo, omogućava komunikaciju i sa i u pitanjima iz te oblasti na visokoj političkoj poziciji ministra.

Dakle, kad je u pitanju Ministarstvo ljudskih prava, to je naša situacija, e, kad su u pitanju evropske integracije, mi imamo Direkciju za evropske integracije koja je operativni partner Evropske komisije, a predsjedavajući Vijeća ministara je zadužen za pitanja evropskih integracija tako da mi na najvišoj poziciji u Vijeću ministara imamo zaduženog člana Vijeća ministara za evropske integracije po pitanju koordinacije. Prema tome, naš model, naš model u ostalom i iz onoga što radi Direkcija i kako radi Direkcija, mislim da je dobar model, ali potpuno se slažem da, dakle, ne prihvatajući ove principe, dakle, jer mislim da nije pogođen princip, da ovo treba da bude povod da razmislimo o tome kako da se riješe obaveze, recimo, uvođenja ministarstva poljoprivrede budući da je to oblast koja pokriva 40% pitanja iz EZ i jednostavno mi bez tog ministarstva nećemo moći učiniti presudan korak prema evropskim integracijama, slično je i sa ministarstvom nauke i tehnologije, tako da mislim da je razumna priča i razumno je nastojanje da se otvore teme oko Vijeća ministara, ali principi na kome je to učinjeno, mislim da su iz dovoljno pokazanih razloga, da nisu dobri.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem uvaženom zastupniku.

Sljedeći je prijavljen uvaženi zastupnik Branko Dokić.

BRANKO DOKIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja ću nastojati da ne odem daleko od tačke dnevnog reda, iako ću morati malo. Taj dio će biti ustvari replike, povezaću diskusiju i replike. Mislim da su ovdje potpuno pomiješane teze onih koji evo i osporavaju ova dva zakona, pa čak bih rekao i da je Ustavnopravna komisija bila veoma neprincipijelna kad nije prihvatila principe. Ja ne vidim koji to principi nisu zadovoljeni da se evo pitanja ljudskih prava i izbjeglica tretiraju i rješavaju kroz ovu direkciju, a ne kroz ministarstvo. Ja se još ne opredjeljujem jesam li za ili protiv, nego samo postavljam pitanje - Šta je to neprincipijelno da to bude tako i šta je to neprincipijelno da umjesto Direkcije za evropske integracije imamo 'Ministarstvo za evropske integracije' kad smo ga već imali?

Dio mog izlaganja koji se odnosi na repliku bi mogao da bude i u onom smislu, čini mi se, da mi skoro i da nemamo pravo i, nažalost, i ovdje u Parlamentu da govorimo o ljudskim pravima. Za ovo ne optužujem uopšte ministra koji ovdje sjedi, najmanje je kriv. Mi podstičemo, postičemo, nekad kršenje ljudskih prava ili ne reagujemo, dajemo za pravo nekom da krši ljudska

prava, ne bih sad otvarao vrlo konkretno ta pitanja. Pitanje postojanja Ministarstva, sad ću se vratiti na meritum stvari, ne treba uopšte postavljati u kontekst postojanja, ili borbe za povratak izbjeglica, ili ravnodušno gledajući na tu stvar. Iz ovih prethodnih diskusija, ispalo je da se kolege iz Federacije bore za to ministarstvo jer im je stalo do povratka izbjeglica, a iz RS obrnuto. Molim vas, pogledajte činjenice pa ćete vidjeti da stvari ne stoje tako. Ja postavljam pitanje - Da li iko od Srba ima pravo da ne dramatizuje pitanje povratka Srba u Federaciju? Ako su evo ove činjenice koje je izrekao juče i u novinama napisano upravo službenik, državni službenik iz Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice, koji kaže - da je samo 2% Srba u Federaciji BiH, da ih je prije rata na ovom području bilo skoro pa 30%, da, na primjer, u Sarajevu u kome je prije rata živjelo 160 hiljada Srba da ih danas ima 7 hiljada. Dakle, evo, ovo je izrečeno od strane službenika, državnog službenika Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice. Da u Predstavničkom domu Federalnog parlamenta su samo dva Srbina itd.

Sve su ovo argumenti, alarmantne informacije da mi kažemo - evo, Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice je potrebno da bi se omogućilo to. Ali nije stvar u tome. Mi moramo da počemo od jedne činjenice da nastup poslanika iz Ministarstva, iz Stranke za BiH je sasvim ljudski. Jer ova inicijativa, neću reći da je to kao što je kolega Novaković rekao *odbrana ministra*, ali ovakve inicijative se pokreću ili na kraju jednog mandata ili na početku jednog mandata. I ja moram priznati da je to za mene taj pristup ljudski. Dakle, ništa nisam novo rekao, pogledajte druge zemlje i u našem okruženju. Svaka nova vlada je promjena i zakona o ministarstvima. Ja sam se javio upravo zbog toga. Vi dobro znate ... da su narušene neke odredbe Zakona o ministarstvima BiH u Savjetu ministara BiH onda kada smo uveli, odnosno kada ste vi ovdje u Parlamentu – ja sam tada bio u Savjetu ministara – izglasali Zakon o odbrani kojim je formirano Ministarstvo za odbranu. I tada je narušen onaj odnos ministarstva djeljiv sa tri. Postoji i odluka u kojoj je rečeno da će se u narednom periodu, najkasnije do kraja mandata, taj broj ministarstava dovesti taj odnos da bude djeljiv sa tri, što znači da se ili smanjuje za jedan ili povećava za dva, ja se opet ne opredjeljujem šta je. Mi tu obavezu nismo ispunili još uvijek.

I stoga je moj prijedlog danas da se, evo, tragom ove inicijative ova dva zakona, ovo pitanje vrati Savjetu ministara, dakle, da ovo bude jedna dobra inicijativa za ovakav pristup i odnos i da Savjet ministara se očituje ne samo o ovom prijedlogu kolege Živkovića već o kompletnoj situaciji broja ministarstava u Savjetu ministara. O tome bi se zaista moglo puno diskutovati, ali neću sad da vam uzimam vrijeme i onako smo, čini mi se, nepotrebno potrošili i o ovom pitanju dosta vremena.

Hvala vam lijepo.

NIKO LOZANČIĆ:

Replika, ... uvažena zastupnica Azra Hadžiahmetović.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Evo, već drugi put, naravno u različitom kontekstu, pomenuta je stranka, odnosno poslanici Stranke za BiH koji navodno brane svog ministra. Ja hoću da negiram takve kvalifikacije jer ukoliko one stoje onda bi ovaj prijedlog, odnosno ova dva prijedloga trebalo da tumačimo kao napad na ministra za ljudska prava i izbjeglice. Ja vas lijepo molim, ovdje smo se koristili argumentima, niko nije pominjao ministra, koristili smo se argumentima koji su se odnosili na jednu i drugu materiju koju prijedlozi zakona ovdje regulišu i molim vas da diskusiju

ne navodite na onaj teren gdje mu nije mjesto. A to što se stranka uključila aktivno u ovakve priče, ja upućujem sve one koji ne znaju da pročitaju Platformu SBiH.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Pa koga interesuje.

NIKO LOZANČIĆ:

Sljedeći je. Ima li potrebe? Nema potrebe uvažena zastupnica.

Sljedeći je za raspravu prijavljen uvaženi zastupnik Adem Huskić.

ADEM HUSKIĆ:

Predsjedavajući, ja se zahvaljujem.

U skladu sa ovim što je šefica kluba rekla, ja odustajem od diskusije.

NIKO LOZANČIĆ:

Hvala i Vama.

Sljedeći je prijavljen uvaženi zastupnik Denis Bećirović.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Dobro, ja sam jedini koji se u okviru ove tačke ... javlja u ime Kluba SDP-a, pa da kažemo nekoliko riječi. Naime, dosadašnji dio ove rasprave predstavlja, čini mi se, kataloški primjer kako gubimo vrijeme ni u šta. I s te strane, iako ovaj zakon, evo, svi su rekli da nema šanse da prođe, čestitam SNSD-u da je uspio da animira ovoliko poslanika u ovoj diskusiji i da se otvori ovakva rasprava. Po mom mišljenju, nije trebala ovolika lavina rasprava, zato što su svi svjesni i to su istakli u svojim diskusijama, ovaj zakon nema šanse, teoretske šanse da dobije prolaznu većinu, pa se otuda i postavlja pitanje - Šta će tolika rasprava o nečemu za šta su svi na početku konstatovali da nema šanse da prođe? No, hajde da to sad stavimo u stranu. Interesantno je da za ovaj prijedlog zakona mi nemamo nikakav stav Vijeća ministara BiH. Zašto?

Druga stvar je, mislim da bi čitavu ovu priču, pogotovo na ovu temu, trebalo dodatno uozbiljiti na način kada to predlažu poslanici iz opozicije, to je druga stvar; ali, kada se predlažu zakonski projekti iz reda onih koji čine parlamentarnu većinu, ja mislim, da bi bilo dobro prije nego što to dođe u Parlament da se pokuša naći neki konsenzus unutar onih koji čine parlamentarnu većinu i bez kojih ne može ništa biti usvojeno. To onda ima ozbiljnu notu, ovako možemo pričati u nedogled bez ikakvog efekta. Gubrimo samo vrijeme u tom slučaju.

Mi ovdje imali smo priliku da vidimo i ovo mišljenje Ustavnopravne komisije, interesantno je. Ja moram reći da je to, ne znam je li prvi put, ali je zaista rijedak slučaj da jedan zakonski prijedlog čak nema na toj komisiji nijedan glas suzdržan. Svi su bili protiv prema ovome šta je dostavljeno poslanicima. Međutim, dakle, iako ovaj zakon, evo, svi su rekli da nema šansu da prođe, ja mislim da iz teksta ova dva zakona proizilazi nekoliko zaključaka ili

možda indirektnih poruka s kojima moram reći da se ja u nekima i slažem. I reći ću gdje se slažem. Kada je riječ o brisanju i ukidanju samog Ministarstva za ljudska prava protiv sam toga i razloga je zaista dosta, ja bih naveo samo nekoliko. BiH je od svih evropskih zemalja vjerovatno, ne vjerovatno već sigurno zemlja u kojoj posljednje dvije decenije su napravljeni najstrašniji oblici kršenja ljudskih prava. Ja moram reći da se i dalje ta ljudska prava u različitim oblastima društva krše što pokazuju i brojni izvještaji i domaćih i stranih agencija koje se bave tom problematikom. Stoga mislim da ovo ministarstvo treba ojačati i pokušati napraviti od ovog ministarstva jedno funkcionalnije ministarstvo. Ako je, naglašavam ovo *ako je*, indirektna ova poruka ovog prijedloga zakona da ovo ministarstvo ne funkcioniše, tu u tom slučaju, ja moram reći da se slažem sa kolegama iz SNSD-a, jer ovo ministarstvo zaista ne funkcioniše. Mislim da tu treba praviti uvijek razliku između onog šta se zovu potrebe ove zemlje i onoga šta je konkretno kako to funkcioniše. U ovom slučaju, BiH ima potrebu za jednim ovakvim ministarstvom, ali je evidentno da to ministarstvo ne funkcioniše i da ne bi bilo replika da li funkcioniše ili ne funkcioniše, evo ja ne moram iznositi svoje lično mišljenje, pozvao bih se ovaj puta na mišljenje nevladinih organizacija, posebno Centra civilnih inicijativa koji zaista sistematično i ozbiljno prati rad Parlamenta i Vijeća ministara. Mislim da su od koristi i Parlamentu i Vijeću ministara pa ćemo vidjeti da ovo ministarstvo ustvari nije realiziralo prema onom prošlom izvještaju samo za prošlu godinu ni 10%, 20% od onoga što je samo planiralo, što svakako nije dobra poruka. U tom dijelu, dakle, kao jedna indirektna poruka ovog zakona da ovo ne funkcioniše, tu ja moram reći da podržavam.

Drugu stvar koju podržavam u ovom zakonskom projektu jeste ovo ministarstvo za evropske integracije. Ja mislim da treba takvo ministarstvo BiH. Podržavam da se ono formira, mislim da ono ima svoju ulogu i svoj smisao i svakako mislim da to ne treba raditi na način da se ukida Ministarstvo za ljudska prava. To treba uraditi vjerovatno na jedan drugačiji način kako bi BiH mogla što efikasnije ulaziti u ovaj proces približavanja BiH ka EU. Ako je indirektna poruka ovog zakona da treba ozbiljno početi razmišljati o tome da se formiraju neka nova ministarstva koja su evidentno sada državi potrebna na njenom putu ka EU, i u tom slučaju mislimo da to treba uraditi jer, ako imamo istinsko opredjeljenje da ubrzamo taj proces, nama ne samo da je potrebno ovo ministarstvo evropskih integracija, potrebno nam je prije svega ministarstvo poljoprivrede. Nije nam nepoznato da je 40% do 45% budžeta EU vezano za poljoprivredu i to je svakako nešto što je urgentna potreba naše države. Potrebno nam je sigurno i ministarstvo obrazovanja, nauke možda i ministarstvo neko novo privrede i zapošljavanja po uzoru na Irsku koja je 80-tih godina imala stopu nezaposlenosti od 18%, a 2005. imala je 4%. Zašto ne koristiti eventualno iskustva i onih zemalja gdje su zaista efekti se pokazali kao dobri? Ja moram reći, dakle, da jasno je da ovo neće proći, ali nekoliko poruka iz ovog, iz ova dva prijedloga zakona koji su jako vezani, treba izvući, bilo bi dobro. I to je moja završnica ove diskusije i ja bih predložio jedan zaključak.

'Predlažem svim političkim strankama koje čine parlamentarnu većinu u Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine BiH da o ovako ozbiljnim pitanjima pokušaju se vratiti na ono šta je tih šest političkih stranaka potpisalo prije dvije godine kada je obrazovalo ovu parlamentarnu većinu.'

Podsjećam, jedna od tačaka glasila je - Donijeti ustavna rješenja koja će uspostaviti funkcionalnu i modernu BiH, sa evropskim standardima. Dakle, čitavu priču bi trebalo vratiti na to polazište, na ono šta su programski ciljevi aktuelne parlamentarne većine i pokušati zaista doći do rješenja koja će uistinu činiti funkcionalnu i modernu BiH. Formiranje ministarstva za

evropske integracije je jedan dio tog procesa da se ova zemlja učini modernom i funkcionalnom, ali sasvim sigurno da ovo pitanje ne treba rješavati parcijalno već donijeti onako kako je i predviđeno: jedan cjelovit projekt koji bi BiH napravio funkcionalnom državom koja bi mnogo brže išla ka EU o čemu ćemo evo sutra imati i posebnu plenarnu sjednicu.

Zahvaljujem.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem ja Vama.

Sljedeći je prijavljen uvaženi zastupnik Martin Raguž.

MARTIN RAGUŽ:

Evo, zahvaljujem se.

Znači, neki od nas stvarno racionalno i strpljivo evo pratimo raspravu i čekamo sve, ali kako rasprava poprima i druge konotacije od onih koje su pokrenute ovim prijedlogom zakona, onda čovjek ne može a da ne kaže nekoliko stvari. Prva, ja osobno nemam problem ako to predloži gospodin Živković kao član Kolegija, kao zastupnik, a ne bi ni mi svi trebali imati problem da zastupnici predlažu zakone, bez obzira jesu li iz pozicije, opozicije. Dosta je prigovora da nemamo inicijativu, da smo neaktivni. Ja u suštini pozdravljam svaku zakonodavnu inicijativu od svakog zastupnika i od svakog kluba.

Drugo, također nemam osobno problem i volio bih da je gospodin Živković tu, da je obrazložio i na Ustavnompravnoj komisiji, nažalost nije iz opravdanih razloga ni danas, ali to ne znači da treba zakon odgađati i ne raspravljati o njemu.

E sada postavlja se pitanje - ako Ministarstvo nije učinkovito - a ja ne mogu ovdje prihvatiti tu priču zato što nismo raspravili je li učinkovito ili nije!? I nije to na dnevnom redu i nisam za to da se u raspravi o zakonu onda provlače takve teze i izvlače zaključci za javnost i određene političke sugestije iz tog izvlače. Nisam apsolutno za to, ne samo zato što je tu ministar koji sluša nego zato što mislim i da nije efikasno to, nije razlog da se ono ukida. Nego se onda potežu druge političke mjere u tim situacijama. Znači tu, zato sam se javio, to je prva stvar.

I druga stvar, nedostatak određene vrste organiziranosti i strategije ne znači da se mora dokidati forma. A ja ću sad biti malo subjektivan. Bio sam prvi ministar ove zemlje za ljudska prava i izbjeglice, prije nego što je jedan međunarodni i širi projekt došao 2000. na vlast i za četiri mjeseca smo napravili ovo ministarstvo i sve ove institucije: Fond za povratak, Komisiju, infrastrukturu, strategiju i sve. Nakon blokade Vijeća ministara koja je trajala pola godine i nakon činjenice da je tadašnje Vijeće ministara imalo samo tri ministarstva i dva kopredsjedavajuća i ovu zemlju držalo u status quo i blokadi ko sad. I šta sad mi želimo? Želimo li stvari vraćati na tih osam godina ranije kad smo mukotrpno neke stvari deblokirali ili želimo gledati naprijed? To ozbiljno pitam sve nas.

Druga stvar, egzistencijalno pitanje ove zemlje su ljudska prava i izbjeglice. Smisao uopće postojanja ove zemlje nakon katarze i kataklizme koja se desila kad je preko 50% ljudi nestalo iz svojih domova, otišlo. Pa, gospodo, dajte malo da se zamislimo nad ovom pričom. I ta priča se ne može završiti za godinu, dvije, dokidanju i tako to je, to je uopće smisao dok god i

jedna osoba želi da se vrati bilo gdje, u Federaciju; slažem se s gospodinom Dokićem i ovo nije ministarstvo za povratak Bošnjaka i Hrvata u RS, nego za povratak sviju i svugdje, I tako je postavljeno. Znači, ne može se završiti priča.

Vi znate da stvari ovdje nisu jednostavne i kad je članak V Ustava točka 3. rekao da Predsjedništvu daje mandat, predsjedatelju Vijeća, a Vijeće ministara, predsjedatelj imenuje ministre, tad su bili samo ministar vanjskih poslova, vanjske trgovine i civilnih poslova do danas kad imamo deset. I, naravno, naruši se evo i struktura i neki odnosi i to ne znači da na tom treba stati, ali treba nam ozbiljna rasprava. Šta nam treba da bi država mogla ići u Evropu? I šta bi država ova trebala ne samo da ide u Evropu nego da pokreće i vlastite resurse? Nažalost, ne pokrećemo ih i o tome bi trebalo ozbiljno porazgovarati. Ali je činjenica da u 100 i nešto zemalja u svijetu postoje državljani ove zemlje koji su u statusu izbjeglice. I da se to ne može preko noći podvući crta i reći - sad je dosta, povratak je gotov, ovi se nisu htjeli vratiti itd.

Znači, ima puno stvari vezano za ovo pitanje. Trebalo bi na neki način razgovarati argumentirano, ne vraćati stvari nazad, gledati naprijed. Svi imaju dovoljno prostora, i entiteti i drugi politički subjekti i stranke da se odnose kvalitetno prema ovome, ali ova zemlja, ako želi osigurati neku vrstu pomirenja i povjerenja međusobnog, ne bi trebala preko noći i preko koljena vraćati stvari nazad nego gledati naprijed.

Evo, hvala, i zato sam bio, iz tog razloga sam, gospodine Dokiću, ne iz razloga neprincipijelnosti, baš iz razloga principijelnosti bio protiv principa ovog zakona i evo dužan sam to reći, ne nisu usmjereni ni protiv ... ni protiv dobrih namjera, nego iz činjenice. Ministarstvo? Znae, nije isto ministarstvo i direkcija, ministarstvo može biti predlagač zakona, može donositi određene odluke i mjere iz vlastite nadležnosti i mimo Vijeća ministara i mimo ovog doma i treba da donosi što više i da rješava otvorena pitanja. Direkcija, nažalost, ne može, nema taj status ni po Ustavu ni po zakonu, tako da u ovom trenutku, mislim, da svi argumenti pokazuju da će nam još dugo vremena trebati, ja bih volio da se te okolnosti steknu što prije, ne samo za izbjeglice nego za čitav prostor ljudskih prava u ovoj zemlji – odgovorno ministarstvo i odgovorno Vijeće ministara.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Sljedeći je prijavljen uvaženi zastupnik Remzija Kadrić i ja još imam prijavljenog uvaženog zastupnika Jerka Ivankovića Lijanovića.

REMZIJA KADRIĆ:

Zahvaljujem se, predsjedavajući.

Ja ću zaista kratko. To je više bila, ja sam se ranije javljao, kao neka replika na izlaganje, stavove poslanika Novakovića. Dakle, htio sam ... da kažem vrlo kratko. Dok je u RS-u upravljao SDS svim kretanjima u RS, svim stvarima, tada je bilo, funkcionisalo je sa velikom podrškom SDS-a ... jedno udruženje koje je nosilo naziv *Ostanak*. Dakle, to udruženje je tada u to vrijeme imalo punu podršku u RS. Znam, siguran sam da sad to udruženje nema ... neki tu značaj u RS-u i da je imalo i veću podršku nego mnoga druga udruženja i od i Udruženja

logoraša i ostalih udruženja. Dakle, to udruženje je sprečavalo, pokušavalo je da srpiječi povratak Srba u Federaciju i povratak ljudi na svoja ognjišta.

Hoću da kažem da u tom dijelu, ja sam ubijeđen, da SNSD nema, nema, nema takvu namjeru i oni to na konkretnijim stvarima pokazuju da žele povratak svih na svoje i to ... u tim svojim političkim aktivnostima i pokazuju. Ove ocjene, zaista bit ću kratak, paušalne ocjene Denisa Bećirovića o tome kako ovo ministarstvo ne funkcioniše, zaista ne zaslužuju nikakav komentar. Prema tome, njegove su ocjene proizvoljne, paušalne, ničim ... utemeljene. Iz tih razloga ne zaslužuju nikakvu vrijednost. Hoću da kažem, dakle da se ovdje stvari poredaju, SDS je zaustavljao povratak, nisu uspjeli u takvim aktivnostima, povratak teče. Srbi žele da se vrate u Federaciju, Bošnjaci i Hrvati u RS. Prema tome, postoji opravdanost da postoji kad je u pitanju izbjeglice, ovo ministarstvo a, naravno, ljudska prava će biti stvari o kojim ćemo se i dalje baviti. Iz tih razloga sam se javio za diskusiju.

Zahvaljujem se.

NIKO LOZANČIĆ:

Uvaženi zastupnik Bećirović: replika.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Ja bih volio da je gospodin Remzija uspio reći: Šta je to paušalno, konkretno? S obzirom da sam ja govorio o konkretnim stvarima i, pored ostalog, pozvao se na ovaj izvještaj Centra civilnih inicijativa koji su napravili jedan pregled rada i poslanika na svim nivoima i Vijeća ministara i ministara itd., dali neke rezultate i javno to objavili i niko to nije negirao, prema tome, evo, dakle, nisam iznosio svoje lično mišljenje, to sam i rekao u diskusiji da ne bi bilo replika, već sam se pozvao konkretno na jedan izvor i na ovu analizu koju su napravili ljudi iz Centra civilnih inicijativa. A Vaša ocjena da to sve ide odlično u RS-u itd. moram reći da me zapanjuje u svjetlu onoga što sam prije nekoliko dana čuo u zvaničnom saopštenju iz i Kabineta predsjednika Vaše stranke Harisa Silajdžića koji je potpuno suprotno rekao od ovoga šta ste Vi sada govorili kakvo je stanje sa povratkom, tako da bi bilo dobro da to malo koordinirate.

BERIZ BELKIĆ:

Opet ti siješ, Denise, ali dobro. Novaković: replika.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Pa vidite, kratko ću ja. Gospodine Kadriću, nismo mi predložili zakon ovaj nego SNSD. Dakle, nismo mi predlagači zakona kojim se ukida Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice pa mislim da nije bilo potrebe da nas pominjete u ovom kontekstu.

Što se tiče udruženja *Ostanak*, dobro Vi znate kao i ja da pravo za povratak i pravo ostanka su izjednačeni Aneksom Sporazuma, tako da ljudi mogu da se opredijele hoće li ostati ili da se vrate. I postojalo je udruženje i danas postoji koji želi pomoći onima koji žele da ostanu, a ne da zabranjuju povratak nego da pomognu onima, pošto očito tim koji žele da ostanu niko ne želi pomoći ni na ovom nivou, a ja sam predlagao amandmane na budžet, ni na ovom nivou ni na bilo kom drugom nivou. Dakle, nije, nije, u najmanju ruku, ne znam gdje ste našli SDS u ovoj priči.

BERIZ BELKIĆ:

Remzija Kadrić: replika.

REMZIJA KADRIĆ:

Odgovor Novakoviću ... na njegov ovaj odgovor na repliku je u sljedećem. Dakle, o tome je govorio i Jovičić kad je u pitanju nastojanje, želja ljudi, neki hoće, neki neće da se vrate, ja sam govorio kako je SDS sprečavao povratak. I dakle, on je podržavao udruženje koje se zvalo *Ostanak*, a nikada nije podržavalo ljude ... ko je želio da se vrati, Udruženje za povratak itd. Znači, *Ostanak* je bio tada politika SDS i politika i sada SDS da ljudi ostanu onde gdje su bili.

A kad je u pitanju Denis Bećirović, on je izgovorio paušalnu ocjenu samo što je rekao da Ministarstvo za ljudska prava ne funkcioniše. I pomenuo je da je to ocjena Centra civilnih inicijativa bez ikakvih konkretnih pokazatelja, bez ikakve konkretne izgovorene riječi u čemu to ne funkcioniše Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice. Eto u tome, u tome je tvoja paušalna ocjena.

BERIZ BELKIĆ:

Samo, čuo sam Denise, ima ih koji su se već ranije. Jozo, šta si ti želio?

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Redovnu.

BERIZ BELKIĆ:

Redovnu? Prije toga imamo prijavljenog Ivankovića, imamo redovnu Križanović i imamo repliku Denis Bećirović.

Izvoli, Denise.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Ja uporno pokušavam da gospodinu Remziji objasnim neke egzaktne pokazatelje, a on uporno govori o paušalnim ocjenama. Dakle, jedan od pokazatelja, sasvim sigurno, može biti i ono šta je planirano i šta je realizirano, a ima još nekih pokazatelja i ako niste imali priliku ne samo da vidite taj izvještaj već i druge nije problem da se to ovdje u toku dana ako treba i dostavi. I za razliku od Vas, ne bih se baš složio s tim ocjenama gdje Vi sada govorite o tome kako je postojala organizacija *Ostanak* itd. Mislim da to nije tačno, možda i jeste postojala takva organizacija *Ostanak*, ali ja mislim da je gora danas koja je formirana, ova što se non-stop javlja ne za ostanak već za rastanak u ovoj državi.

BERIZ BELKIĆ:

Diskusija, Ivanković.

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

Poštovani predsjedatelju, kolegice, kolege zastupnici, uvaženi gosti, ja želim ponovno ukazati malo da se ovdje izgleda puno bavimo formom, a malo suštinom, i u formi trošimo vrijeme. Da li će biti ministarstvo, da li će biti direkcija? To je jako mala razlika i u biti može

napraviti puno i direkcija ako ima uvjete, a može ministarstvo napraviti malo ako nema uvjete. Ja se divim ministru ako je on uspio u ovakvoj situaciji ikoga vratiti igdje. Jer u situaciji kad nam istraživanja govore da 50% ljudi bi sad odselilo iz zemlje samo kad bi moglo dobiti vizu, nego sreća pa ne mogu dobiti vizu i onda nema mogućnosti da budu nove izbjeglice.

U situaciji kad govorimo o ljudskim pravima, jedno od osnovnih ljudskih prava je pravo na rad, a naša stopa nezaposlenosti je 40%. Znači, nismo osigurali ljudima ni da mogu raditi i da od tog rada mogu živjeti. Imali smo zakon koji se doticao ekonomskih tema koje mogu riješiti djelimično ljudska prava i povrat izbjeglica. Kad ljudima osiguramo posao u ovoj zemlji, onda smo im riješili jedno od osnovnih ljudskih prava. Kad onima koji se žele vratiti osiguramo dobar posao, sigurno će se svi vratiti za tim poslom, a ako ne bude posla, ako im i napravimo kuću kao što sad imamo, u jako puno slučajeva, ta kuća će biti ili vikendica ili će biti prodana, a ta obitelj će otići za poslom. A postojao je strah o raspravi o 'Zakonu o podršci domaćoj proizvodnji'. Ja ne vidim zašto strah, zašto, ja nisam.

BERIZ BELKIĆ:

Ja te stvarno molim da se držiš teme.

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

Zahvaljujem, predsjedavajući. Znači, zašto strah od suštinskog rješavanja problema, a ne forme kao što ovaj zakon predlaže, jer ova forma u biti ništa ne donosi. Da li usvojili ovaj zakon ili ne usvojili, mi ništa suštinski promjeniti nećemo.

Zahvaljujem, predsjedavajući.

BERIZ BELKIĆ:

I ja se tebi zahvaljujem.
Gospodin Križanović.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Ja sam bio odsutan ali sam pratio uglavnom najveći dio rasprave pa neću ... Nastojat ću zapravo da ne ponovim ništa ovdje što je već rečeno. Prvo, želim reći da ja u konačnici ne sumnjam u dobre namjere predlagača zakona. Međutim, za mene ostaje dilema da li se ovom rekonstrukcijom nastoji i ubrzati proces integracija BiH, ali također ubrzati i dovršiti konačno ovaj problem povratka izbjeglih i raseljenih lica.

Vidite, čudno je da ovakav jedan zakon predlaže kolega iz parlamentarne većine, a da o tome jednom važnom pitanju nemamo očitovanje Vijeća ministara. Pazite, nije to mali zahvat, da kažem, u rekonstrukciji forme vlade, je li! I čudno je, isto tako, da smo baš tajming, čini mi se, loš probrali za ovo. Vidite, mi i sutra imamo prezentaciju Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju u kojem će, očekujemo, također Vijeće ministara reći i procijeniti koliko je BiH sa svojim institucijama spremnija, pripremljena kapacitativno i stručno i kako hoćete da taj proces stabilizacije i pridruživanja ide što je moguće bolje. U tom kontekstu bi se očekivalo od Vijeća ministara da i u tom smislu predloži koji su to nedostajući kapaciteti u postojećim ministarstvima i u novim eventualno direkcijama itd. I sada davati važnost procesu integracija kroz formiranje

novog ministarstva, vidite, ne znači puno samo po sebi, jer taj proces integracije, odnosno stabilizacije i pridruživanja, BiH neće se dešavati kroz jedno ministarstvo, dešavat će se kroz niz, niz, institucija i po dubini i po širini. Prema tome, mislim da su i tajming i koncept i obrazloženje dosta mršavi i nedovoljni za nekakvo konkretno izjašnjavanje oko ovog prijedloga.

Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem uvaženom zastupniku.
Sljedeći je uvaženi zastupnik Erić.

SAVO ERIĆ:

Gospodine predsjedavajući, poštovane kolege i kolegice, gospodine ministre, ja predlažem da ubrzamo ovaj dio dangubljenja i da ovu tačku oko ljudskih prava i izbjeglica stavimo na dnevni red i da ministar podnese izvještaj šta su uradili do sada, a ne da nas zezaju hoćemo li ukinuti, nećemo i da se bavimo na komisijama. U Parlamentu trošimo sat vremena, a pare koje smo obezbedili nisu još ušle u funkciju potrošnje. Avgust mjesec je odmor, septembar dolazi i najvjerovatnije da će te izbjeglice koji čekaju svoj smještaj i koji im je obećan u decembru mjesecu početi razmišljati o tome.

Drugo, upozorio bih već kad budemo to radili, znači da Aneks VII zaista sagledamo i to je taj put ka EU, znači da vidimo koji ljudi žele da ostanu, koji žele da se vrate i ono što je najvažnije pitanje koje ne smije niko da pokrene jeste pravična nadoknada. A to je ono pitanje koje će pokrenuti hiljade ljudi koji se nikad iz EU više neće vratiti na ovo pusto ostrvo. A imaju razloga da se ne vrate. Umjesto da se bavimo tim pitanjima, mi predlažemo ukidanje Ministarstva, prije par mjeseci glasamo o sredstvima i načinu kako da pomognemo tim ljudima. Zaista ovako malo zbunjujuće djeluje. I molio bih ministra da sa poslanicima iz parlamentarne većine pod hitno podnesu izvještaj da vidimo šta je s ovih sredstava i kako misle, znači, završiti ovaj proces oko izbjeglica.

Hvala vam.

NIKO LOZANČIĆ :

Zahvaljujem.
Uvaženi zastupnik Kalabić: replika.

DRAGO KALABIĆ:

Pa nije replika, diskusija je.

NIKO LOZANČIĆ

Diskusija, diskusija.

DRAGO KALABIĆ:

Mislio sam predložiti zaključak s obzirom da je srpski poslanik Remzija Kadrić rekao dobro nekoliko stvari s kojima se ja slažem. I one odražavaju suštinu stanja stvari i odnosa prema

ovom prijedlogu. Mislim da je u diskusijama bilo dosta toga koje ukazuje da je ovo vrlo korektan prijedlog, znači o kome se treba ozbiljno, o kome treba ozbiljno razgovarati, iako su mišljenja suprotstavljena tako da ću zanemariti one diskusije koje su o ovom prijedlogu imputirale neke druge stvari.

Međutim, činjenica koja je prva jeste da ovdje predlagač iz zdravstvenih razloga nije prisutan, da ga nije bilo na sjednici Ustavnopravne komisije, da takođe i predstavnika, opravdano, naše stranke nije bilo tamo, traži na neki način određeno rješenje da, da s obzirom da se i konstatovalo da se radi o vrlo ozbiljnoj stvari, da ovu stvar, kao i što su danas neki sugerisali, ne prelomimo baš tako preko koljena. Ovdje nije nikakva žurba da to moramo učiniti. Bile su i danas sugestije da predstavnici međunarodne zajednice o nekim stvarima se izjasne. Bilo bi i ovdje zanimljivo da predstavnici međunarodne zajednice bar savjetodavno kažu šta misle, s obzirom da nas ovo čeka. Jer imam osjećaj da ovo svi podržavaju samo oko vremena se razlikujemo kad i u koje vrijeme ovo treba uraditi. I mislim da to daje dovoljno ozbiljnosti ovoj stvari.

I stoga će Klub poslanika SNSD-a predložiti zaključak:

'Da se odlaže izjašnjavanje o zakonima čiji je predlagač Milorad Živković do pribavljanja mišljenja, barem, Savjeta ministara i da nakon toga imamo i to mišljenje pa da se možemo opredijeliti.'

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Više nema prijavljenih. Zaključujem raspravu.

Prelazimo na 15. točku:

Ad. 15. Prijedlog odluke o usvajanju Prometne politike BiH za razdoblje od 2008. do 2020. godine

NIKO LOZANČIĆ:

Vijeće ministara je 26. lipnja 2008. godine dostavilo Parlamentu Prijedlog odluke iz ove točke. Ustavnopravno povjerenstvo je 24. srpnja ove godine dostavilo Mišljenje kojim je utvrdilo da postoji valjana ustavnopravna osnova i da je Prijedlog odluke sukladan Ustavu BiH. Mjerodavno Povjerenstvo za promet i komunikacije je jučer trebalo zasjedati, međutim nisu imali kvorum, pa je danas održana sjednica. Nadam se da ste dobili Izvješće Povjerenstva ... o materijalu iz ove točke.

Otvaram raspravu.

Uvaženi zastupnik Novaković.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, ja predlažem da odložimo raspravu. S obzirom da nemamo ovdje ministra, s obzirom da je naša komisija raspravljala neposredno pred početak ovog

zasjedanja o ovome takođe bez prisustva ministra, a, da podsjetim, radi se o usvajanju Saobraćajne politike za period od 2008. do 2020. godine i meni da bi zaista ozbiljno se bavio ovim pitanjem pa i u ovoj fazi o principima potrebno je uvodno izlaganje ministra kako bi u potpunosti mogao da sagledam ovu problematiku. Dakle, ja dajem prijedlog da odložimo raspravu i da vodimo raspravu o principima tek kad bude prisutan ministar ovdje.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi zastupnik Dokić.

BRANKO DOKIĆ:

Gospodine predsjedavajući, evo ja ću u ime Komisije za saobraćaj i komunikacije da iznesem nekoliko stavova. Prvo, evo da kažem da u principu nemam ništa protiv i ovakvog prijedloga gospodina Novakovića, iako mislim da mi možemo da o ovome raspravljamo i danas. Iz Ministarstva je ovdje prisutan predstavnik, pomoćnik ministra, dakle on, ako ima potrebe, ako poslanici traže, može da obrazloži prijedlog. Mi smo imali sjednice Komisije za saobraćaj i komunikacije juče i danas. Doduše, juče nije bio puni kvorum, ali smo analizirali i raspravljali, bila su dva predstavnika Ministarstva, jutros smo nastavili sa jednim predstavnikom Ministarstva. Dakle, s te tačke gledišta je forma bila u potpunosti zadovoljena i ja bih rekao da velikom većinom je Komisija glasala za ovo mišljenje koje smo vam dostavili i, da budem precizniji, samo je jedan bio uzdržan. Dakle, niko nije, niko nije bio protiv od ovih.

Ako ćemo danas raspravljati o ovoj temi, ja bih samo kratko obrazložio šta su promjene koje je...

_____(?)
/nije uključen mikrofoni/

BRANKO DOKIĆ:

Molim? Da. U Mišljenju Komisije ovdje stoje i prijedlozi za tri promjene koje su više pravno-tehničke prirode. Smatrali smo da su to određene greške i da ih treba korigovati, pa evo da ih ne čitam, vidjećete odavde. Dakle, evo samo jedan član Komisije je bio uzdržan od ovog prijedloga. Postoje još određene, ja bih rekao, jezičko-terminološke nedoumice i zaključak je bio Komisije o kome, nažalost, nismo glasali, ali to će biti sad moj zaključak: 'Da se zadužuje Služba za objavljivanje Predstavničkog doma', jel se tako zove, ne znam ni ja, 'i Ministarstvo komunikacija i transporta zajedno sa sekretarom Komisije da se tekst lektoriše.' On očigledno nije lektorisao, u jezičkom i terminološkom smislu, pa npr., na jednom mjestu stoji, evo vidjećete na strani 7. tačka 5. stoji „definirati i razgraničiti nadležnosti na državnom i entitetskom nivou“. Ovdje treba da stoji u množini 'entitetskim nivoima', ili izbjeći nivoima, pa da stoji 'definirati i razgraničiti državne i entitetske nadležnosti.' Dakle, može se tekst u tom smislu, u jezičkom smislu korigovati.

Ja imam još nekih primjedbi na Ministarstvo. To sam im jutros rekao da su morali voditi računa i o boljem prevodu ovog teksta. Izvorni tekst je na engleskom jeziku, očigledno. Mislim

da je prevod dosta krut. Evo npr. na strani 12. ovdje stoji: „Kamioni u direktnom prometu, uključujući daljinske relacije, trenutno se koriste kao najpodnesniji vid prometa za robe veće vrijednosti.“ Ovo kod nas „veće vrijednosti“ zna se šta je, ovo nije adekvatno, radi se o robama velike težine itd. Ima na jednom drugom mjestu, da ne ponavljam, ima na više mjesta takvih stvari. Ima na jednom mjestu stoji „vlasiti“, pa da ne bi ispalo da su vlasiti u BiH opredijeljeni, ovo je trebalo da stoji 'vlasti'. Dakle, to su zaista lektorske stvari koje se mogu dotjerati. Na nekoliko mjesta se koristi i riječ „elaborirati“. Npr. „elaborirati master plan multimodalnih petlji širom zemlje.“ Izvorno, jezički, ovo je korektno upotrijebljena strana riječ, ali u našem jeziku se ona u ovom kontekstu ne koristi. Mnogo je ljepša riječ 'izraditi' koja je potpuno svima jasna. Mi znamo šta podrazumijevamo pod elaborirati. Ali, ako je predlagač se držao, kad su u pitanju ovi kruti prevodi, ako se držao jednog aforizma Duška Radovića koji kaže 'da je prevod kao dama, ako je lijep nije vjeran, ako je vjeran nije lijep', onda ja nemam primjedbi na prevod i što se tiče Komisije predlažem zaista da se ova politika usvoji. Ona je okvirna. Iz ove politike slijedi akcioni plan i strategija koji će biti konkretniji. Ovo je usaglašeno. Od Savjeta ministara je prihvaćen, koliko ja znam, nema primjedbi na ovakav tekst ni iz entiteta i, evo, bila bi jedna dobra poruka da ova politika je rađena kroz jedan training projekat i podršku Evropske komisije. Dakle, ona je učestvovala u tome direktno finansirajući izradu ovog prvog dokumenta od tri dokumenta, prvi je politika, sljedeći je strategija, i treći akcioni plan.

Hvala vam lijepo.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvažena zastupnica Azra Hadžiahmetović

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Predsjedavajući, dozvolite da na početku zamolim kolegu Dokića da možda ponekad šaljive primjedbe itd., barem kad su u pitanju dame itd., pominje u nekom drugom kontekstu ili na drugom mjestu, a ne prilikom rasprave o Saobraćajnoj politici BiH. Pogotovo, ne tako neprimjerene koje su bile pomenute.

Ja sam samo u prilog prijedloga da se, eventualno, prije objavljivanja ove odluke izvrši neophodne korekcije – htjela da skrenem pažnju na nešto što nije stvar jezičkih nijansi u BiH, a nisu ni sinonimi. Naime, u dnevnom redu stoji Prijedlog odluke o usvajanju Saobraćajne politike. Po mišljenju ove komisije, Ustavnopravne komisije, mišljenja je: Prijedlog odluke o usvajanju transportne politike. U varijanti same odluke od strane Vijeća ministara stoji Prijedlog odluke o usvajanju prometne politike. Pošto ovo nisu jezičke nijanse, jer promet – saobraćaj – transport, nisu sinonim, ja bih predložila, napominjem da sam ovo sve dobila na, evo, sa naznakom „b“ bošnjačkoj varijanti: da se izvrše neophodna usklađivanja i retuš koji uz ovo, što je spomenuo kolega Dokić, treba uraditi prije objavljivanja.

Hvala vam.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi zastupnik Raguž, elektronski, a čini mi se da je i gospodin Križanović isto se javljao.

Znači, uvaženi zastupnik Raguž, a onda, ako je Križanović, nek se pripremi, pa će biti.

MARTIN RAGUŽ:

Hvala lijepo.

Evo, gospodin Dokić je rekao već većinu toga, evo ja ću vrlo kratko reći. Znači, puno je ozbiljnih razloga da usvojimo ovo. Najvažnije je svakako da Svjetska banka i Europska banka za obnovu i razvoj i Europska investicijska banka ovo smatraju jednim od uvjeta za finansiranje infrastrukture u BiH. Drugo, ovo je utvrđeno u Planu rada Vijeća ministara i unutar tih agencija, direkcija, ministarstava, na neki način, je izašao kao usuglašen dokument, i sad mi možemo nijansirati i tehnicirati, ali mislim da nema opravdanih razloga da se ova Prometna politika BiH danas ne usvoji.

Hvala lijepo.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi zastupnik Križanović.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Možda je malo kasno što ću ja ovo reći. Ja sam u stvari htio da podržim prijedlog kolege Novakovića. Zaista, danas kad se radi o jednoj prometnoj politici u periodu od 12 godina, bio bi red da imamo uvodničara, jer ovako kako je kolega Dokić objašnjavao, on je više davao argumenata da ovo danas oborimo, nego da usvojimo. Mislim da ovo zaslužuje zaista jedan ozbiljan osvrt predstavnika Vijeća ministara, odnosno ministra, ne samo da ispunimo formu nego da jednom zaista Vijeću ministara damo do znanja da su dužni ovdje biti prisutni kad se nalaze njihovi prijedlozi. Nije to samo zbog, kažem, forme, nego zbog toga što se u tom kontaktu između Vijeća ministara i Parlamenta ostvaruje jedna posebna suradnja, razumijevanje i mogućnosti produbljivanja i pojašnjavanja određenih pojmova i stvari.

I zbog toga se evo ponovo zalažem, ukoliko se nastavi rasprava, ja ću se ponovo javiti, ali evo ostajem sad pri ovom prijedlogu kolege Novakovića.

NIKO LOZANČIĆ:

Ja moram reći da nema prijavljenih više za raspravu, pa računam da je rasprava okončana.

Evo, ima uvaženi zastupnik Suljkanović još.

MEHMED SULJKANOVIĆ:

Ja ne bih htio ponavljati one stvari koje su prethodnici već iznijeli. Smatram da zaista ne postoji nijedan suštinski razlog zbog čega mi danas ne bi usvojili ovaj dokument. O njegovoj važnosti, mi smo na Komisiji informirani od predstavnika Ministarstva vrlo iscrpno i detaljno i mi smo na Komisiji učinili napore da vam danas to prezentiramo, prenesemo ovdje i, da ne trošim vaše vrijeme, ja smatram da mi ovaj predloženi dokument treba da usvojimi.

Hvala lijepo.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Evo sad ću ipak, pošto inzistira predlagatelj, ja ću morati, iako mislim da je rasprava već okončana, ali evo ja moram poštovati prijedlog zastupnika.

MOMČILO NOVAKOVIĆ

/nije uključen mikrofon/

NIKO LOZANČIĆ:

Replika? Uvaženi zastupnik Novaković.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Pa, ja zaista sad više ne vidim svrhu da vi stavite na glasanje, a otvorili ste raspravu. Ja sam dao prijedlog prije nego što otvorimo raspravu. Vi ste sad otvorili raspravu, završili raspravu i sad ćete dati prijedlog na glasanje da ne otvarate raspravu, odnosno da nam se obrati ministar. Pazite, to nema smisla. Ali dobro, evo, pošto sam ja dao prijedlog, znači, a nisam ... nisam imao mogućnost da raspravljam, mogu li dobiti mogućnost da onda učestvujem u raspravi?

NIKO LOZANČIĆ:

Možete.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Zahvaljujem lijepo, i isto ću tako vrlo kratko. Pročitacu jedan princip i zanima me da li je to ono što mi zaista smatramo prihvatljivim principom. Naime, kad je princip planiranje i održavanje rekonstrukcije i izgradnje kod dodjele raspoloživih sredstava, najuobičajeni je princip dati prioritet održavanju postojeće transportne infrastrukture, što se posebno odnosi na podsektore puteva željeznice. Redovno je i periodično održavanje, uključujući alimentaciju zaostalog, ..održavanje mora dobiti planski prioritet nad rekonstrukcijom i novogradnjom. Drugim riječima, dakle da li je to ono što mi planiramo, što smo planirali zadnjih i mjeseci i godina, izgradnju nove mreže autoputeva, modernizaciju postojećih magistralnih puteva? Očito je da Svjetska banka i drugi ne misle finansirati te projekte, nego projekte krpanja rupa na postojećim putevima, presvlačenja postojećih puteva itd.

Evo ja, ja sam, samo sam ovo uzeo kao primjer da je bilo potrebno ovdje, ako nema ministra, onda pomoćnik ministra da uzme riječ i da objasni evo i ovakve dileme, a ima ih vjerujte još, još u ovom dokumentu.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Želi li pomoćnik ministra? Izvolite.

KOJO KOPRIVICA:

Ja sam pomoćnik ministra za pravne poslove, a nisam inženjer, tako da sam ja mislio nešto više govoriti o tome, jednostavno, o istorijatu nastanka ovog dokumenta. Rekao je bivši ministar Dokić koji je jako upućen u ovaj nastanak ove transportne politike da se krenulo od 2006. godine jer, nažalost, 2001. i 2002. godine, kada smo imali jednu transportnu politiku koju je napravio konsultant Džajka iz Japana, taj dokument nije usvojen. Koji su razlozi bili? Vjerovatno su prije bili političke prirode nego nedostaci tog dokumenta. Ministar Dokić i gospodin Raguž su uglavnom rekli ono što sam ja imao namjeru da kažem o ovome, a to je da je ovo jedan iz seta od tri dokumenta, druga dva koja su u izradi jesu strategija transporta od 2008. do 2015. godine i akcioni plan. Ova politika kao i svaka politika je dosta načelna, a ta druga dva dokumenta trebala bi da i biće da se rade u tom smislu, da budu veoma detaljna i, kao što na samom kraju ovdje kaže, u njima će se navesti konkretna aktivnost i programi koji će se poduzimati u smislu konkretnijih aktivnosti i planova na regulativi i izgradnji kapaciteta, investicionih programa i tome slično.

Neko je još od diskutanata rekao da smo dosta neozbiljni u razgovorima sa Evropskom i Svjetskom bankom. Kada govorimo o investicijama, jedna zemlja koja nema ovakav jedan temeljni dokument koji govori o principima izgradnje rekonstrukcije transportne infrastrukture i koji to kasnije kroz strategiju, akcioni plan, detaljno razrađuje, znači govori prilično neozbiljno o samoj sebi u smislu da mi stihijski pristupamo svim tim veoma značajnim aktivnostima. To nam je do sada više puta skretana pažnja, međutim dokument je rađen dosta mukotrpno ali, da kažem, ipak studiozno. Radio ga je strani konsultant. Zato ministar Dokić je rekao da je u pitanju prevod. Radila je strana kompanija SAFEŽ, ali taj dokument je, da se narodski izrazim, dosta tesan kroz javne rasprave, kroz slanje na mišljenje entitetskim, kantonalnim i drugim ministarstvima i institucijama, tako da je on u odnosu na ovaj polazni materijal doživio dosta značajnih promjena i smatramo da je dosta poboljšan. On je i sa sjednice Savjeta ministara, mislim, čak dva puta vraćan na određene dorade, kako bi se napravio jedan dokument koji će biti dostojan jednog državnog dokumenta, državne politike.

Da li je sad ovaj dokument koji je pred nama idealan? Pa već sada imamo nekakvih na njega primjedbi ali je dat i prijedlog kako da se one otklone ako su, da kažemo, tehničkog karaktera. Ova primjedba poslanika Novakovića? Ja bih mogao samo da pokušam da je protumačim koliko je to sa aspekta pravnika moguće. Mislim da se neće zanemariti nijedan aspekt, neće se samo krpiti da se u isto vrijeme naradi, ali u isto vrijeme, zapravo, provode se sve ove aktivnosti i ne bih rekao da je ovo što je ovdje napisano suprotno onome što na terenu radimo, tj. gradimo Koridor Vc i tražimo za njega investitore. Ministarstvo i Savjet ministara apeluju da dokument bude usvojen upravo iz onih razloga koji su i diskutanti, a i ja sam maloprije rekao, da je ovoj zemlji taj dokument neophodan kako bi – usvajajući za neko dogledno vrijeme za nekoliko mjeseci i druga dva dokumenta, tj. strategiju i akcioni plan – stvorilo se nešto više sistema organizacije u ovoj materiji i kroz to da budemo kud i kamo efikasniji i racionalniji u daljem korištenju tih sredstava, u daljem razvoju transporta i transportne politike.

Ova dva dokumenta i kroz neko vrijeme 'Zakon o javnim putevima BiH' trebali bi da zaista svore preduslove da cijela BiH kud i kamo ubrzanije nego što je to do sada slučaj i rekonstruiše postojeće i gradi nove puteve. Ja se nadam da je dokument – ako smo ga, a vjerujem da jesmo svi čitali – ovaj opravdao ova očekivanja.

Imao sam samo toliko da kažem. Hvala.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem pomoćniku ministra.
Uvaženi zastupnik Dokić

BRANKO DOKIĆ:

Gospodine predsjedavajući, želio bih malo komentarisati ovu izjavu kolege Križanovića, ali i Novakovića. Dakle, ja sam u svojoj diskusiji uglavnom prenio ono šta smo mi diskutovali na Komisiji za komunikacije i transport. I mislim da je to bilo i korektno da to uradim, osim onoga što piše ovdje, da ukažem još dodatne elemente. Ja sam eksplicitno rekao da sam za ovaj dokument, da nam je ovaj dokument potreban, da ovaj dokument, ovakav dokument traže međunarodne finansijske organizacije kada se govori o bilo kakvim vidovima njihovog ulaganja u transportnu infrastrukturu u BiH i kad su u pitanju kreditna sredstva, a pogotovo će nam biti potreban sutra kada budemo imali i određena donatorska sredstva, kad steknemo preduslove kroz ovaj put evropskih integracija da možemo da koristimo takva sredstva i u ove svrhe. Kažem, tekst se može relativno brzo i lako popraviti da bude, kako to pravnici kažu, nomotehnički, ne znam ni ja, nemojte me vezati za riječ, da bude i korektan i potpuno razumljiv i da ne ostavlja nedoumice kod značenja pojedinih riječi.

I ovo što je kolega Novaković, hajde, postavio pitanje, neću reći da je problem, ovo je potpuno korektno i to je u skladu i sa našom politikom, to nije samo zahtjev međunarodnih institucija. Mi moramo održavati postojeće puteve. Bez njih ne može funkcionisati transportna mreža, a nigdje nije rečeno da se neće voditi računa i o novim pravcima, autoputevima, ne bih sad da zadržavam vašu pažnju da vam tačno i pročitam određene stvari koje ovdje stoji, nezgodno je meni, ja nisam ovdje u ime Ministarstva da branim ali, kažem, ovdje eksplicitno stoji šta treba čak i uraditi da bi se stvorile pretpostavke i uslovi da možemo da gradimo nove magistralne puteve ili autoputeve, da treba kao npr. tačka 20. na strani 90., eksplicitno govorim o tome, mi ćemo morati povećati izdvajanja za puteve. Hoću da vas podsjetim da je sad taj nivo izdvajanja u BiH manji od 7% i da od npr. cijene goriva koje se prodaje, a da je u BiH prije rata dostizao i 25%. Dakle, mi ćemo morati mijenjati svoj odnos ako hoćemo da imamo brze puteve, autoputeve, prema ovom pitanju, ali to je prilika, evo već i kod druge faze 'Zakona o putevima u BiH' ako on uđe u drugu fazu, da govorimo i o ovim stvarima i o amandmanima koji mogu već biti na dnevnom redu već na sljedećem zasjedanju.

Dakle, sve u svemu, još jednom hoću da naglasim da je ovaj dokument prihvatljiv, da može da bude dobra osnova za druga dva dokumenta, da je on vrlo jasan i precizan, vrlo korektan kad su u pitanju evo i evropski standardi i nadležnosti. Vidite, ovdje se govori o vlastima u BiH koje su obavezne, a kaže, u zakonu treba razgraničiti nadležnosti između države i entiteta. Dakle, iz te tačke gledišta, dokument je vrlo korektan. A jezički, uz ovaj, ako se neka od dama osjetila povrijeđenom zbog citiranog aforizma, ja se izvinjavam i razumio sam poruku, vodiću računa ubuduće.

NIKO LOZANČIĆ :

Zahvaljujem uvaženom zastupniku.
Nema više prijavljenih. Zaključujem raspravu.

Prelazimo na 16. točku:

Ad. 16. Odluka o sudjelovanju postrojbi Oružanih snaga BiH u operaciji potpore miru „Iračka sloboda“ u Iraku radi potvrde – podnositelj: Predsjedništvo BiH

NIKO LOZANČIĆ:

Izviješće mjerodavnog Povjerenstva za obranu i sigurnost ste dobili.
Otvaram raspravu.
Uvaženi zastupnik Dolić.

RIFAT DOLIĆ:

Gospodo, predsjedavajući, cijenjene kolegice i kolege, uvaženi gosti,
Odluka Predsjedništva BiH o učešću jedinice Oružanih snaga BiH u operaciji podrške miru „Iračka sloboda“ u Iraku svakako ima više aspekata. Među ovim aspektima, za nas je u ovom momentu sasvim sigurno najvažniji politički aspekt i ovom aspektu su svakako podređeni svi drugi aspekti i svi drugi interesi. Ja ničim ne sporim politički interes BiH za učešće njenih Oružanih snaga u operaciji „Iračka sloboda“, ali ne mogu prihvatiti da se taj interes na ovakav način nama poslanicima obrazlaže i da se na ovakav način Predsjedništvo BiH, u stvari, ograđuje donesene odluke. U tu svrhu je urađena i, zaključkom Predsjedništva, usvojena ocjena opravdanosti koja je puna netačnih podataka, pogrešnih ocjena, demagoških tvrdnji i drugo. Mislim da je daleko primjerenije i poštenije od ovoga bilo reći da je BiH mala zemlja i da na svome putu ka euroatlantskim integracijama ima interes za političku podršku uticajnih i moćnih zemlja. Ja druge logike i opravdanja za ovakvu odluku Predsjedništva ne mogu naći i nepotrebno je ovom parlamentu podmetati, da ne kažem izmišljati druga opravdanja. Nepotrebno je da Ministarstvo vanjskih poslova u prilog tome navodi kako je vojno prisustvo BiH u mirovnoj operaciji pod mandatom UN-a u skladu sa postavkama dokumenta Sigurnosna politika BiH, kad znaju da se operacija „Iračka sloboda“ ne vodi pod mandatom i zastavom UN-a.

Pravi biseri su ocjena i argumentacija opravdanosti koje je iznijelo Ministarstvo ili ministar sigurnosti BiH. Sigurnosni aspekti se od ovog ministarstva iznose na tragikomičan način kao da se radi o ocjeni opravdanosti odlaska na izlet, a ne o odlasku u misiju u zonu visokog rizika za živote ljudi koji učestvuju u toj operaciji. Molim vas, je li sramno da se od našeg Ministarstva sigurnosti sigurnost vojnika BiH u ovoj misiji ocjenjuje sa rečenicom, citiram: „Vezano za misiju 'Iračka sloboda' napomenuto je da ne postoje relevantne informacije koje se odnose na sigurnosno stanje u tim misijama“. Ja ovakvu ocjenu ne mogu shvatiti drugačije nego da je neko slijep ili neodgovoran jer smo svjedoci da se u Iraku, nažalost, svakodnevno gine i da o tome nije teško doći i do konkretnih podataka.

Dakle, na kraju, ja u ovakvoj odluci Predsjedništva BiH jasno prepoznajem politički interes BiH, ali ne prihvatam da nam se taj interes ovako naivno i neodgovorno obrazlaže. Ovde

se jasno mora reći da ova misija u Iraku ima i svoj politički interes ali ima svakako i svoje rizike. Te rizike moraju preuzeti oni koji donose takvu odluku, i ja ne prihvatam da oni taj rizik na ovakav način prenose na poslanike ovoga doma.

Hvala lijepa.

BERIZ BELKIĆ:

Novaković.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Uvažene kolege, i ja ću vrlo kratko. Naime, član 4. Zakona o učešću pripadnika Oružanih snaga BiH, policijskih službenika, državnih službenika i ostalih zaposlenika u operacijama podrške miru i drugim aktivnostima u inostranstvu, malo duži je naziv zakona, podrazumijeva da prije donošenja odluke Predsjedništvo će pribaviti ocjenu koja sadrži spoljopolitičke, pravne, bezbjednosne, odbrambene i finansijske aspekte. I to smo mi sad dobili u ovom obrazloženju. Nažalost, moram reći da je zaista nevjerovatno šta je napisalo Ministarstvo bezbjednosti.

Evo, ja ću pročitati nešto drugo što piše ovdje. Očito je da ili ljudi nisu razumjeli, odnosno ministarstvo, nisu razumjeli zakon ili oni zaista izvrđavaju ruglu ovaj zakon. Pazite, kaže ovako: „Učešće pripadnika Oružanih snaga BiH u novoj misiji u Iraku neće izazvati masovnija okupljanja, negodovanja i narušavanja javnog reda i mira u većem obimu u BiH. U skladu sa navedenim, postoji mala vjerovatnoća i mogućnost reakcije radikalnih pojednaca i grupa.“ A radi se o bezbjednosti vojnika u Iraku, a ne o bezbjednosti prije nego što krenu u Irak ovdje u BiH.

Dakle, cilj člana 4. ovog zakona je da se napravi procjena bezbednosti, dakle naših vojnika tamo. Niko ne spori da smo mi prihvatili međunarodne obaveze, niko ne spori potrebu da učestvujemo u onome što smo prihvatili. Naravno, kad kažem niko, onda mislim na sve ovde parlamentarne grupe ili stranke političke ili klubove. Ali molim vas, ne može se misija promijeniti, a da se zaista ne napravi nova procena bezbednosti. Mi smo imali prvi put kad smo donosili odluku, kad smo govorili o Jedinici za deminiranje, odnosno deaktiviranje mina smo imali jasnu procenu tada bezbednosnu naših vojnika. Ona i ovaj put je trebala biti kakva-takva. Pazite, nemoguće je reći da mi ne možemo napraviti, da nemamo relevantnih informacija da napravimo tu procenu. Morali smo je napraviti. Morali smo reći, mnogo bi korektije bilo prema ovom dokumentu i prema slanju tih ljudi, da je napisano da je operacija spojena sa određenim rizicima, da je na sličnim pozicijama trenutno u Iraku iz drugih država toliko i toliko vojnika, da je, ne znam ni ja, bilo toliko i toliko napada na njih, da nije bilo mrtvih, jeste bilo, koliki procenat itd. Valjda je to neka procena bezbednosti naših ljudi koji idu tamo. Ili, mi zaista ne vodimo ama baš nimalo računa o njima kad ih šaljemo tamo.

Ja ne mislim da mi ne vodimo računa, ali mislim da ovakvim odnosom pokazujemo kao da ne vodimo računa. I zbog toga sam predložio, ne znam koliko je hitno ustvari da ova jedinica ide tamo, to sad nisam upućen, ali sam predložio jedan zaključak da se odloži izjašnjavanje o potvrđivanju Odluke Predsjedništva o učešću jedinica Oružanih snaga u BiH u operaciji podrške miru „Iračka sloboda“ u Iraku do sledeće sjednice Predstavničkog doma. U međuvremenu će Ministarstvo odbrane – dakle, ovde sam uzeo Ministarstvo odbrane, s obzirom da očito Ministarstvo bezbednosti nije htjelo ozbiljno se baviti tim pitanjem, a da Minsitarstvo odbrane kao nosilac ovih aktivnosti može raditi naravno i sa drugim ministarstvom – pripremiti u skladu

sa članom 4. Zakona o učešću pripadnika Oružanih snaga, i sad da ne čitam dalje čitav zakon, ocjenu stepena bezbednosti pripadnika Oružanih snaga BiH u toj operaciji.

Ja mislim da bi to bilo korektno i najmanje od nas što se očekuje da imamo tu procenu i na bazi te procene donesemo odluku. Nikome od nas ne pada napamet da na bilo koji način prihvaćene obaveze osporava ali dozvolite da moramo imati minimum ozbiljnosti prema životima tih ljudi koje trebamo danas dizanjem ruke potvrditi, dizanjem ruke utvrditi kroz potvrđivanje Odluke Predsjedništva. Ono što, naravno, je sad politika i o tome neću puno govoriti ali vrlo je interesantno da na bazi jednog ... ovakvog izvještaja član Predsjedništva BiH, u ovom slučaju predsjedavajući Predsjedništva BiH, u jednoj rečenici, kaže: 'Prihvata se Ocjena opravdanosti učešća jedinica Oružanih snaga BiH.' Dakle, mislim da nam treba mnogo više ozbiljnosti kad ljude šaljemo u ovakve misije.

Hvala.

BERIZ BELKIĆ:

To kaže Predsjedništvo, predsjedavajući potpisuje.
Izvolite, gospodine Bećiroviću.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Ja ću vrlo kratko. Samo želim reći da svaka neistina ne može dugo trajati, i da je to tako svjedoči i ova tačka dnevnog reda. Istina nekad dođe i sa zakašnjenjem ali kad-tad ispliva na površinu. Upravo, kada je riječ o ovoj tački dnevnog reda, želim podsjetiti na sljedeću činjenicu: jedna od tri glavne teze, dakle glavne teze sa kojima je 2001. posebno 2002. godine rušena Alijansa za promjene.

BERIZ BELKIĆ:

Tema, tema, Bećiroviću, tema!

DENIS BEĆIROVIĆ:

Da, da u vezi Iraka.

BERIZ BELKIĆ:

Tema, tema nije u vezi, vrati se na temu.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Bila je upravo tema Iraka.

BERIZ BELKIĆ:

Vrati se na temu. Oduzet ću ti riječ.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Je li ja mogu govoriti o slanju vojnika u Irak?

BERIZ BELKIĆ:

Možeš, ali vrati se na temu. Naravno o ovoj odluci.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Da, i pravim paralelu. Nadam se da nisam ni približno odlutao koliko Bahtić odluta.

BERIZ BELKIĆ:

Lutaš ti godinama već.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Molim? Ja hoću da kažem sljedeće. Šest godina poslije, a govorim dakle o slanju vojnika u Irak, neko je bio optužen samo zato kao izdajnik u širokim bošnjačkim slojevima društva da je navodno poslao vojnike u Irak, što je bilo netačno. A danas, evo raspravljamo o normalnoj stvari da bosanskohercegovački vojnici idu u Irak. Hoću samo da kažem da se SDPBiH neće služiti takvim neistinama i takvom demagogijom već da će se ponašati uvijek odgovorno, a ne onako kako su se neki ponašali te 2002. godine, upravo na ovoj temi.

Hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Hoćemo li sad na temu?

DENIS BEĆIROVIĆ:

Ja sam o temi govorio.

BERIZ BELKIĆ:

Već. Zahvaljujem se.

Ima li još prijavljenih? Nema. Zaključujem raspravu o tački 16.

Prelazimo na tačku 17.

Ad. 17. Izvještaj Zajedničke komisije o usaglašavanju teksta Zakona o jedinstvenom matičnom broju

BERIZ BELKIĆ:

Izvještaj ste dobili. Mogli ste vidjeti da je postignuta saglasnost. Ovaj put, za divno čudo, prihvaćena je naša varijanta. Dakle, nije prihvaćen ovaj amandman koji je usvojen na Domu naroda.

Otvaram raspravu o Izvještaju Zajedničke komisije.

Ima li prijavljenih? Nema. Zaključujem raspravu o tački 17.

Prelazimo na tačku 18.

Ad. 18. Informacija o izdatim dozvolama za promet oružja, vojne opreme i proizvoda dvojne namjene za 2007. godinu

BERIZ BELKIĆ:

Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa 2. srpnja 2008. godine dostavilo je Informaciju iz ove tačke. Informaciju je razmatralo mjerodavno Zajedničko povjerenstvo za obranu i sigurnost 24. srpnja i dostavilo Mišljenje. Povjerenstvo je jednoglasno dalo podršku Informaciji. Mi praktično Informaciju primamo k znanju.

Otvaram raspravu o tački 18.

Nema prijavljenih. Zaključujem raspravu o tački 18.

Prelazimo na tačku 19. Mogu li? Hvala. Prelazimo, molim vas, prelazimo na tačku 19.

Ad. 19. Izvještaj Povjerenstva Kolegija o nastojanju za postizanje suglasnosti o Prijedlogu zakona o javnim cestama (prvo čitanje)

BERIZ BELKIĆ:

Izvještaj ste dobili. Vidjeli ste da u Kolegiju nema saglasnosti o Prijedlogu zakonu u prvom čitanju. Odluka će se donijeti, naravno, u drugom krugu glasanja.

Ima li rasprave?

Nema. Zaključujem ovu tačku 19.

Prelazimo na tačku 20.

Ad. 20. Izvještaj Komisije Kolegija o nastojanju za postizanje saglasnosti o prijedlogu za primanje k znanju Godišnjeg izvještaja Visokog sudskog i tužilačkog vijeća BiH za 2007. godinu

BERIZ BELKIĆ:

U Kolegiju nema saglasnosti ni o primanju k znanju Godišnjeg izvještaja. Izvještaj ste dobili. Podsjećam vas da smo na prošloj sjednici u okviru rasprave o ovom izvještaju imali više prijedloga zaključaka o kojima se nismo izjasnili što ćemo učiniti na ovoj sjednici.

Ima li rasprave?

Nema. Zaključujem raspravu o tački 20.

Idemo na tačku 21.

Ad. 21. Izvještaj Komisije Klegija o nastojanju postizanja saglasnosti o prijedlozima zaključaka i amandmanu povodom razmatranja Izvještaja o radu i finansijskom poslovanju Javnog preduzeća Novinsko-izdavačke organizacije „Službeni list BiH“ za 2007. godinu, i to:

- a) Zaključka Kluba zastupnika SNSD-a u tri tačke,
- b) Zaključak broj 1. zastupnika Momčila Novakovića,
- c) Amandmana zastupnika Remzija Kadrića na Prijedlog zaključaka Komisije za finansije i proračun

BERIZ BELKIĆ:

Dobili ste Izvještaj o usaglašavanju. Vidite da nije postignuta saglasnost ni o jednom zaključku, niti o Amandmanu Kadrića. Podsjećam vas da smo odgodili izjašnjavanje o Izvještaju Službenog lista kao i o Zaključku o Izvještaju naše komisije, dok se ne završi procedura o Amandmanu kojeg je predložio Remzija Kadrić.

Otvaram raspravu.

Nema rasprave. Zaključujem tačku 21.

Prelazimo na tačku 22.

Ad. 22. Izvještaj Komisije Klegija o nastojanju postizanja saglasnosti o Zaključku broj 4. iz Izvještaja Komisije za promet i veze i Prijedloga zaključka zastupnika Jerka Ivankovića povodom rasprave o tački: Poslovanja Javnog RTV servisa BiH i mjere za prevladavanje stanja utvrđenog revizorskim izvještajima za 2005. i 2006. godinu

BERIZ BELKIĆ:

Također, ni ovdje nije bilo saglasnosti o zaključcima iz ove tačke, pa ćemo o njima također glasati u drugom krugu.

Ima li rasprave?

Zaključujem raspravu o 22. tački.

Prelazimo na tačku 23.

Ad. 23. Davanje saglasnosti za ratificiranje:

- a) Ugovora o kreditu između BiH i OPEC Fonda za međunarodni razvoj – Projekt rekonstrukcije željeznica dionica (I) Sarajevo – Bradina,
- b) Sporazum o kreditu između BiH i Bank Austria Creditanstalt AG – Projekt izgradnje vodosnadbijevanja u opštini Srbac,
- c) Sporazuma o finansiranju između BiH i Međunarodne asocijacije za razvoj – Projekt putne infrastrukture i sigurnosti na cestama,
- d) Sporazuma o kreditu između BiH i Raiffeisen Zentralbank Austrijsko dioničko društvo – Modernizacija Univerziteta u Zenici

BERIZ BELKIĆ:

Naša komisija je danas zasjedala, dobili ste Izvještaje. Vidjeli ste da je dato pozitivno mišljenje za davanje saglasnosti za ratificiranje ovih ugovora.

Ima li rasprave?

Zaključujem raspravu i o tački 23.

Molim predsjedavajućeg da privodi kraju.

NIKO LOZANČIĆ:

Znači, sad ćemo napraviti stanku do 18,15, znači 25 minuta da se klubovi mogu konsultirati međusobno, a nakon toga u 18,15 u ovoj dvorani II/2 Prošireni kolegij Doma, pošto postoje određene inicijative, pa da pokušamo dogovoriti se u Kolegiju o načinu rada o svim točkama završenog dnevnog reda.

Znači, u 18,15 Prošireni kolegij Doma. A dolazimo ovdje u 18,30. Hvala lijepo na potpori.

/PAUZA/

NIKO LOZANČIĆ:

Zastupnici, ja vas molim da se skoncentrirate za nastavak sjednice. Prelazimo na postupak izjašnjavanja o točkama dnevnog reda koje smo danas obrađivali.

U stanci koju smo imali prije ovog nastavka, **Prošireni kolegij Doma je prihvatio prijedlog da se odgodi izjašnjavanje o točkama 19., 20., 21., i 22.**

Dužan sam taj prijedlog Proširenog kolegija Doma prije izjašnjavanja o ostalim točkama staviti na izjašnjavanje.

Molim da se pripremite za glasovanje.

Glasujte sada!

Uz 26 glasova „za“, četiri glasa „protiv“ i tri „suzdržana“, konstatiram da je ovaj prijedlog Proširenog kolegija prihvaćen.

Prelazimo na izjašnjavanje o prvoj točki dnevnog reda: **Usvajanje Zapisnika 32. sjednice Zastupničkog doma.**

Glasujte sada.

Uz 30 glasova „za“ i četiri „suzdržana“ glasa, konstatiram da je usvojen Zapisnik 32. sjednice Zastupničkog doma.

O drugoj točki nema glasovanja.

Prelazimo na izjašnjavanje o trećoj točki dnevnog reda: **Potvrđivanje Odluke predsjedatelja Vijeća ministara o imenovanju ministra vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH.**

Molim da se pripremite za glasovanje.

Glasujte sada!

Uz 27 glasova „za“, tri „protiv“, četiri“ suzdržana, konstatiram da je Zastupnički dom Parlamentarne skupštine BiH potvrdio Odluku predsjedatelja Vijeća ministara o imenovanju ministra vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH.

Odmah ćemo pristupiti davanju svečane prisege imenovanog ministra. Ja vas molim da čitajući tekst ispred sebe ponavljate za mnom tekst svečane prisege.

- Prišežem

MLADEN ZIROJEVIĆ:

- Prišežem

NIKO LOZANČIĆ:

- da ću savjesno obnašati povjerene mi dužnosti,

MLADEN ZIROJEVIĆ:

- da ću savjesno obnašati povjerene mi dužnosti,

NIKO LOZANČIĆ:

- poštivati Ustav BiH,

MLADEN ZIROJEVIĆ:

- poštivati Ustav BiH,

NIKO LOZANČIĆ:

- u cijelosti provoditi Opći okvirni sporazum za mir u BiH,

MLADEN ZIROJEVIĆ:

- u cijelosti provoditi Opći okvirni sporazum za mir u BiH,

NIKO LOZANČIĆ:

- štititi i zauzimati se za ljudska prava i temeljne slobode, te štititi interese i ravnopravnost svih naroda i građana.

MLADEN ZIROJEVIĆ:

- štititi i zauzimati se za ljudska prava i temeljne slobode, te štititi interese i ravnopravnost svih naroda i građana.

NIKO LOZANČIĆ:

Gospodine ministre, ja vam, u ime Zastupničkog doma, čestitam na izboru i davanju svečane izjave. Želim vam puno uspjeha u vašem radu.

/APLAUZ/

MLADEN ZIROJEVIĆ:

Hvala.

Evo, samo da iskoristim priliku da se zahvalim predstavnicima ovog visokog doma na ukazanom povjerenju. Svjestan sam odgovornosti koju preuzimam. Svjestan sam važnosti Ministarstva spoljne trgovine i ekonomskih odnosa na evropskom putu BiH. Vas, kao predstavnike zakonodavne vlasti, pozivam na koordiniran zajednički rad, jer samo tako možemo ostvariti zavidne uspjehe.

Hvala.

/APLAUZ/

NIKO LOZANČIĆ:

Ministre, stanite ovamo pa da brže prođu ova čestitanja. Evo, ja još jedanput čestitam imenovanom i potvrđenom ministru, a mi nastavljamo dalje po dnevnom redu.

Prelazimo na izjašnjavanje po četvrtoj točki dnevnog reda: **Zahtjev Ustavnopravnog povjerenstva za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama Zakona o kaznom postupku BiH po žurnom postupku, sukladno članku 127. Poslovnika. Glasujemo prvo o Zahtjevu za žurni postupak.**

Pripremite se za glasovanje.

Glasujte sada!

Uz 14 glasa „za“, jedan „protiv“, osam „suzdržanih“, konstatiram da je Zahtjev za žurni postupak prihvaćen.

Prelazimo na izjašnjavanje o ovom zakonu.

Molim da se pripremite.

Glasujte sada!

Ništa, ponovit ćemo glasovanje. Isprika.

Ponavljamo glasovanje znači o ovom zakonu; o Zahtjevu, pardon. Zahtjev Ustavnopravnog povjerenstva za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama Zakona o kaznom postupku po žurnom postupku.

Pripremite se.

Glasujte sada o Zahtjevu.

24 glasa „za“, jedan „protiv“, devet „suzdržanih“, nedovoljna entitetska većina.

Nema usuglašavanja. O rezultatima usuglašavanja, bit ćete obaviješteni.

Prelazimo na izjašnjavanje o petoj točki: **Zahtjev zastupnika Jerke Ivankovića Lijanovića za razmatranje Prijedloga zakona o potpori domaćoj proizvodnji po žurnom postupku, sukladno članku 127. Poslovnika. Glasujemo o Zahtjevu za žurni postupak.**

Pripremite se za glasovanje.

Glasujte sada!

20 glasova „za“, 12 „protiv“, jedan „suzdržan“ – konstatiram da je većinom glasova prihvaćen Zahtjev za žurni postupak.

Prelazimo na izjašnjavanje o ovom zakonu.

Molim da se pripremite za glasovanje o ovom zakonu.

Glasujte sada!

Uz devet glasova „za“, 25 „protiv“, bez „suzdržanih“, konstatiram da Prijedlog zakona o potpori domaćoj proizvodnji po žurnom postupku nije prihvaćen.

Prelazimo na šestu točku: **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju političkih stranaka.** Prije toga ćemo glasovati o amandmanima. Pretpostavljam da amandmane imate.

Prvo glasujemo o amandmanima uvaženog zastupnika Momčila Novakovića. Ako treba, mogu pročitati amandmane. Nema potrebe.

Znači, glasujemo o **Amandmanu I.** uvaženog zastupnika Novakovića.

Glasujte sada!

Uz tri glasa „za“, 19 „protiv“, 12 „suzdržanih“, konstatiram da Amandman I. nije prihvaćen.

Prelazimo na izjašnjavanje o **Amandmanu II.**

Glasujte sada!

Dva glasa „za“, 18 „protiv“, 14 „suzdržanih“ – konstatiram da Amandman II. nije prihvaćen.

Prelazimo na izjašnjavanje o **Amandmanu III.**

Glasujte sada!

Dva glasa „za“, 18 „protiv“, 14 „suzdržanih“ – konstatiram da Amandman III. nije prihvaćen.

Prelazimo na izjašnjavanje o amandmanima Kluba SNSD-a.

Glasujemo o **Amandmanu I.**

Glasujte sada!

Šest glasova „za“, 21 „protiv“, sedam „suzdržanih“ – Amandman I. nije prihvaćen.

Glasujemo o **Amandmanu II.**

Glasujte sada!

Osam glasova „za“, 19 „protiv“, sedam „suzdržanih“ – konstatiram da ni ovaj amandman nije prihvaćen.

Prelazimo na izjašnjavanje o **amandmanima Kluba SDP-a.**

Glasujemo o **Amandmanu I.**

Glasujte sada!

Šest glasova „za“, 25 „protiv“, jedan „suzdržan“ – Amandman I. nije prihvaćen.

Glasujemo o **Amandmanu II.**

Glasujte sada!

Šest glasova „za“, 24 „protiv“, četiri „suzdržana“ – Amandman II. nije prihvaćen.

Glasujemo o **Amandmanu III.**

Glasujte sada!

Sedam glasova „za“, 23 „protiv“, četiri „suzdržana“ – Amandman III. nije prihvaćen.

Glasujemo o **Amandmanu IV.**

Glasujte sada!

13 glasova „za“, 18 „protiv“, tri „suzdržana“ – Amandman IV. nije prihvaćen.

Prelazimo na izjašnjavanje o **ovom zakonu u drugom čitanju.**

Glasujte sada!

21 glas „za“, četiri „protiv“, devet „suzdržanih“; nedovoljna entitetska većina!

Usuglašavanje nemoguće. Bit ćete obaviješteni o rezultatu usuglašavanja.

Prelazimo na sedmu točku: **Prijedlog zakona o dopuni Zakona o Službenom glasilu BiH – predlagatelj: zastupnik Adem Huskić (drugo čitanje).** Nemamo amandmana u plenarnoj fazi.

Pripremite se.

Glasujte sada!

32 glasa „za“, bez glasova „protiv“, „suzdržan“ jedan – konstatiram da je Prijedlog zakona prihvaćen.

Prelazimo na izjašnjavanje o osmoj točki: **Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH (drugo čitanje), Zakon broj 01-02-9-47-1/07 od 12.9.2007. godine; glasujemo o ovom zakonu u drugom čitanju.**

Glasujte sada!

Uz jedan glas „za“, 26 „protiv“, šest „suzdržanih“, konstatiram da Prijedlog zakona nije prihvaćen.

Prelazimo na devetu točku: **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu, s Izvješćem Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost, ... Zakon broj 01-02-06-58/07 od 17.9.2007. godine.**

Glasujemo o Izvješću Povjerenstva. Ako se Izvješće usvoji, Prijedlog zakona nije prihvaćen, odnosno pao je ovaj zakon.

Glasujte sada!

Uz 25 glasova „za“, jedan „protiv“, pet „suzdržanih“, konstatiram da je Izvješće Povjerenstva prihvaćeno i time ovaj zakon nije prihvaćen.

Prelazimo na 10. točku dnevnog reda: **Prijedlog zakona o kontroli kretanja oružja i vojne opreme, s Mišljenjem Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost.**

Glasujemo o **Mišljenju Povjerenstva** koje je negativno. Ako se Mišljenje usvoji, Prijedlog zakona je pao. Ako se Mišljenje ne usvoji, Povjerenstvo određuje nove smjernice i rok za dostavljanje novog izvješća.

Molim da se pripremite.

Glasujte sada!

Uz jedan glas „za“, 31 „protiv“, dva „suzdržana“, konstatiram da Mišljenje Povjerenstva nije prihvaćeno i da se ovaj zakon vraća s Mišljenjem Povjerenstvu da izradi novo mišljenje o Prijedlogu zakona.

Prelazimo na 11. točku: **Prijedlog zakona o graničnoj kontroli, s Mišljenjem Povjerenstva za obranu i sigurnost.**

Glasujemo opet o negativnom **Mišljenju Povjerenstva** i ista procedura kao kod ranijeg zakona.

Glasujte sada!

Bez glasova „za“, „protiv“ 31, tri „suzdržana“ – konstatiram da Mišljenje Povjerenstva nije prihvaćeno, te se tako vraća Povjerenstvu i određuju nove smjernice za dostavljanje novog izvješća.

Prelazimo na izjašnjavanje o točki 12. – **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o carinskoj politici BiH (prvo čitanje).**

Glasovanje.

Pripremite se. Sada!

Uz 32 glasa „za“, bez „protiv“, jedan „suzdržan“, konstatiram da je ovaj zakon u prvom čitanju prihvaćen.

I kroz raspravu je uslijedio i prijedlog uvaženog zastupnika Jovičića da odmah izvršimo glasovanje i u drugom čitanju. Pa ja taj prijedlog: prvo, **da glasujemo o drugom čitanju**.

BERIZ BELKIĆ:

Povlači.

NIKO LOZANČIĆ:

Zastupnik Jovičić?

BERIZ BELKIĆ:

Ne trebaš objašnjavati.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Vrlo kratko. Provjeravao sam u našim stručnim službama, nažalost, Dom naroda nije planirao sjednicu. Ovaj zakon će biti usvojen, ništa sporno nema. Ali šta da mi danas usvojimo, oni neće imati sjednicu i opet propala mi inicijativa, ideja. Zato i vama da olakšam, ako postoji neki problem oko procedura, da ne remetim to. Povlačim zato prijedlog da se odmah izjašnjavamo.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem. Idemo dalje.

Prelazimo na izjašnjavanje o 13. točki dnevnog reda: **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine – predlagatelj: zastupnik Milorad Živković, s Mišljenjem Ustavnopravnog povjerenstva.**

Molim? Znači, s Mišljenjem Ustavnopravnog povjerenstva koje je negativno, znači ako prihvatimo Izvješće Ustavnopravnog povjerenstva, ovaj zakon je pao, a ako ga ne prihvatimo, vraćamo Mišljenje i ovaj zakon Ustavnom pravnom povjerenstvu sa novim smjernicama.

BRANKO DOKIĆ

/nije uključen mikrofon/

NIKO LOZANČIĆ:

Ako je neko pojašnjenje, samo izvolite.

BRANKO DOKIĆ:

Postoje dva zaključka koji možda nas izvuku iz ove situacije danas. Ta dva zaključka su u smislu da se odgodi izjašnjavanje, da se vrati Savjetu ministara da se ono izjasni o tom pitanju a, pošto je jedan od mojih zaključaka, ja ću svoj povući u korist Zaključka Kluba poslanika SNSD i mislim da bi na taj način stvorili nešto novo ...

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem uvaženom zastupniku na povlačenju Prijedloga zaključka.

Ali imamo **Prijedlog zaključka Kluba SNSD-a** koji se odnosi na obje točke, i 13. i 14., koji glasi: **'Odlaze se izjašnjavanje o zakonima čiji je predlagatelj Milorad Živković do pribavljanja mišljenja Vijeća ministara.'**

Dajem na izjašnjavanje ovaj prijedlog zaključka.

Glasujte sada!

Uz 12 glasova „za“, 20 „protiv“, dva „suzdržana“, konstatiram da ovaj prijedlog zaključka nije prihvaćen.

I prelazimo na izjašnjavanje o točki 13. – **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine – predlagatelj: zastupnik Milorad Živković.**

Izjašnjavamo se o **Mišljenju Ustavnopravnog povjerenstva** koje je negativno.

Pripremite se.

Glasujte sada!

Uz 25 glasova „za“, šest „protiv“, tri „suzdržana“, konstatiram da je Mišljenje Povjerenstva usvojeno i da je ovaj zakon pao.

Samo da vidim, isprika. Učinilo mi se ovo puno „za“, pa nisam računao da nema entitetske većine. Ispričavam se. Znači, nemamo entitetske većine. Ovaj zakon ide na usuglašavanje u Kolegij.

Prelazimo na izjašnjavanje o 14. točki – **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave Bosne i Hercegovine – predlagatelj: zastupnik Milorad Živković, s Mišljenjem Ustavnopravnog povjerenstva.**

Ista procedura kao kod predhodne točke.

Glasujte sada!

Uz 23 glasa „za“, šest „protiv“, pet „suzdržanih“, nedovoljnom entitetskom većinom, konstatiram da nismo donijeli ... po ovoj točki dnevnog reda i da će uslijediti usuglašavanje u Kolegiju.

Prelazimo na izjašnjavanje o 15. točki dnevnog reda: **Prijedlog odluke o usvajanju Prometne politike BiH za razdoblje od 2008. do 2020. godine.**

Glasujemo o **Prijedlogu odluke, s Mišljenjem Povjerenstva u kojem su sadržane pravno-tehničke popravke u Odluci, kao i zaključkom koji je predložio zastupnik Dokić.**

Molim da se pripremite za glasovanje.

Glasujte sada!

21 glas „za“, jedan „protiv“, 11 „suzdržanih“, s nedovoljnom entitetskom većinom, nismo donijeli odluku o 15. točki dnevnog reda. Slijedi usuglašavanje u Kolegiju.

Prelazimo na izjašnjavanje o 16. točki: **Odluka o sudjelovanju postrojbi Oružanih snaga Bosne i Hercegovine u operaciji potpore miru „Iračka sloboda“ u Iraku radi potvrde – podnositelj: Predsjedništvo BiH.**

Imamo Prijedlog zaključka uvaženog zastupnika Momčila Novakovića, koji glasi: **'Odlaze se izjašnjavanje o potvrđivanju Odluke Predsjedništva o učešću Oružanih snaga u operaciji podrške miru „Iračka sloboda“ u Iraku do sljedeće sjednice Zastupničkog doma. U međuvremenu će Ministarstvo obrane pripremiti, sukladno članku 4. Zakona o sudjelovanju pripadnika Oružanih snaga, ocjenu stupnja sigurnosti pripadnika Oružanih snaga BiH u toj operaciji.'**

Glasujemo o **Prijedlogu zaključka.**

Glasujte sada!

Četiri glasa „za“, 23 „protiv“, šest „suzdržanih“ – ovaj zaključak nije dobio potrebnu većinu.

Prelazimo na izjašnjavanje o **potvrđivanju Odluke.**

Pripremite se za glasovanje.

Glasujte sada!

Uz 30 glasova „za“, četiri „suzdržana“ glasa, konstatiram da je Zastupnički dom donio odluku o potvrđivanju Odluke o sudjelovanju postrojbi Oružanih snaga BiH u operaciji potpore miru „Iračka sloboda“ u Iraku.

Prelazimo na izjašnjavanje o 17. točki dnevnog reda: **Izvješće Zajedničkog povjerenstva o usuglašavanju teksta Zakona o jedinstvenom matičnom broju.**

Glasujemo o **Izvješću o usuglašavanju.**

Glasujte sada!

Uz 31 glas „za“, bez glasova „protiv“, tri „suzdržana“ glasa, konstatiram da je prihvaćeno Izvješće Zajedničkog povjerenstva o usuglašavanju teksta Zakona o jedinstvenom matičnom broju.

Prelazimo na 18. točku: **Informacija o izdanim dozvolama za promet oružja, vojne opreme i proizvoda dvojne namjene za 2007. godinu.**

Podsjećam, Informaciju primamo k znanju.

Pripremite se za glasovanje!

Glasujte sada!

28 glasova „za“, bez glasova „protiv“, pet „suzdržanih“, s dovoljnom entitetskom većinom – konstatiram da smo primili k znanju Informaciju o izdanim dozvolama za promet oružja, vojne opreme i proizvoda dvojne namjene za 2007. godinu.

Prelazimo na izjašnjavanje o točki 23. **Davanje suglasnosti za ratificiranje:**

- a) **Ugovora o kreditu između BiH i OPEC Fonda za međunarodni razvoj – Projekt rekonstrukcije željeznica dionica (I) Sarajevo – Bradina,**
- b) **Sporazuma o kreditu između BiH i Bank Austria Creditanstalt AG – Projekt izgradnje vodosnabdijevanja u općini Srbac,**
- c) **Sporazuma o financiranju između Bosne i Hercegovine i Međunarodne asocijacije za razvoj – Projekt putne infrastrukture i sigurnost na cestama,**
- d) **Sporazuma o kreditu između Bosne i Hercegovine i Raiffeisen Zentralbank Austrijsko dioničko društvo – Modernizacija Univerziteta u Zenici.**

Predlažem da se o sve četiri ove podtočke izjasnimo u paketu.

Dajem ovaj prijedlog na izjašnjavanje.

Glasujte sada!

Uz 31 glas „za“, jedan „protiv“, dva „suzdržana“, konstatiram da smo prijedlog prihvatili.

Prelazimo na izjašnjavanje **o davanju suglasnosti za ratificiranje ugovora i sporazuma od a) do d)** koje sam pročitao maloprije.

Glasujte sada!

31 glas „za“, jedan „protiv“, dva „suzdržana“ – konstatiram da je Zastupnički dom dao suglasnost za ratificiranje sporazuma koje sam pročitao od a) do d).

Time smo iscrpili točke današnjeg dnevnog reda.

Kratke samo napomene. Želim vas podsjetiti, iako znam da svi znate to, da sutra u 11,00 sati imamo zajedničku sjednicu oba doma i evo danas ću vas odmah informirati da će naredna sjednica Zastupničkog doma biti zakazana za 3.9. ove godine.

Hvala vam lijepo. Zaključujem 33. sjednicu.

Sjednica završena u 19,30 sati.